

Úřední věstník

Evropské unie

L 135

České vydání

Právní předpisy

Svazek 57

8. května 2014

Obsah

I *Legislativní akty*

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 466/2014/EU ze dne 16. dubna 2014, kterým se poskytuje záruka EU za případné ztráty Evropské investiční banky z finančních operací na podporu investičních projektů mimo Unii** 1

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 467/2014 ze dne 7. května 2014 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 21

ROZHODNUTÍ

2014/256/EU:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 2. května 2014, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU produktům ze zpracovaného papíru (oznámeno pod číslem C(2014) 2774) ⁽¹⁾** 24

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

III *Jiné akty*

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

- ★ **Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 73/13/COL ze dne 20. února 2013, kterým se po osmdesáté deváté mění procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory vložním nové kapitoly o použití pravidel státní podpory ve vztahu k rychlému zavádění širokopásmových sítí** 49

I

(Legislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 466/2014/EU**ze dne 16. dubna 2014,****kterým se poskytuje záruka EU za případné ztráty Evropské investiční banky z finančních operací na podporu investičních projektů mimo Unii**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 209 a 212 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Kromě svého základního poslání financovat investice v Evropské unii, které zůstává jejím hlavním úkolem i cílem, provádí Evropská investiční banka (dále jen „EIB“) finanční operace mimo Unii na podporu vnějších politik Unie. To umožňuje doplnit rozpočtové prostředky Unie dostupné pro regiony mimo EU o finanční sílu EIB ve prospěch cílových třetích zemí. Prováděním těchto finančních operací EIB nepřímo přispívá k plnění obecných zásad a cílů politiky Unie, jež zahrnují zmírňování chudoby prostřednictvím růstu podporujícího začlenění a udržitelného rozvoje v hospodářské, environmentální a sociální oblasti, a k prosperitě Unie v měnících se globálních ekonomických podmínkách.
- (2) Ustanovení čl. 209 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) ve spojení s článkem 208 této smlouvy stanoví, že EIB za podmínek stanovených ve svém statutu přispívá k provádění opatření nezbytných k dosahování cílů politiky Unie v oblasti rozvojové spolupráce.
- (3) Za účelem podpory vnější činnosti Unie a k tomu, aby EIB mohla financovat investice mimo Unii, aniž by to mělo nepříznivý dopad na úvěrovou bonitu EIB, využívala většina operací EIB mimo Unii rozpočtovou záruku EU (dále jen „záruka EU“) spravovanou Komisí. To dále posiluje úvěruschopnost EIB vzhledem k finančním trhům, což má prvořadý význam.
- (4) Poslední záruka EU na finanční operace EIB podepsané během období od 1. února 2007 do 31. prosince 2013 byla stanovena rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1080/2011/EU ⁽²⁾. Záruka EU na finanční operace EIB mimo Unii ve prospěch uvnitřních politik by měla být stanovena s ohledem na víceletý finanční rámec na období 2014–2020.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. března 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. dubna 2014.

⁽²⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1080/2011/EU ze dne 25. října 2011 o poskytnutí záruky EU na případné ztráty Evropské investiční banky z úvěrů a úvěrových záruk na projekty mimo Unii a o zrušení rozhodnutí č. 633/2009/ES (Úř. věst. L 280, 27.10.2011, s. 1).

- (5) Záruční fond pro vnější vztahy (dále jen „záruční fond“), zřízený nařízením Rady (ES, Euratom) č. 480/2009 ⁽¹⁾, zajišťuje likvidní rezervu pro rozpočet Unie pro případ ztrát z finančních operací EIB a z makrofinanční pomoci a úvěrů Euratomu mimo Unii.
- (6) Měl by být vypracován seznam zemí, které mohou být potenciálně způsobilé pro financování ze strany EIB v rámci záruky EU. Je rovněž vhodné vytvořit seznam zemí, které jsou skutečně způsobilé získat financování ze strany EIB v rámci záruky EU.
- (7) S ohledem na nedávný vývoj, který Unii umožnil otevřít novou kapitolu vztahů s Bhútánem a Myanmarem/Barmou a s cílem podpořit probíhající politické a hospodářské reformy v obou těchto zemích, by měl být Bhútán doplněn na seznam zemí, které jsou skutečně způsobilé získat financování ze strany EIB, a Myanmar/Barma by měl být doplněn na oba uvedené seznamy.
- (8) Za účelem zohlednění zásadního politického vývoje by měl být náležitě přezkoumán seznam zemí, které jsou skutečně způsobilé pro finanční operace EIB v rámci záruky EU, a na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny přílohy III. Změny Komise v příloze III by měly vycházet z celkového hodnocení zahrnujícího ekonomické, sociální, environmentální a politické aspekty, zejména pak ty, které souvisejí s demokracií, lidskými právy a základními svobodami. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (9) Aby se zohlednil budoucí vývoj skutečných potřeb na dotování záručního fondu podle nařízení (ES, Euratom) č. 480/2009, je zapotřebí rozdělit maximální strop záruky EU na pevně stanovený strop dosahující maximální částky 27 000 000 000 EUR a nepovinnou dodatečnou částku ve výši 3 000 000 000 EUR. Financování záručního fondu v souhrnném rozpočtu Unie (rozpočtová položka 01 03 06) je zajišťováno zpětně na základě údajů o plnění týkajících se neuhrazených zaručených úvěrů pro třetí země na konci roku n-2. S ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1638/2006 o obecných ustanoveních o zřízení evropského nástroje sousedství a partnerství se na svěreneckém účtu zřízeném pro účely finančního nástroje pro evropsko-středomořské investice a partnerství (FEMIP) nahromadily na základě „zpětných toků“ prostředky získané ze středomořského rizikového kapitálu a úvěrových investic v rámci operací sjednaných před rokem 2007, na něž bylo využito rozpočtových prostředků Unie. Část těchto prostředků by měla být využita na záruční fond jako mimořádné opatření k zajištění toho, aby stropy pro finanční operace EIB stanovené tímto rozhodnutím byly v období 2014–2020 udržovány na příslušné úrovni. Zbývající část těchto prostředků by měla být vrácena do souhrnného rozpočtu Unie.
- (10) Otázky, které by měly být posouzeny pro úplné nebo částečné uvolnění nepovinné dodatečné částky, by měly zahrnovat: pokrok při provádění tohoto rozhodnutí ze strany EIB, zejména výsledky operací EIB na základě informací mimo jiné z rámce pro měření výsledků, včetně údajů o dopadu na rozvoj; potřeby financování záručního fondu s přihlédnutím k minulým i budoucím neuhrazeným částkám na veškeré činnosti kryté záručním fondem; makroekonomická, finanční a politická situace způsobilých regionů a zemí v době přezkumu v polovině období.
- (11) Částky kryté zárukou EU v jednotlivých regionech by měly nadále představovat stropy pro financování ze strany EIB v rámci záruky EU, a nikoliv cíle, které má EIB splnit. Tyto stropy by měly být posouzeny v rámci přezkumu tohoto rozhodnutí v polovině období, zejména s ohledem na případné změny v seznamu regionů a zemí, které jsou skutečně způsobilé získat financování ze strany EIB.
- (12) Finanční operace EIB by měly být v souladu se strategiemi přijímající země. V této souvislosti, v zájmu soudržnější a lépe cílené činnosti EIB v oblasti vnějšího financování na podporu politik Unie a maximálního prospěchu příjemců stanoví rozhodnutí č. 1080/2011/EU obecné cíle finančních operací EIB pro všechny způsobilé regiony a země: rozvoj místního soukromého sektoru, zejména v rámci podpory malých a středních podniků, sociální a hospodářskou infrastrukturu a zmírňování dopadů změny klimatu a přizpůsobování se této změně, a to na základě komparativních výhod EIB v oblastech, kde má prokazatelné výsledky. Tyto cíle by měly být v zájmu další podpory udržitelného růstu a vytváření pracovních míst zachovány i v tomto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 480/2009 ze dne 25. května 2009, kterým se zřizuje Záruční fond pro vnější vztahy (Úř. věst. L 145, 10.6.2009, s. 10).

- (13) Zlepšení přístupu malých a středních podniků k financování, a to včetně malých a středních podniků z Unie, které investují v regionech, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, může hrát zásadní roli při oživení hospodářského rozvoje a v boji proti nezaměstnanosti. Chce-li EIB skutečně oslovit malé a střední podniky, její finanční operace by se měly zaměřovat na výsledek. EIB by měla pokud možno investovat do činnosti malých a středních podniků v oblasti výzkumu a inovací s cílem podpořit místní rozvoj. EIB by měla spolupracovat s místními institucemi, které ve způsobilých zemích působí jako finanční zprostředkovatelé a jež by měly být součástí místního hospodářství, zejména s cílem zajistit, aby se část finančních výhod převedla na jejich klienty a aby vznikala přidaná hodnota ve srovnání s jinými zdroji financování. EIB by rovněž měla v co největší možné míře zvyšovat diverzifikaci svých finančních partnerů v zemích, v nichž provádí operace. Během svého důkladného posuzování by EIB měla vyhodnotit, zda jsou finanční operace na podporu malých a středních podniků prováděné finančními zprostředkovateli v souladu s regionálními operačně-technickými pokyny, rámcem pro měření výsledků a standardy EIB. EIB by měla vytvořit mechanismus podávání zpráv s cílem zajistit, že jsou fondy určené malým a středním podnikům využívány k jejich prospěchu. V rámci svého příspěvku k přezkumu v polovině období by EIB měla předložit konsolidovanou zprávu o financování malých a středních podniků podle tohoto rozhodnutí.
- (14) Krytí zárukou EU, které je omezeno na rizika státní nebo politické povahy, není samo o sobě dostatečné k zajištění smysluplné činnosti EIB na podporu mikrofinancování. Proto by tato činnost měla být případně uskutečňována v kombinaci s rozpočtovými prostředky, které jsou k dispozici v rámci jiných nástrojů, a prostřednictvím institucí působících jako zprostředkovatelé, a to i na místní úrovni, s cílem prosazovat růst a nepřímo přispívat ke snížení chudoby v chudších zemích.
- (15) EIB by měla i nadále financovat investiční projekty v oblasti sociální, environmentální a hospodářské infrastruktury, včetně dopravy a energetiky, a měla by zvážit posílení své činnosti na podporu infrastruktury v oblasti zdravotnictví a vzdělávání, pokud má tato činnost jasnou přidanou hodnotu.
- (16) Pro posílení rozměru záruky EU v oblasti změny klimatu by měl být zaveden cílový celkový objem operací a systém umožňující předběžné posouzení emisí skleníkových plynů u projektů podporovaných v rámci záruky EU. Finanční operace EIB na podporu přizpůsobení se změně klimatu a jejího zmírňování by měly tvořit nejméně 25 % všech finančních operací EIB s cílem dále podpořit celosvětové cíle Unie v oblasti změny klimatu. EIB by ve spolupráci s Komisí měla poskytovat své odborné znalosti, aby podpořila veřejné i soukromé subjekty, na něž se vztahují finanční operace EIB, při řešení problémů spojených se změnou klimatu a při nejlepším možném využití dostupných finančních prostředků. Pro projekty na podporu přizpůsobení se změně klimatu a jejího zmírňování by mělo být k dispozici zvýhodněné financování. Finanční operace EIB by měly být podle možnosti a ve vhodných případech doplněny finančními prostředky ze souhrnného rozpočtu Unie prostřednictvím účinné a náležité kombinace grantů a úvěrů na financování opatření v oblasti změny klimatu v souvislosti s vnější pomocí Unie. Z tohoto hlediska by výroční zpráva Komise pro Evropský parlament a Radu měla obsahovat podrobnou zprávu o finančních nástrojích využívaných k financování těchto projektů, v níž budou uvedeny výše finančních operací EIB a příslušné výše grantů.
- (17) V oblastech, na něž se vztahují obecné cíle, by základním cílem finančních operací EIB měla být regionální integrace zemí, zejména hospodářská integrace zemí usilujících o přistoupení k EU, zemí v rámci evropské politiky sousedství a Unie. V této souvislosti a v oblastech, na něž se vztahují obecné cíle, by EIB měla mít možnost podporovat partnerské země prostřednictvím přímých zahraničních investic společností z Unie, které prosazují hospodářskou integraci s Uníí a přispívají k podpoře technologií a předávání znalostí za předpokladu, že během odpovídajícího posouzení investičního projektu byla náležitá pozornost věnována minimalizaci rizik, že finanční operace EIB budou mít nepříznivé dopady na zaměstnanost v Unii. EIB by měla být rovněž povzbuzována, aby na své vlastní riziko podporovala přímé zahraniční investice společností z Unie v partnerských zemích, s přihlédnutím ke schopnosti EIB nést riziko.
- (18) EIB by měla u činností podporovaných podle tohoto rozhodnutí pravidelně provádět následná hodnocení nebo hodnocení v polovině období s cílem posoudit jejich relevantnost, výkonnost a účinky na rozvoj a určit aspekty, které by mohly vést ke zlepšení budoucích činností. Taková hodnocení by měla přispívat k odpovědnosti a provedení analýzy udržitelnosti.
- (19) Praktická opatření na propojení obecných cílů záruky EU a jejich provádění by měla být stanovena v regionálních operačně-technických pokynech. Tyto pokyny by měly být v souladu s širším rámcem regionální politiky Unie včetně zásady diferenciací stanovené v rámci evropské politiky sousedství. Regionální operačně-technické pokyny by měly být v návaznosti na přijetí tohoto rozhodnutí přezkoumány a na základě přezkumu tohoto rozhodnutí v polovině období dále aktualizovány, aby se přizpůsobily vývoji vnějších politik a priorit Unie. Aktualizace regionálních operačně-technických pokynů by měla mimo jiné zohlednit odpovídající vývoj ve způsobilých zemích.

- (20) V souladu s protokolem č. 5 o statutu Evropské investiční banky, připojeného ke Smlouvě o Evropské unie (dále jen „Smlouva o EU“) a ke Smlouvě o fungování EU, mají být žádosti podané přímo u EIB o finanční operace EIB uskutečněné podle tohoto rozhodnutí předloženy k vyjádření Komisi ohledně souladu s příslušnými právními předpisy a politikami Unie. Pokud v případě finančních operací EIB spadajících do oblasti působnosti tohoto rozhodnutí vydá Komise záporné stanovisko ke kterékoli z těchto operací, neměla by se na takovou operaci záruka EU vztahovat.
- (21) I když silnou stránkou EIB zůstává to, že je specifickým modelem jakožto investiční banka ve veřejném vlastnictví, která poskytuje dlouhodobé půjčky určené k naplnění politických cílů stanovených jejími akcionáři, její finanční operace by měly přispívat k naplňování obecných zásad, kterými se podle článku 21 Smlouvy o EU řídí vnější činnost Unie, tedy k upevňování a podpoře demokracie a právního státu, lidských práv a základních svobod a k plnění mezinárodních závazků a dohod, včetně dohod v oblasti životního prostředí, jichž je Unie smluvní stranou. EIB by měla zejména přispívat k hospodářské, finanční a technické spolupráci se třetími zeměmi v souladu s článkem 212 Smlouvy o fungování EU. Činnost EIB by mimoto měla být v souladu s mezinárodním právem, včetně dodržování zásad Charty Organizace spojených národů. V příslušných fázích životnosti projektu by činnost EIB měla být také v souladu s Úmluvou o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a o přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí Evropské hospodářské komise OSN (Aarhuská úmluva). Ve vztahu k rozvojovým zemím by finanční operace EIB měly posilovat udržitelný hospodářský, sociální a environmentální rozvoj, a to zejména v těch zemích, které jsou nejvíce znevýhodněné, jejich hladké a postupné začlenění do světového hospodářství, jakož i zajištění souladu s cíli schválenými Uní v návaznosti na OSN a jiné příslušné mezinárodní organizace. V souladu s čl. 209 odst. 3 Smlouvy o fungování EU by EIB měla v rámci svého příspěvku k provádění opatření, jež jsou nezbytná k podpoře cílů unijní politiky rozvojové spolupráce, ve všech regionech, v nichž rozvíjí své aktivity, usilovat o nepřímou podporu za účelem dosažení rozvojových cílů tisíciletí Organizace spojených národů pro rok 2015 a po roce 2015 za účelem dosažení případných nových rozvojových cílů, které by mohly rozvojové cíle tisíciletí upravit či nahradit.
- (22) Činnost EIB podle tohoto rozhodnutí by měla podporovat provádění Evropského konsensu o rozvoji, Agendy pro změnu a zásad účinnosti podpory uvedených v Pařížském prohlášení z roku 2005, akčním programu z Akkry z roku 2008 a v dohodě o Busanském partnerství z roku 2011. Tato činnost by navíc měla být v souladu se strategickým rámcem EU a akčním plánem EU pro lidská práva a demokracii, který Rada přijala dne 25. června 2012, a mezinárodními dohodami o životním prostředí včetně závazků v oblasti biologické rozmanitosti. Měla by být realizována prostřednictvím řady konkrétních opatření, zejména posílením schopnosti EIB posuzovat environmentální, sociální a rozvojové aspekty investičních projektů, včetně lidských práv, základních svobod a rizik spojených s konflikty, a podporou místních konzultací s veřejnými orgány a občanskou společností. V této souvislosti by EIB měla realizovat a dále rozvíjet svůj rámec pro měření výsledků, který představuje podrobný soubor ukazatelů pro měření výkonnosti posuzujících hospodářský, environmentální, sociální a rozvojový dopad jejich finančních operací po celou dobu životnosti projektu EIB. Realizace rámce pro měření výsledků by měla být posouzena v rámci přezkumu tohoto rozhodnutí v polovině období. Při provádění důkladného posouzení v souvislosti s investičními projekty by EIB ve vhodných případech a v souladu se sociálními a environmentálními zásadami Unie a mezinárodními osvědčenými postupy, jakož i s právem Unie a vnitrostátním právem přijímající země, měla požadovat, aby předkladatelé investičních projektů vedli konzultace na místní úrovni a zveřejňovali jejich výsledky s cílem zohlednit dopad projektů na příslušné zúčastněné strany. EIB by měla být v kontaktu s navrhovateli a příjemci projektů po celou dobu jejich vypracovávání. Dohody o financování podepsané během období, na které se vztahuje toto rozhodnutí, a týkající se finančních operací EIB, jejichž stranou jsou veřejné subjekty, by měly obsahovat výslovnou možnost pozastavit vyplácení prostředků, pokud dojde podle tohoto rozhodnutí k odvolání způsobilosti země, kde se investiční projekt realizuje.
- (23) Mělo by být zajištěno, aby finanční operace EIB na všech úrovních, od strategického plánování na výchozí úrovni po navazující rozvoj investičních projektů, byly v souladu s vnějšími politikami Unie a s obecnými cíli stanovenými v tomto rozhodnutí a aby je podporovaly. V zájmu větší vnitřní provázanosti vnější činnosti Unie by měl být dále prohlouben dialog o politice a strategii mezi Komisí a EIB, včetně Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ), přičemž Evropský parlament a Rada by měly být náležitě informovány. Kanceláře EIB mimo území Unie by se měly podle možnosti nacházet při delegacích Unie, aby došlo k prohloubení této spolupráce a aby se obě instituce mohly podílet o provozní náklady. Memorandum o porozumění mezi Evropskou komisí a Evropskou investiční bankou o spolupráci v regionech, na které se vztahuje mandát pro poskytování úvěrů třetím zemím, jež bylo v roce 2013 přezkoumáno za účelem prohloubení spolupráce a včasné vzájemné výměny

informací mezi Komisí, ESVC a EIB na operativní úrovni, by se mělo i nadále uplatňovat. Spolupráce v rámci memoranda o porozumění by měla zejména zahrnovat pravidelný přezkum uplatňování zásady diferenciací v zemích v rámci evropské politiky sousedství. Zvláštní význam v procesu přípravy příslušných programových dokumentů s cílem maximalizovat součinnost mezi činnostmi EIB a Komise, případně včetně ESVC, pak má včasná a systematická výměna názorů mezi těmito orgány. Je také zapotřebí posílit spolupráci týkající se otázek dodržování lidských práv, základních svobod a předcházení konfliktům. EIB by měla být po dobu životnosti projektu EIB motivována ke spolupráci s delegací Unie.

- (24) Vnější vztahy Unie by měly být podpořeny několika nástroji, zejména nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 236/2014 ⁽¹⁾. S cílem posílit soulad celkové podpory Unie v dotčených regionech je třeba využívat příležitosti k tomu, aby bylo financování EIB ve vhodných případech kombinováno s rozpočtovými zdroji Unie, a to ve formě finančních nástrojů uvedených v hlavě VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽²⁾ a ve formě technické pomoci při přípravě a realizaci projektů prostřednictvím nástroje předvstupní pomoci II zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 231/2014 ⁽³⁾, nástroje pro evropské sousedství zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 232/2014 ⁽⁴⁾, nástroje pro rozvojovou pomoc zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 233/2014 ⁽⁵⁾, nástroje partnerství pro spolupráci s třetími zeměmi zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 234/2014 ⁽⁶⁾, nástroje pro celosvětové prosazování demokracie a lidských práv zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 235/2014 ⁽⁷⁾, nástroje přispívajícího ke stabilitě a míru zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 230/2014 ⁽⁸⁾ a nástroje pro spolupráci v oblasti jaderné bezpečnosti zřízeného nařízením Rady (EU) č. 237/2014 ⁽⁹⁾. Po přijetí rozhodnutí č. 1080/2011/EU Komise zřídila platformu EU pro kombinování zdrojů ve vnější spolupráci s cílem optimalizovat fungování mechanismů pro kombinování grantů a úvěrů mimo Unii, zejména při plnění souhrnného rozpočtu Unie a úvěrů EIB a při výměně osvědčených postupů ohledně správy a řízení a hodnotících kritérií na úrovni projektu. Účast EIB a dalších finančních institucí na mechanismech kombinování grantů a úvěrů by měla být plně v souladu s vnějšími cíli Unie, účinností pomoci a transparentností.
- (25) Při svých finančních operacích mimo Unii, které spadají do oblasti působnosti tohoto rozhodnutí, by EIB měla dále usilovat o posílení koordinace a spolupráce s evropskými a mezinárodními finančními institucemi, a to zejména s těmi, které se účastní platformy EU pro kombinování zdrojů ve vnější spolupráci. K této spolupráci případně patří odpovědné podmínky a vzájemná důvěra v postupy, využívání spolufinancování a podílení se na celosvětových iniciativách, jako je podpora koordinace a účinnosti pomoci. Cílem této koordinace a spolupráce by měla být minimalizace potenciálního zdvojení nákladů a nadbytečného překrývání činností. Spolupráce by se měla zakládat na zásadě vzájemnosti. Ve vhodných případech by měl být prosazován vzájemný přístup EIB k finančním nástrojům zřízeným jinými evropskými a mezinárodními finančními institucemi. Třístranné memorandum o porozumění mezi Komisí, skupinou EIB a Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj (EBRD) týkající se spolupráce mimo Unii, které umožňuje, aby se skupina EIB a EBRD ve své činnosti vzájemně doplňovaly a co nejlépe využívaly svých komparativních výhod, bylo v roce 2012 aktualizováno tak, aby zohlednilo rozšíření zeměpisné působnosti EBRD na středomořský region, a mělo by se i nadále uplatňovat. Zásady stanovené v tomto rozhodnutí by se měly rovněž uplatňovat v případech, kdy je financování ze strany EIB prováděno prostřednictvím dohod o spolupráci s jinými evropskými a mezinárodními finančními institucemi.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 236/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se stanoví společná pravidla a postupy pro provádění nástrojů pro vnější činnost Unie (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 95).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 231/2014 ze dne 11. března 2014 o nástroji předvstupní pomoci (NPP II) (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 11).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 232/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje evropský nástroj sousedství (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 27).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 233/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci na období 2014–2020 (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 44).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 234/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje nástroj partnerství pro spolupráci s třetími zeměmi (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 77).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 235/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje nástroj pro financování propagace demokracie a lidských práv ve světě (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 85).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 230/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje nástroj přispívající ke stabilitě a míru (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 1).

⁽⁹⁾ Nařízení Rady (Euratom) č. 237/2014 ze dne 13. prosince 2013, kterým se zřizuje nástroj pro spolupráci v oblasti jaderné bezpečnosti (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 109).

- (26) EIB by měla být motivována k tomu, aby i nadále financovala operace mimo Unii také na vlastní riziko, mimo jiné i na podporu ekonomických zájmů Unie, v zemích a ve prospěch investičních projektů, které mají podle posouzení EIB dostatečnou bonitu, a s přihlédnutím ke své vlastní schopnosti absorbovat riziko, tak aby mohlo být využívání záruky EU zaměřeno na země a investiční projekty, u nichž záruka EU podle posouzení EIB vede k přidané hodnotě, a to i v oblasti udržitelného hospodářského, sociálního a environmentálního rozvoje.
- (27) EIB by měla rozšířit řadu nabízených inovačních finančních nástrojů, mimo jiné větším zaměřením na vyvíjení záručních nástrojů. EIB by kromě toho měla aktivně usilovat o účast na nástrojích pro sdílení rizik a na dlouhových nástrojích kapitálového trhu pro financování projektů se stabilním a předvídatelným vývojem peněžních toků. Měla by zejména zvážit podporu dluhových nástrojů kapitálového trhu, které byly vydány nebo poskytnuty ve prospěch investičního projektu uskutečňovaného ve způsobilých zemích. Dále by EIB měla zvýšit poskytování úvěrů v místních měnách a vydávání dluhopisů na místních trzích, za předpokladu, že přijímající země zavedou nezbytné strukturální reformy, zejména ve finančním sektoru, jakož i jiná opatření k usnadnění činnosti EIB. Při diverzifikaci a rozšiřování nástrojů kapitálového trhu by se mělo dbát především na to, aby takové nástroje nevedly k rizikovým finančním praktikám a zadlužení, a aby tudíž nemohly ohrožovat finanční stabilitu.
- (28) Komise by měla každý rok předložit zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva by měla posoudit finanční operace EIB a jejich soulad s tímto rozhodnutím, jejich přidanou hodnotu a přínos pro vnější politiky Unie, jejich kvalitu, dopad na rozvoj podle rámce EIB pro měření výsledků a finanční výhody přenesené na příjemce. Tato zpráva by rovněž měla obsahovat informace o čerpání záruky EU, financování opatření v oblasti změny klimatu a biologické rozmanitosti podle tohoto rozhodnutí, následných opatřeních týkajících se fungování memoranda o porozumění mezi EIB a evropským veřejným ochráncem práv a popis spolupráce s Komisí a dalšími evropskými a mezinárodními finančními institucemi, včetně spolufinancování. Zpráva by měla být zveřejněna s cílem umožnit příslušným zúčastněným stranám, včetně občanské společnosti, vyjádřit své stanovisko.
- (29) Finanční operace EIB na podporu vnějších politik Unie by měly být nadále prováděny v souladu se zásadami řádné bankovní praxe. Tyto operace by měly být i nadále řízeny v souladu s vlastními pravidly a postupy EIB, jež by měly ze zásad řádné bankovní praxe vycházet, včetně vhodných kontrolních opatření a souladu s prohlášením EIB o sociálních a environmentálních normách, jakož i v souladu s příslušnými pravidly a postupy ve vztahu k Účetnímu dvoru a Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (OLAF). S cílem přispět k mezinárodnímu boji proti daňovým podvodům, daňovým únikům a praní peněz by EIB při svých finančních operacích měla náležitě provádět své politiky vůči nedostatečně regulovaným nebo nespolupracujícím jurisdikcím, které za nespolupracující označuje Unie, Organizace spojených národů, Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj nebo Finanční akční výbor. V zájmu zajištění transparentnosti by EIB ve spolupráci s místními finančními zprostředkovateli měla v rámci možností vytvořit seznam konečných příjemců úvěrů.
- (30) EIB by měla přijmout příslušná opatření, která zajistí, aby při finančních operacích EIB krytých zárukou EU byly uplatněny preventivní opatření proti podvodům, korupci, praní peněz a jakémukoli protiprávnímu jednání chráněny finanční zájmy Unie a aby byl úřad OLAF oprávněn provádět kontroly a inspekce na místě v prostorách příjemců. V souladu s pokynem „Politika pro předcházení nedovoleným postupům v činnostech Evropské investiční banky a odrazování od nich“ přijatým v roce 2008 a revidovaným v roce 2013 by EIB měla úzce spolupracovat s příslušnými orgány Unie a členských států s cílem posílit platná opatření proti praní peněz a financování terorismu a přispět ke zlepšení jejich prosazování. V souladu se svou politikou vnitřních informátorů by EIB měla rovněž věnovat zvláštní pozornost informacím od informátorů týkajícím se potenciálních případů podvodu, korupce nebo jiné nezákonné činnosti, aby bylo možné zajistit řádná následná opatření, zpětnou vazbu a ochranu proti odvetným opatřením.
- (31) Řídící orgány EIB by měly být motivovány k přijetí nezbytných opatření k úpravě činnosti EIB, tak aby účinným způsobem přispívala k vnějším politikám Unie a náležitě splňovala požadavky stanovené v tomto rozhodnutí,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Záruka EU

1. Unie poskytne Evropské investiční bance (EIB) rozpočtovou záruku za financování operací prováděných mimo území Unie (dále jen „záruka EU“). Záruka EU je poskytnuta jako paušální záruka za všechny platby, na něž má EIB nárok, které však dosud neobdržela, v souvislosti s úvěry, úvěrovými zárukami a dluhovými nástroji kapitálového trhu poskytnutými nebo vydanými ve prospěch investičních projektů EIB, které jsou způsobilé podle odstavce 2.
2. Pro účely záruky EU jsou způsobilé úvěry, úvěrové záruky a dluhové nástroje kapitálového trhu, které jsou poskytnuty nebo vydány ve prospěch investičních projektů uskutečňovaných ve způsobilých zemích podle vlastních pravidel a postupů EIB, včetně prohlášení EIB o environmentálních a sociálních zásadách a normách, a na podporu relevantních cílů vnější politiky Unie, jestliže EIB poskytuje finanční prostředky v souladu s podepsanou dohodou, jejíž účinnost dosud neuplynula a jež ani nebyla zrušena (dále jen „finanční operace EIB“).
3. Finanční operace EIB na podporu vnějších politik Unie jsou nadále řízeny v souladu se zásadami řádné bankovní praxe.
4. Záruka EU je omezena na 65 % celkové vyplacené a zaručené částky v rámci finančních operací EIB po odečtení splacených částek a přičtení všech souvisejících částek.
5. Záruka EU kryje finanční operace EIB podepsané v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.
6. Pokud po uplynutí období uvedeného v odstavci 5 Evropský parlament a Rada nepřijmou rozhodnutí, jímž bude EIB poskytnuta nová záruka EU na krytí ztrát v rámci jejích finančních operací mimo Unii, prodlouží se toto období automaticky jedenkrát o šest měsíců.

Článek 2

Stropy pro finanční operace EIB v rámci záruky EU

1. Maximální strop pro finanční operace EIB v rámci záruky EU nepřesáhne v období 2014–2020 částku 30 000 000 000 EUR. Částky, které se původně pro finanční operace plánovaly, ale později byly zrušeny, se do tohoto stropu nezapočítávají.

Tento maximální strop je rozdělen na:

- a) pevně stanovený strop s maximální částkou dosahující 27 000 000 000 EUR;
- b) nepovinnou dodatečnou částku ve výši 3 000 000 000 EUR.

Evropský parlament a Rada rozhodnou v souladu s řádným legislativním postupem o úplném nebo částečném uvolnění částky uvedené v písmenu b) a její regionální distribuci na základě přezkumu v polovině období uvedeného v článku 19.

2. Pevně stanovený strop uvedený v odst. 1 písm. a) se dělí na regionální stropy a podstropy, jak stanoví příloha I. V rámci regionálních stropů zajistí EIB postupně vyvážené rozdělení mezi jednotlivé země v regionech, na něž se vztahuje záruka EU.

Článek 3

Obecné cíle a zásady

1. Záruka EU se poskytuje pouze na finanční operace EIB, jež mají podle posouzení EIB přidanou hodnotu a podporují některý z těchto obecných cílů:
 - a) rozvoj místního soukromého sektoru, zejména podporu malých a středních podniků;
 - b) rozvoj sociální a hospodářské infrastruktury, včetně dopravy, energetiky, environmentální infrastruktury a informačních a komunikačních technologií;
 - c) přizpůsobení se změně klimatu a její zmírňování.

2. Při zachování specifického charakteru EIB jakožto investiční banky přispívají finanční operace EIB uskutečňované podle tohoto rozhodnutí k naplnění obecného zájmu EU, a to zejména zásad, kterými se podle článku 21 SEU řídí vnější činnost Unie, a k provádění mezinárodních dohod v oblasti životního prostředí, jichž je Unie smluvní stranou. Řídící orgány EIB jsou motivovány k přijetí nezbytných opatření k úpravě činnosti EIB, tak aby účinným způsobem přispívala k vnějším politikám Unie a náležitě splňovala požadavky stanovené v tomto rozhodnutí.

3. Základním cílem finančních operací EIB v oblastech, na něž se vztahují obecné cíle stanovené v odstavci 1, je regionální integrace zemí, mimo jiné zejména hospodářská integrace zemí usilujících o přistoupení k Unii, zemí v rámci evropské politiky sousedství a Unie. EIB provádí finanční operace v přijímajících zemích v oblastech, na něž se vztahují obecné cíle, podporou přímých zahraničních investic, které prosazují hospodářskou integraci s Uníí.

4. Finanční operace EIB v rozvojových zemích, které jsou vymezeny v seznamu příjemců oficiální rozvojové pomoci, jež sestavuje Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, přispívají podle článků 208 a 209 Smlouvy o fungování EU nepřímo k plnění cílů politiky Unie v oblasti rozvojové spolupráce, jako je zmírňování chudoby prostřednictvím růstu podporujícího začlenění a udržitelného rozvoje v hospodářské, environmentální a sociální oblasti.

5. V zájmu zajištění co největšího dopadu investic do soukromého sektoru na rozvoj usiluje EIB o posílení místního soukromého sektoru v přijímajících zemích podporou místních investic, jak je stanoveno v odst. 1 písm. a). Finanční operace EIB na podporu obecných cílů uvedených v odstavci 1 usilují rovněž o to, aby zahrnovaly i podporu, kterou Unie poskytuje investičním projektům malých a středních podniků. Za účelem účinného sledování využití finančních prostředků ve prospěch dotčených malých a středních podniků stanoví EIB společně s finančními zprostředkovateli odpovídající smluvní požadavky, včetně norem pro předkládání zpráv příjemci.

EIB spolupracuje s finančními zprostředkovateli, kteří mohou podpořit konkrétní potřeby malých a středních podniků v zemích operace a kteří se nepodílejí na finančních operacích EIB prováděných ve způsobilé zemi prostřednictvím nástrojů umístěných v zahraniční nespolupracující jurisdikci uvedené v článku 13.

6. Finanční operace EIB na podporu obecných cílů stanovených v odst. 1 písm. b) podporují investiční projekty převážně v oblastech dopravy, energetiky, environmentální infrastruktury, informačních a komunikačních technologií, zdraví a vzdělávání. To zahrnuje výrobu a integraci energie z obnovitelných zdrojů, transformaci energetických systémů umožňující přechod na technologie a paliva s nižšími emisemi uhlíku, udržitelnou energetickou bezpečnost a energetickou infrastrukturu, včetně infrastruktury pro produkci plynu a jeho dopravy na energetický trh Unie, jakož i elektrifikaci venkovských oblastí, environmentální infrastruktury, jako jsou voda a hygiena a ekologická infrastruktura, telekomunikace a infrastruktury pro širokopásmové připojení.

7. Finanční operace EIB na podporu obecných cílů stanovených v odst. 1 písm. c) podporují investiční projekty v oblasti přizpůsobení se změně klimatu a jejího zmírňování, které přispívají k plnění celkového cíle Rámcové smlouvy Organizace spojených národů o změně klimatu, a to zejména zamezením emisí skleníkových plynů nebo jejich využíváním v oblastech obnovitelných zdrojů energie, energetické účinnosti a udržitelné dopravy nebo zvyšováním odolnosti ohrožených zemí, odvětví a regionů vůči nepříznivým dopadům změny klimatu. Kritéria způsobilosti pro projekty v oblasti změny klimatu jsou vymezena ve strategii EIB týkající se změny klimatu, která bude aktualizována do konce roku 2015. Za tímto účelem by měla být do postupu environmentálního hodnocení zařazena analýza uhlíkové stopy, aby bylo možno určit, zda návrhy projektu optimalizují zlepšení v oblasti energetické účinnosti. Objem těchto operací bude v období, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, představovat alespoň 25 % celkových finančních operací EIB.

8. Do konce roku 2015 a v souladu s unijními i mezinárodními cíli v oblasti změny klimatu aktualizuje EIB ve spolupráci s Komisí svoji strategii týkající se změny klimatu z hlediska finančních operací EIB. Tato aktualizace by měla mimo jiné zahrnovat konkrétní opatření s cílem zajistit, aby investiční projekty podle tohoto rozhodnutí byly v souladu s cíli Unie v oblasti změny klimatu, a posílit úsilí o podporu obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti.

9. Záruka EU se vztahuje pouze na finanční operace EIB uskutečněné ve způsobilých zemích, které s EIB uzavřely rámcovou dohodu o právních podmínkách provádění těchto operací.

Článek 4

Země, na něž se vztahuje záruka EU

1. Seznam zemí, které jsou potenciálně způsobilé získat financování EIB v rámci záruky EU, je uveden v příloze II. Seznam zemí, které jsou způsobilé získat financování EIB v rámci záruky EU, je uveden v příloze III a neobsahuje žádnou zemi, jež není uvedena v příloze II. U zemí, které nejsou uvedeny v příloze II, se o způsobilosti získat financování EIB v rámci záruky EU rozhodne v jednotlivých případech na základě řádného legislativního postupu.
2. Pokud jde o změny přílohy III, Komise má pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 18. Rozhodnutí Komise vychází z celkového posouzení zahrnujícího ekonomické, sociální, environmentální a politické aspekty, a to zejména ty, které se týkají demokracie, lidských práv a základních svobod, i z příslušných usnesení Evropského parlamentu a rozhodnutí a závěrů Rady.
3. Akty v přenesené pravomoci, kterými se mění příloha III, není s výhradou odstavce 4 dotčeno krytí zárukou EU, které se vztahuje na finanční operace EIB podepsané před vstupem těchto aktů v přenesené pravomoci v platnost.
4. Čerpání prostředků z finančních operací EIB, na něž se vztahuje globální záruka podle čl. 8 odst. 1, se neumožňuje zemím, které nejsou uvedeny v příloze III.
5. Záruka EU se nevztahuje na finanční operace EIB v určité zemi, jestliže dohoda o těchto operacích byla podepsána po přistoupení této země k Unii.

Článek 5

Přínos finančních operací EIB pro politiky Unie

1. Do jednoho roku po vstupu tohoto rozhodnutí v platnost aktualizují Komise a EIB stávající regionální operačně-technické pokyny pro finanční operace EIB.

Regionální operačně-technické pokyny jsou v souladu s širším rámcem regionální politiky Unie uvedeným v příloze IV. Regionální operačně-technické pokyny zejména zajistí, aby financování EIB podle tohoto rozhodnutí doplňovalo odpovídající politiky, programy a nástroje Unie v oblasti pomoci v jednotlivých regionech.

Komise a EIB zohlední při aktualizaci regionálních operačně-technických pokynů příslušná usnesení Evropského parlamentu a rozhodnutí a závěry Rady. Regionální operačně-technické pokyny jsou v souladu s prioritami obsaženými v případných vnitrostátních či regionálních programech vypracovaných přijímajícími zeměmi a náležitě zohledňují veškeré konzultace s místní občanskou společností, k nimž v průběhu vypracovávání těchto programů došlo.

Komise aktualizované regionální operačně-technické pokyny okamžitě po jejich vydání předá Evropskému parlamentu a Radě.

V rámci stanoveném regionálními operačně-technickými pokyny vymezí EIB příslušné strategie financování a zajistí jejich provádění.

Finanční operace EIB jsou v souladu s regionálními operačně-technickými pokyny a strategiemi přijímající země.

Přezkum regionálních operačně-technických pokynů probíhá v návaznosti na přezkum v polovině období uvedený v článku 19.

2. V rámci postupu podle článku 19 protokolu č. 5 podává Komise vyjádření k finančním operacím EIB. Pokud v případě finančních operací EIB spadajících do oblasti působnosti tohoto rozhodnutí vydá Komise nepříznivé stanovisko, záruka EU se na takovou operaci nevztahuje.

Článek 6

Spolupráce s Komisí a ESVČ

1. Soulad vnějších činností EIB s cíli vnější politiky Unie musí být dále posilován s cílem maximalizovat součinnost mezi finančními operacemi EIB a rozpočtovými zdroji Unie, zejména aktualizací regionálních operačně-technických pokynů uvedených v článku 5, v souvislosti s nímž je ve vhodných případech konzultována ESVČ ohledně politických otázek, a pomocí pravidelného a systematického dialogu a včasné výměny informací týkajících se:
 - a) strategických dokumentů vypracovaných Komisí nebo případně ESVČ, jako jsou strategické dokumenty pro jednotlivé země a regiony, orientační programy, akční plány a předvstupní dokumenty;
 - b) strategických plánovacích dokumentů, přípravy zásoby vhodných investičních projektů EIB a výročních zpráv EIB předkládaných Komisi;
 - c) jiných politických a operačních hledisek.
2. Spolupráce se uskutečňuje na regionálně diferencovaném základě, jakož i na úrovni delegací Unie, při současném zohlednění úlohy EIB i politik Unie v jednotlivých regionech.

Článek 7

Spolupráce s ostatními evropskými a mezinárodními finančními institucemi

1. Finanční operace EIB se ve vhodných případech provádějí ve spolupráci s dalšími evropskými vícestrannými finančními institucemi a finančními institucemi členských států (dále jen „evropské finanční instituce“) a mezinárodními finančními institucemi, včetně regionálních rozvojových bank (dále jen „mezinárodní finanční instituce“) s cílem maximalizovat součinnost, spolupráci a efektivitu, společně vyvíjet nové inovativní finanční nástroje a zajistit obezřetné a přiměřené sdílení rizik a vzájemně sladěné podmínky pro investiční projekty a jednotlivá odvětví a ve snaze minimalizovat potenciální zdvojování nákladů a nadbytečné překrývání činností.
2. Spolupráci uvedenou v odstavci 1 usnadní koordinace mezi Komisí, EIB a příslušnými evropskými a mezinárodními finančními institucemi působícími v jednotlivých regionech, případně uskutečňovaná v kontextu memorand o porozumění nebo jiných rámců Unie pro regionální spolupráci.

Článek 8

Krytí a podmínky záruky EU

1. V případě finančních operací EIB, s výjimkou finančních operací spočívajících v dluhových nástrojích kapitálového trhu, u nichž je jednou ze stran stát nebo za něj se stát zaručil, a jiných finančních operací EIB, u nichž jsou jednou ze stran regionální nebo místní orgány nebo státem vlastněné nebo státem kontrolované veřejné podniky nebo instituce, jestliže u těchto jiných finančních operací EIB provedla EIB náležité hodnocení úvěrového rizika zohledňující situaci dané země, pokud jde o úvěrová rizika, záruka EU kryje veškeré platby, na něž má EIB nárok, které však dosud neobdržela (dále jen „globální záruka“).
2. Pro účely odstavce 1 je Palestina zastoupena palestinskou samosprávou a Kosovo ⁽¹⁾ je zastoupeno kosovskými úřady.
3. V případě finančních operací EIB neuvedených v odstavci 1 záruka EU kryje veškeré platby, na něž má EIB nárok, které však dosud neobdržela, pokud to bylo způsobeno naplněním jednoho z těchto politických rizik (dále jen „záruka ke krytí politických rizik“):
 - a) zastavení devizového transferu;
 - b) vyvlastnění;

⁽¹⁾ Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244(1999) a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

c) válka nebo občanské nepokoje;

d) odepření spravedlnosti po porušení smlouvy.

4. V případě finančních operací EIB spočívajících v dluhových nástrojích kapitálového trhu se použije pouze záruka ke krytí politických rizik.

5. Finanční dohody s konkrétními předkladateli projektů v souvislosti s finančními operacemi EIB obsahují také příslušná environmentální a sociální ustanovení v souladu s vlastními pravidly a postupy EIB.

6. Komise a EIB stanoví v dohodě o záruce uvedené v článku 14 jasnou a transparentní politiku přidělování, která EIB umožní v rámci její vnější činnosti identifikovat operace, jež mají být financovány podle tohoto rozhodnutí, s cílem zajistit co možná nejúčinnější využití záruky EU. Tato politika přidělování vychází z bonity finančních operací EIB na základě posouzení EIB, ze stropů definovaných v příloze I, z povahy protistrany, ať se jedná o státní subjekt, státem řízený subjekt podle odstavce 1 tohoto článku či o soukromý subjekt, ze schopnosti EIB absorbovat riziko a dalších relevantních kritérií, včetně přidáné hodnoty záruky EU. Evropský parlament a Rada jsou informovány o politice přidělování v souladu s článkem 14.

7. Je-li záruka EU uplatněna, EIB Unii postoupí jakákoli relevantní práva týkající se jakýchkoli povinností v souvislosti se svými finančními operacemi, a to v souladu s dohodou o záruce uvedenou v článku 14.

Článek 9

Posouzení a sledování investičních projektů ze strany EIB

1. V souvislosti s aspekty investičních projektů, na něž se vztahuje záruka EU, spojenými se sociálními aspekty a s aspekty lidských práv, životního prostředí, hospodářství a rozvoje provede EIB důkladné posouzení a ve vhodných případech požaduje, aby předkladatelé projektů v souladu se sociálními a environmentálními zásadami Unie vedli ve fázi plánování a ve fázi provádění projektu veřejné konzultace na místní úrovni s příslušnými vnitrostátními a místními zúčastněnými stranami, jakož i s občanskou společností, a aby poskytovali informace relevantní pro posouzení přínosu k plnění cílů Unie v oblasti vnější politiky a strategických cílů Unie.

Pokud je to vhodné, toto hodnocení obsahuje posouzení toho, jak zvýšit během doby životnosti projektu kapacity příjemců financování ze strany EIB prostřednictvím technické pomoci. EIB zahrne do vlastních pravidel a postupů nezbytná ustanovení týkající se posouzení environmentálního a sociálního dopadu investičních projektů a aspektů spojených s lidskými právy a předcházení konfliktů, aby se zajistilo, že investiční projekty podpořené na základě tohoto rozhodnutí jsou environmentálně a sociálně udržitelné.

2. EIB kromě předběžného posouzení rozvojových aspektů sleduje také provádění finančních operací. Po předkladateli projektů zejména požaduje, aby důkladně sledovali provádění projektu až do jeho dokončení, mimo jiné i dopady investičního projektu na hospodářství, rozvoj, sociální otázky, životní prostředí a lidská práva. EIB pravidelně ověřuje informace poskytnuté předkladateli projektu a se souhlasem předkladatelů projektů je zpřístupňuje veřejnosti. Pokud je to možné, zprávy o dokončení projektu spojeného s finančními operacemi EIB se, kromě důvěrných informací, zveřejňují.

3. EIB usiluje o to, aby se sledování vztahovalo také na provádění zprostředkovatelských operací a činnost finančních zprostředkovatelů v oblasti podpory malých a středních podniků.

4. EIB zřídí ucelený systém předběžného posouzení relativních i absolutních hodnot emisí skleníkových plynů v souvislosti s finančními operacemi EIB v případech, kdy tyto emise dosahují významných prahových hodnot, jak jsou vymezeny v příslušné metodice EIB začleněné ve strategii EIB týkající se změny klimatu, a kdy jsou údaje k dispozici.

5. Výsledky sledování jsou pokud možno zveřejněny, s výhradou požadavků důvěrnosti a dohody mezi příslušnými stranami.

Článek 10

Vnější účelově vázané příjmy pro záruční fond

Splátky a příjmy ve výši 110 000 000 EUR, které pocházejí z operací uzavřených před rokem 2007, včetně splátek kapitálu, uvolněných jistot a splátek jistin úvěrů, dividend, kapitálového zisku, poplatků za poskytnutí záruk a úroků z úvěrů a z prostředků uložených na svěřeneckých účtech, a které byly uhrazeny na svěřenecký účet zřízený pro nástroj pro evropsko-středomořské investice a partnerství a lze je přičítat podpoře poskytované ze souhrnného rozpočtu Unie, představují vnější účelově vázané příjmy v souladu s čl. 21 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a využijí se ve prospěch záručního fondu.

Částky nad 110 000 000 EUR, které byly uhrazeny na svěřenecký účet zřízený pro nástroj pro evropsko-středomořské investice a partnerství, se po odečtení nákladů na řízení a poplatků zapíše do souhrnného rozpočtu Unie.

Článek 11

Výroční zprávy a účetnictví

1. Komise předloží každý rok Evropskému parlamentu a Radě zprávu o finančních operacích EIB uskutečněných na základě tohoto rozhodnutí. Tato zpráva se zveřejní a obsahuje:

- a) posouzení finančních operací EIB na úrovni projektu, odvětví, země a regionu a jejich souladu s tímto rozhodnutím;
- b) souhrnné posouzení přidané hodnoty, očekávané výstupy, výsledky a rozvojové dopady finančních operací EIB, vycházející z výroční zprávy EIB o rámci pro měření výsledků. Za tímto účelem použije EIB ukazatele hodnocení výsledků financovaných projektů z hlediska rozvoje, životního prostředí a sociálních aspektů, včetně lidských práv, a zohlední přitom příslušné ukazatele podle Pařížské deklarace o účinnosti pomoci z roku 2005. Součástí ukazatelů měřících výsledky projektů z hlediska životního prostředí jsou kritéria pro „čisté technologie“, jež se v zásadě zaměřují na energetickou účinnost a technologie na snižování emisí;
- c) posouzení přínosu finančních operací EIB k plnění cílů Unie v oblasti vnější politiky a strategických cílů Unie, přičemž se zohlední regionální operačně-technické pokyny uvedené v článku 5;
- d) souhrnné posouzení finančních výhod přenesených na příjemce finančních operací EIB;
- e) posouzení kvality finančních operací EIB, zejména rozsah zohlednění environmentální a sociální udržitelnosti při důkladném posuzování a sledování financovaných investičních projektů;
- f) podrobné informace o čerpání záruky EU;
- g) informace o objemu financování projektů v oblasti změny klimatu a biologické rozmanitosti podle tohoto rozhodnutí, o celkovém dopadu na relativní i absolutní hodnoty emisí skleníkových plynů podle čl. 9 odst. 4, jakož i počet projektů posuzovaných z hlediska klimatických rizik;
- h) popis spolupráce s Komisí a ostatními evropskými a mezinárodními finančními institucemi, včetně spolufinancování. Zpráva obsahuje zejména rozpis finančních zdrojů z Unie a zdrojů z ostatních evropských a mezinárodních finančních institucí využívaných v kombinaci s financováním ze strany EIB, což poskytuje přehled o celkových investicích podporovaných finančními operacemi EIB uskutečněnými podle tohoto rozhodnutí. Zpráva také upozorňuje na sjednání nových memorand o porozumění mezi EIB a dalšími evropskými nebo mezinárodními finančními institucemi, která mají dopad na finanční operace EIB podle tohoto rozhodnutí;
- i) informace o následných opatřeních týkajících se memoranda o porozumění mezi EIB a evropským veřejným ochráncem práv v tom rozsahu, v jakém se toto memorandum týká finančních operací EIB podle tohoto rozhodnutí.

2. Pro účely předkládání zpráv uvedeného v odstavci 1 poskytne EIB Komisi výroční zprávy o finančních operacích EIB uskutečněných podle tohoto rozhodnutí, včetně všech údajů potřebných k tomu, aby Komise mohla vypracovat zprávy podle odstavce 1. EIB může Komisi poskytnout také dodatečné relevantní informace, aby Evropský parlament a Rada získaly ucelený přehled o vnější činnosti EIB.

3. EIB poskytne Komisi o každé své finanční operaci statistické, finanční a účetní údaje, jakož i dodatečné informace nezbytné k tomu, aby Komise plnila své povinnosti v oblasti předkládání zpráv nebo reagovala na požadavky Účetního dvora, spolu s osvědčením auditora o částkách nesplacených v rámci finančních operací EIB. EIB poskytne Komisi také jakékoli jiné potřebné doklady v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.
4. Pro účely účetnictví a podávání zpráv Komise o rizicích, na která se vztahuje záruka EU, předloží EIB Komisi své hodnocení rizik a informace o bonitě týkající se finančních operací EIB.
5. EIB alespoň jednou ročně poskytne Komisi orientační víceletý program plánovaného objemu finančních operací EIB, jež mají být podepsány tak, aby se zajistil soulad prognóz EIB se stropy zavedenými tímto rozhodnutím a aby Komise mohla zajistit odpovídající rozpočtové plánování, pokud jde o financování záručního fondu. Komise tuto prognózu zohlední při přípravě návrhu souhrnného rozpočtu Unie.
6. EIB pravidelně poskytuje Evropskému parlamentu, Radě a Komisi všechny své nezávislé hodnotící zprávy, které posuzují praktické výsledky konkrétních činností zrealizovaných EIB podle tohoto rozhodnutí a v rámci dalších vnějších mandátů.
7. Informace uvedené v odstavcích 2 až 6 poskytuje EIB na vlastní náklady. Informace uvedené v odstavcích 2, 3 a 6 rovněž EIB obecně zveřejňuje, přičemž ze zveřejnění vyloučí veškeré informace důvěrné povahy.

Článek 12

Transparentnost a zveřejňování informací

1. EIB v souladu s vlastní politikou transparentnosti a zásadami Unie pro přístup k dokumentům a informacím a postupně i se standardy Mezinárodní iniciativy na podporu transparentnosti rozvojové pomoci zveřejní na svých internetových stránkách informace týkající se:
 - a) všech finančních operací EIB uskutečňovaných podle tohoto rozhodnutí po schválení projektu, zejména informace o tom, zda se na daný investiční projekt vztahuje záruka EU a jak přispívá k cílům vnější činnosti Unie, zejména s poukazem na jeho hospodářský, sociální a environmentální dopad;
 - b) memorand o porozumění mezi EIB a dalšími evropskými nebo mezinárodními finančními institucemi, která mají dopad na finanční operace EIB podle tohoto rozhodnutí, pokud se na ně nevztahují požadavky na zachování důvěrnosti;
 - c) pokud je to možné a vhodné, stávajících rámcových dohod mezi EIB a přijímající zemí. Při podepisování nových dohod nebo změnách stávajících dohod usiluje EIB o to, aby bylo umožněno jejich zveřejnění;
 - d) politiky EIB pro přidělování prostředků.
2. Komise na svých internetových stránkách zveřejní konkrétní informace týkající se všech případů zpětného získávání plateb podle dohody o záruce uvedené v článku 14 a dohody, kterou se stanoví podrobná ustanovení a postupy týkající se uplatňování nároků, uvedené v čl. 15 odst. 2, pokud se na ně nevztahují požadavky na zachování důvěrnosti.

Článek 13

Nespolupracující jurisdikce

V rámci svých finančních operací netoleruje EIB žádné nezákonné činnosti, včetně praní peněz, financování terorismu, daňových podvodů nebo daňových úniků, korupce a podvodů ohrožujících zájmy Unie. EIB se zejména nepodílí na žádné finanční operaci prováděné ve způsobilé zemi prostřednictvím zahraničního nástroje umístěného v nespolupracující jurisdikci, kterou za nespolupracující označuje Unie, Organizace spojených národů, Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj nebo Finanční akční výbor.

Ve svých finančních operacích uplatňuje EIB zásady a standardy stanovené v právu Unie upravujícím předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu, případně včetně požadavku ohledně přijetí přiměřených opatření ke zjištění totožnosti skutečných vlastníků.

Článek 14

Dohoda o záruce

Komise a EIB podepíší dohodu o záruce, která bude obsahovat podrobná ustanovení a postupy týkající se záruky EU podle článku 8, a informují o ní Evropský parlament a Radu.

Článek 15

Zpětné získávání plateb provedených Komisí

1. Pokud Komise provede jakoukoli platbu v rámci záruky EU, usiluje EIB jménem a na účet Komise o uplatnění nároků z vyplacených částek.
2. Komise a EIB podepíší samostatnou dohodu, kterou se stanoví podrobná ustanovení a postupy týkající se uplatňování nároků, a to nejpozději do dne podpisu dohody uvedené v článku 14.

Článek 16

Kontrola Účetním dvorem

Záruku EU a v jejím rámci poskytnuté a zpětné získané platby k tíži nebo ve prospěch souhrnného rozpočtu Unie kontroluje Účetní dvůr.

Článek 17

Opatření proti podvodům

1. EIB bezodkladně uvědomí úřad OLAF a poskytne mu nezbytné informace, jakmile má v jakékoli fázi přípravy, provádění nebo ukončování projektů, na něž se vztahuje záruka EU, důvodné podezření že došlo k možnému podvodu, korupci, praní peněz nebo jinému protiprávní jednání, které může ohrozit finanční zájmy Unie.
2. V zájmu ochrany finančních zájmů Evropské unie je úřad OLAF oprávněn provádět vyšetřování včetně kontrol a inspekcí na místě v souladu s ustanoveními a postupy vyplývajícími z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁾, nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾ a nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ⁽³⁾, aby zjistil, zda ve spojitosti s finančními operacemi nedošlo k podvodu, korupci, praní peněz nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie. OLAF může příslušným orgánům dotčených členských států předat informace získané během vyšetřování.

Jestliže se uvedené protiprávní jednání potvrdí, je EIB nápomocna při vymáhání finančních prostředků s ohledem na své finanční operace a v rámci svých pravomocí.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

3. Finanční dohody podepsané v souvislosti s projekty podpořenými na základě tohoto rozhodnutí obsahují ustanovení umožňující pozastavení finančních operací EIB a v případě potřeby odpovídající opatření k vymáhání finančních prostředků v případech podvodu, korupce nebo jiného protiprávního jednání. Rozhodnutí, zda pozastavit nebo zrušit financování EIB, přijímá EIB po náležitém posouzení všech okolností a rizik.
4. EIB se nadále spoléhá na své jednotné kontaktní místo pro boj proti korupci a podvodům určené zaměstnancům EIB a všem zúčastněným stranám.
5. EIB při svých finančních operacích uplatňuje svůj Mechanismus pro vyloučení protistran zapojených do podvodného a korupčního jednání, který obsahuje kritéria pro vyloučení uvedená v centrální databázi Unie pro vyloučení s cílem zajistit, aby byla práva všech stran dodržena.

Článek 18

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Přenesená pravomoc uvedená v článku 4 se Komisi svěřuje na dobu neurčitou počínaje dnem 11. května 2014.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení pravomoci se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 19

Přezkum v polovině období

Komise do 31. prosince 2016 ve spolupráci s EIB předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu v polovině období, hodnotící provádění tohoto rozhodnutí v počátečních letech, doplněnou případně o návrh na změnu tohoto rozhodnutí. Zpráva v polovině období vychází z nezávislého externího hodnocení a příspěvku EIB.

Tato zpráva zahrnuje zejména:

- a) posouzení provádění politiky přidělování;
- b) posouzení podávání zpráv EIB a případná doporučení na jeho zlepšení;
- c) posouzení rámce pro měření výsledků, včetně ukazatelů a kritérií výkonnosti a jejich přínosu k dosažení cílů tohoto rozhodnutí;
- d) podrobný popis kritérií posuzovaných pro účely doporučení ohledně případného úplného nebo částečného uvolnění nepovinné dodatečné částky.

Článek 20

Předložení závěrečné zprávy

Do 31. prosince 2021 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě závěrečnou zprávu o uplatňování tohoto rozhodnutí.

Článek 21

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Štrasburku dne 16. dubna 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA I

REGIONÁLNÍ STROPY

- A. Země usilující o přistoupení k EU: 8 739 322 000 EUR.
- B. Země v rámci evropské politiky sousedství a partnerství: 14 437 225 000 EUR, které se dělí na tyto orientační podstropy:
 - i) země Středomoří: 9 606 200 000 EUR,
 - ii) východní Evropa, jižní Kavkaz a Rusko: 4 831 025 000 EUR.
- C. Asie a Latinská Amerika: 3 407 295 000 EUR, které se dělí na tyto orientační podstropy:
 - i) Latinská Amerika: 2 288 870 000 EUR,
 - ii) Asie: 936 356 000 EUR,
 - iii) Střední Asie: 182 069 000 EUR.
- D. Jižní Afrika: 416 158 000 EUR.

Řídící orgány EIB mohou po konzultaci Komise rozhodnout o tom, aby bylo v rámci celkového pevně stanoveného stropu přerozděleno až 20 % regionálních podstropů v rámci regionů a až 10 % regionálních stropů mezi regiony.

PŘÍLOHA II

POTENCIÁLNĚ ZPŮSOBILÉ REGIONY A ZEMĚ

A. Země usilující o přistoupení k EU

1. Kandidátské země

Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Černá Hora, Island, Srbsko, Turecko

2. Potenciální kandidátské země

Albánie, Bosna a Hercegovina, Kosovo

B. Země v rámci evropské politiky sousedství a partnerství

1. Země Středomoří

Alžírsko, Egypt, Izrael, Jordánsko, Libanon, Libye, Maroko, Palestina, Sýrie, Tunisko

2. Východní Evropa, jižní Kavkaz a Rusko

Východní Evropa: Bělorusko, Moldavská republika, Ukrajina

Jižní Kavkaz: Arménie, Ázerbájdžán, Gruzie

Rusko

C. Asie a Latinská Amerika

1. Latinská Amerika

Argentina, Bolívie, Brazílie, Ekvádor, Guatemala, Honduras, Chile, Kolumbie, Kostarika, Kuba, Mexiko, Nikaragua, Panama, Paraguay, Peru, Salvador, Uruguay, Venezuela

2. Asie

Afghánistán, Bangladéš, Bhútán, Brunej, Čína (včetně zvláštních administrativních oblastí Hongkong a Macao), Filipíny, Indie, Indonésie, Irák, Jemen, Jižní Korea, Kambodža, Laos, Malajsie, Maledivy, Mongolsko, Myanmar/Barma, Nepál, Pákistán, Singapur, Srí Lanka, Thajsko, Tchaj-wan, Vietnam

3. Střední Asie

Kazachstán, Kyrgyzstán, Tádžikistán, Turkmenistán, Uzbekistán

D. Jižní Afrika

Jižní Afrika

PŘÍLOHA III

ZPŮSOBILÉ REGIONY A ZEMĚ

A. Země usilující o přistoupení k EU

1. Kandidátské země

Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Černá Hora, Island, Srbsko, Turecko

2. Potenciální kandidátské země

Albánie, Bosna a Hercegovina, Kosovo

B. Země v rámci evropské politiky sousedství a partnerství

1. Země Středomoří

Alžírsko, Egypt, Izrael, Jordánsko, Libanon, Libye, Maroko, Palestina, Tunisko

2. Východní Evropa, jižní Kavkaz a Rusko

Východní Evropa: Moldavská republika, Ukrajina

Jižní Kavkaz: Arménie, Ázerbájdžán, Gruzie

Rusko

C. Asie a Latinská Amerika

1. Latinská Amerika

Argentina, Bolívie, Brazílie, Ekvádor, Guatemala, Honduras, Chile, Kolumbie, Kostarika, Mexiko, Nikaragua, Panama, Paraguay, Peru, Salvador, Uruguay, Venezuela

2. Asie

Bangladéš, Brunej, Bhútán, Čína (včetně zvláštních administrativních oblastí Hongkong a Macao), Filipíny, Indie, Indonésie, Irák, Jemen, Jižní Korea, Kambodža, Laos, Malajsie, Maledivy, Mongolsko, Myanmar/Barma, Nepál, Pákistán, Singapur, Srí Lanka, Thajsko, Vietnam

3. Střední Asie

Kazachstán, Kyrgyzstán, Tádžikistán, Turkmenistán, Uzbekistán

D. Jižní Afrika

Jižní Afrika

PŘÍLOHA IV

RÁMEC REGIONÁLNÍ POLITIKY

Činnost EIB v partnerských zemích účastnících se předvstupního procesu probíhá v rámci stanoveném v přístupových a evropských partnerstvích, která uvádějí priority pro kandidátské a potenciální kandidátské země s cílem dosáhnout pokroku v přibližování k Unii, a která stanovují rámec pomoci Unie. Politickým rámcem Unie pro západní Balkán je proces stabilizace a přidružení. Vychází z progresivního partnerství, ve kterém Unie nabízí obchodní koncese, hospodářskou a finanční pomoc a smluvní vztahy prostřednictvím dohod o stabilizaci a přidružení. Předvstupní finanční pomoc pomáhá kandidátským a potenciálním kandidátským zemím připravit se na povinnosti a úkoly, které z členství v Unii plynou. Tato pomoc podporuje proces reform, včetně příprav na případné členství. Zaměřuje se na budování institucí, dosažení souladu s *acquis* Unie, přípravu na politiky a nástroje Unie a podporu opatření k dosažení hospodářské konvergence.

Činnost EIB v zemích sousedství probíhá v rámci nové evropské politiky sousedství stanovené ve společném prohlášení nazvaném „Nový přístup k sousedství, jež prochází změnami“, přijatém vysokou představitelkou Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Komisí dne 25. května 2011, a závěrů Rady přijatých dne 20. června 2011, jež v souladu se zásadami „více za více“ a „vzájemné odpovědnosti“ vyzývají zejména k vyšší podpoře partnerů, kteří jsou odhodláni budovat demokratickou společnost a provádět reformy, a představují strategický politický rámec pro vztahy Unie s jejími sousedy. V rámci této spolupráce se financování ze strany EIB podle tohoto rozhodnutí zaměří i na politiky prosazující růst podporující začlenění a vytváření pracovních míst, které přispějí k sociální stabilitě v souladu s pobídkově orientovaným přístupem, jenž podporuje cíle vnější politiky Unie, a to i ve vztahu k otázkám migrace.

K dosažení těchto cílů provádějí Unie a její partneři společně dohodnuté dvoustranné akční plány, které vymezují soubor priorit, včetně priorit v oblasti politických a bezpečnostních otázek, obchodních a hospodářských záležitostí, environmentálních a sociálních aspektů a integrace dopravních a energetických sítí.

Unie pro Středomoří, Východní partnerství, černomořská synergie, strategie Unie pro Podunají a strategie Unie pro region Baltského moře jsou mnohostranné a regionální iniciativy zaměřené na podporu spolupráce mezi Uníí a příslušnou skupinou sousedních partnerských zemí, které se potýkají se společnými problémy nebo sdílejí společné zeměpisné prostředí. Iniciativa Unie pro Středomoří si klade za cíl znovu zahájit proces evropsko-středomořské integrace podporováním vzájemného hospodářského, sociálního a environmentálního rozvoje na obou stranách Středozemního moře a podporuje lepší socioekonomický rozvoj, solidaritu, regionální integraci, udržitelný rozvoj a budování znalostí, přičemž zdůrazňuje potřebu posílit finanční spolupráci na podporu regionálních a nadnárodních projektů. Unie pro Středomoří podporuje zejména budování námořních a pozemních dálkových cest, snížení znečištění Středozemního moře, středomořský solární program, iniciativu pro rozvoj podnikání v oblasti Středozemního moře, iniciativy v oblasti civilní ochrany a zřízení Evropsko-středomořské univerzity.

Cílem Východního partnerství je vytvořit nezbytné podmínky k urychlení politického přidružení a další hospodářské integrace mezi Uníí a východními partnerskými zeměmi. Východní partnerství poskytne další impulz pro hospodářský a sociální a regionální rozvoj partnerských zemí. Uspadní řádnou správu a řízení, mimo jiné ve finančním sektoru, podpoří regionální rozvoj a sociální soudržnost a pomůže snížit socioekonomické rozdíly v partnerských zemích.

Strategie Unie pro region Baltského moře podporuje udržitelnost životního prostředí a optimální hospodářský a sociální rozvoj v tomto regionu. Strategie Unie pro Podunají podporuje zejména rozvoj dopravy, energetických propojení a energetické bezpečnosti, udržitelnost životního prostředí a socioekonomický rozvoj v Podunají. Cílem Východního partnerství je vytvořit nezbytné podmínky k urychlení politického přidružení a další hospodářské integrace mezi Uníí a východními partnerskými zeměmi. Rusko a Unii pojí rozsáhlé strategické partnerství, které stojí mimo rámec evropské politiky sousedství a je vyjádřeno společnými prostory a cestovními mapami. Na mnohostranné úrovni tyto iniciativy doplňuje Severní dimenze, která stanoví rámec pro spolupráci mezi Uníí, Ruskem, Norskem a Islandem (Bělorusko, Kanada a Spojené státy mají v rámci Severní dimenze postavení pozorovatelů).

Činnost EIB v Latinské Americe probíhá v rámci strategického partnerství mezi Unií a zeměmi Latinské Ameriky a Kariibiku. Jak je zdůrazněno ve sdělení Komise ze dne 30. září 2009 nazvaném „Evropská unie a Latinská Amerika: globální hráči v partnerství“, jsou prioritami EU v oblasti spolupráce s Latinskou Amerikou podpora regionální integrace a vymýcení chudoby a snížení sociální nerovnosti za účelem prosazování udržitelného hospodářského a sociálního rozvoje. Tyto politické cíle budou podporovány s ohledem na různou úroveň rozvoje v zemích Latinské Ameriky. V oblastech společného zájmu Unie a Latinské Ameriky, včetně životního prostředí, změny klimatu, snižování nebezpečí katastrof, energetiky, vědy, výzkumu, vysokoškolského vzdělávání, technologie a inovací, bude veden dvoustranný dialog a realizována spolupráce.

V Asii Unie prohlubuje svá strategická partnerství s Čínou a Indií a pokračují jednání o nových dohodách o partnerství a volném obchodu se zeměmi jihovýchodní Asie. Cílem rozvojové strategie Unie pro asijský region je vymýtit chudobu podporou rozsáhlého udržitelného hospodářského růstu, prosazováním příznivého prostředí a podmínek pro obchod a integraci v rámci regionu, zlepšováním správy věcí veřejných, zvyšováním politické a sociální stability a podporou dosažení rozvojových cílů tisíciletí pro rok 2015. Společně se zavádějí politiky pro řešení společných náročných úkolů, jako je změna klimatu, udržitelný rozvoj, bezpečnost a stabilita, správa věcí veřejných a lidská práva i předcházení přírodním a humanitárním katastrofám a reakce na ně.

Strategie Unie pro nové partnerství se Střední Asií přijatá Evropskou radou ve dnech 21. až 22. června roku 2007 posílila regionální a dvoustranný dialog a spolupráci Unie se středoasijskými zeměmi ohledně hlavních problémů, se kterými se region potýká, jako je snižování chudoby, udržitelný rozvoj a stabilita. Provádění strategie přineslo významný pokrok v oblastech lidských práv, právního státu, řádné správy věcí veřejných, demokracie a politik týkajících se vzdělávání, hospodářského rozvoje, obchodu, investic, energetiky, dopravy a životního prostředí.

Činnost EIB v Jihoafrické republice probíhá v rámci společného strategického dokumentu EU pro Jihoafrickou republiku. Ústředními oblastmi zájmu označenými v uvedeném strategickém dokumentu je tvorba pracovních míst a rozvoj kapacit pro poskytování služeb a sociální soudržnost. Činnosti EIB v Jihoafrické republice se významně doplňují s programem rozvojové spolupráce Unie, zejména tam, kde se EIB zaměřuje na podporu soukromého sektoru a na investice do rozšiřování infrastruktury a sociálních služeb (bydlení, elektrická energie, čištění na získávání pitné vody a komunální infrastruktura). Přezkum strategického dokumentu EU pro Jihoafrickou republiku v polovině období, který se uskutečnil v letech 2009 a 2010, navrhl posílit opatření v oblasti změny klimatu prostřednictvím činností na podporu tvorby ekologicky orientovaných pracovních míst. Očekává se, že činnost EIB bude v období 2014–2020 podporovat doplňkovým způsobem politiky, programy a nástroje Unie v oblasti vnější spolupráce tím, že se bude i nadále zaměřovat na hlavní priority ve vztahu Unie k Jihoafrické republice, aby podporovala spravedlivý a udržitelný hospodářský růst, přispívala k tvorbě pracovních míst i rozvoji kapacit a podporovala udržitelné poskytování základní infrastruktury a služeb, jakož i spravedlivý přístup k nim.

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 467/2014**ze dne 7. května 2014****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. května 2014.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova*

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	41,8
	MK	101,4
	TN	43,5
	TR	74,0
	ZZ	65,2
0707 00 05	MK	51,1
	TR	124,7
	ZZ	87,9
0709 93 10	TR	106,4
	ZZ	106,4
0805 10 20	EG	49,6
	IL	58,8
	MA	47,3
	TN	68,6
	TR	54,5
0805 50 10	ZZ	55,8
	TR	87,3
	ZZ	87,3
0808 10 80	AR	95,8
	BR	84,2
	CL	101,2
	CN	126,1
	MK	26,2
	NZ	159,4
	US	160,8
	ZA	99,3
	ZZ	106,6

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 2. května 2014,

kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU produktům ze zpracovaného papíru

(oznámeno pod číslem C(2014) 2774)

(Text s významem pro EHP)

(2014/256/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU ⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 2 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Výborem pro ekoznačku Evropské unie,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle nařízení (ES) č. 66/2010 smí být ekoznačka EU udělena pouze produktům s menším dopadem na životní prostředí během celého jejich životního cyklu.
- (2) Nařízení (ES) č. 66/2010 stanoví, že konkrétní kritéria ekoznačky EU mají být stanovena podle skupin produktů.
- (3) Vzhledem k tomu, že produkty s nejlepší environmentální výkonností by měly být vyráběny za vzniku omezeného množství toxických nebo eutrofních látek vypouštěných do vody, za omezených škod na životním prostředí nebo rizik spojených s využíváním energie (globální oteplování, acidifikace, poškozování ozónové vrstvy, vyčerpávání neobnovitelných zdrojů), za snížených škod na životním prostředí nebo rizik spojených s používáním nebezpečných chemických látek, je žádoucí stanovit kritéria ekoznačky EU pro skupinu produktů „zpracovaný papír“.
- (4) Revidovaná kritéria a související požadavky na posuzování a ověřování by měla být platná tři roky ode dne přijetí tohoto rozhodnutí se zohledněním inovačního cyklu této skupiny produktů.
- (5) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 16 nařízení (ES) č. 66/2010,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Skupina produktů „produkty ze zpracovaného papíru“ zahrnuje tyto produkty:
 - a) obálky a papírové odnosné tašky, jejichž hmotnost je nejméně z 90 % tvořena papírem, lepenkou nebo materiálem, jehož základem je papír;
 - b) papírové kancelářské potřeby, jejichž hmotnost je nejméně ze 70 % tvořena papírem, lepenkou nebo materiálem, jehož základem je papír, kromě podkategorií závěsných desek a složek s kovovým rychloupínačem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1.

V případě uvedeném v písm. b) nesmí plastové části překročit 10 % hmotnosti, s výjimkou kroužkových pořadačů, sešitů, zápisníků, diářů a pákových pořadačů, kde hmotnost plastových částí nesmí překročit 13 %. Kromě toho nesmí hmotnost kovu na jeden výrobek překročit 30 g, s výjimkou závěsných desek, desek s kovovými rychloupínači a kroužkových pořadačů, kde může být až 50 g kovu na jeden výrobek a s výjimkou pákových pořadačů, kde může až 120 g kovu.

2. Skupina produktů „produkty ze zpracovaného papíru“ nezahrnuje tyto produkty:
 - a) produkty z tištěného papíru zahrnuté pod ekoznačku EU podle rozhodnutí Komise 2012/481/EU ⁽¹⁾;
 - b) obalové produkty (s výjimkou papírových odnosných tašek).

Článek 2

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- 1) „základní lepenkou“ lepenka nebo karton, nepotštěné a nezpracované, o základní hmotnosti vyšší než 400 g/m²;
- 2) „spotřebním materiálem“ chemické látky používané během tisku, povrchové a konečné úpravy, které mohou být spotřebovány, zničeny, ztraceny, vyplývány nebo využity;
- 3) „produktem ze zpracovaného papíru“ papír, lepenka nebo materiál, jehož základem je papír, potištěné nebo nepotištěné, určené většinou k ochraně, manipulaci nebo skladování předmětů nebo listů, v jejichž výrobním procesu představuje stěžejní část zpracování papíru a které zahrnují tři hlavní kategorie produktů: obálky, papírové odnosné tašky a papírové kancelářské potřeby;
- 4) „papírovými kancelářskými potřebami“ desky, pořadače, zápisníky, bloky, poznámkové bloky, sešity, kroužkové zápisníky, kalendáře s deskami, diáře a náhradní listy (vločky) do kroužkových záznamníků;
- 5) „zpracováním“ proces, při němž zpracováním materiálu vzniká výrobek ze zpracovaného papíru; Tento proces může zahrnovat proces potištění (předtisková příprava, vlastní tisk, posttisková úprava);
- 6) „halogenovaným organickým rozpouštědlem“ organické rozpouštědlo, které obsahuje v každé molekule alespoň jeden atom bromu, chloru, fluoru nebo jodu;
- 7) „nepapírovými částmi“ všechny části produktu ze zpracovaného papíru, které nejsou z papíru, lepenky nebo materiálu, jehož základem je papír;
- 8) „obaly“ veškeré produkty zhotovené z jakéhokoli materiálu jakéhokoli typu určené k pojmutí a ochraně zboží, manipulaci s ním a dodávání a prezentaci zboží, od surovin až po zpracované zboží, od výrobce až po uživatele nebo spotřebitele;
- 9) „papírovými odnosnými taškami“ papírové produkty používané pro manipulaci/přepravu zboží;
- 10) „recyklací“ jakákoli operace, při níž jsou odpadní materiály znovu zpracovány na produkty, materiály nebo látky, ať už pro původní, nebo jiné účely, ne však pro energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jako zásypový materiál;
- 11) „recyklovanými vlákny“ vlákna separovaná z odpadu během výrobního procesu nebo vyprodukovaná komerčními uživateli produktu, který již nemůže být dále využíván ke svému zamýšlenému účelu; nepatří sem opětovné využití materiálů vyprodukovaných v procesu a schopných recyklace v rámci téhož procesu, v němž vznikly (zmetkový papír – vlastní výroby nebo koupený);
- 12) „složkami“ složené pouzdro nebo obal na volné papíry, jako jsou závěsné desky, rozdružovače a rejstříky, spisové desky, desky s třemi chlopněmi a odkládací desky bez chlopní;
- 13) „pořadači“ jsou papírové produkty sestávající z desek vyrobených obvykle z lepenky, s kroužky k upevnění volných papírů pohromadě, například kroužkové pořadače a pákové pořadače;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2012/481/EU ze dne 16. srpna 2012, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU pro tištěný papír (Úř. věst. L 223, 21.8.2012, s. 55).

- 14) „těkavými organickými sloučeninami (VOC)“ se rozumí veškeré organické sloučeniny, jakož i frakce kreosotu, pokud tyto sloučeniny či frakce mají při teplotě 293,15 K tlak par 0,01 kPa nebo vyšší nebo pokud za konkrétních podmínek použití vykazují příslušnou těkavost;
- 15) „čisticími prostředky“ chemické látky používané k mytí tiskových forem a tiskařských lisů za účelem odstranění tiskařských inkoustů, papírového prachu a podobných produktů; čisticí prostředky na finišingové systémy a tiskařské stroje; prostředky pro odstraňování inkoustů používané pro odstraňování zaschlých tiskařských inkoustů;
- 16) „odpadním papírem“ papír, který vznikne během výroby hotových produktů ze zpracovaného papíru a který není součástí těchto hotových produktů.

Článek 3

Aby mohla být produktu ze zpracovaného papíru udělena ekoznačka EU podle nařízení (ES) č. 66/2010, musí spadat do skupiny produktů „produkty ze zpracovaného papíru“ definované v článku 1 tohoto rozhodnutí a musí splňovat kritéria a související požadavky na posuzování a ověřování stanovené v příloze.

Článek 4

Kritéria pro skupinu produktů „produkty ze zpracovaného papíru“ a související požadavky na posuzování a ověřování platí po dobu tří let ode dne přijetí tohoto rozhodnutí.

Článek 5

Pro správný účely se „produktům ze zpracovaného papíru“ přiděluje číselný kód „046“.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 2. května 2014.

Za Komisi
Janez POTOČNIK
člen Komise

PŘÍLOHA

RÁMEC

Cíle kritérií

Kritéria pro udělení ekoznačky zohledňují produkty s nejlepší environmentální výkonností na trhu s produkty ze zpracovaného papíru. Přestože se při výrobě používají chemické přípravky a uvolňují se do prostředí, produkt označený ekoznačkou EU dává spotřebiteli záruku, že tyto látky byly použity v nejmenším technicky možném množství, aniž by však byla ovlivněna použitelnost konečného produktu. Použití nebezpečných látek je pokud možno vyloučeno. Výjimky se udělují, pouze pokud na trhu neexistuje žádná přijatelná alternativa a použití dotčených nebezpečných látek je povoleno pouze v minimální koncentraci.

KRITÉRIA

Kritéria pro udělování ekoznačky EU na produkty ze zpracovaného papíru:

1. základní papír
2. vlákna: udržitelné obhospodařování lesů
3. vyloučené nebo omezené látky a směsi
4. recyklovatelnost
5. emise
6. odpady
7. energie
8. odborná příprava
9. vhodnost k použití
10. informace uvedené na produktu
11. informace uvedené na ekoznačce EU

Uvedená kritéria se vztahují na veškeré operace prováděné v místě či místech výroby nebo na určených linkách, kde se produkty ze zpracovaného papíru zpracovávají. V případě, že zpracování, potiskování, natírání a dokončující zpracování jsou použity výhradně pro produkty s ekoznačkou, kritéria 2, 4, 5, 6 a 7 se vztahují pouze na tyto postupy.

Ekologická kritéria se nevztahují na přepravu surovin, spotřebního materiálu a konečných produktů.

Kritérium 1 se vztahuje pouze na základní papír k výrobě finálních produktů ze zpracovaného papíru.

Kritéria 4, 9, 10 a 11 se vztahují na konečný produkt ze zpracovaného papíru.

Kritérium 3 se vztahuje na nepapírové části příslušného produktu ze zpracovaného papíru a na zpracování, potisk a povrchovou a konečnou úpravu papírových částí.

Kritéria 5, 6, 7 a 8 se vztahují pouze na zpracování, potiskování, laminaci a dokončující zpracování papírových částí.

Zvláštní požadavky na posuzování a ověřování jsou uvedeny u každého kritéria.

Kritéria se vztahují na veškerý tisk nebo zpracování produktu ze zpracovaného papíru. Části produktu, jejichž tisk nebo zpracování provádí subdodavatel, proto musí rovněž splňovat odpovídající požadavky. Žádost musí obsahovat seznam všech tiskáren a subdodavatelů podílejících se na výrobě příslušného zpracovaného papíru a údaje o jejich zeměpisné poloze.

Žadatel předloží seznam chemických látek používaných v dané tiskárně k výrobě příslušných produktů ze zpracovaného papíru. Tento požadavek se vztahuje na veškerý spotřební materiál používaný během zpracování, potiskování, natírání a dokončujícího zpracování. Tento seznam musí zahrnovat množství a funkci každé používané chemické látky, musí být uveden její dodavatel a doloženy bezpečnostní listy vypracované v souladu s pokyny v oddíle 10, 11 a 12 přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽¹⁾.

V případech, kdy má žadatel předložit prohlášení, dokumentaci, rozbor, zprávy o zkoušce nebo jiné doklady dosvědčující splnění kritérií, se rozumí, že tyto doklady mohou pocházet od žadatele a/nebo popřípadě jeho dodavatele (dodavatelů) a/nebo jejich subdodavatele (subdodavatelů).

V případě potřeby lze použít jiné zkušební metody než ty, které se uvádějí pro každé kritérium, pokud je příslušný subjekt, který posuzuje žádost, uzná za rovnocenné.

Příslušné subjekty přednostně uznají zkoušky akreditované podle normy ISO 17025 a ověření provedená subjekty akreditovanými podle normy EN 45011 nebo rovnocenné mezinárodní normy.

V případě potřeby mohou příslušné subjekty vyžadovat doplňkovou dokumentaci a provést nezávislá ověření.

Kritérium 1 – Základ produktu

Část A – Základní Papír

Použitý základ produktu musí splňovat kritéria 1, 2, 4 a 5 ekoznačky EU podle rozhodnutí Komise 2011/333/EU ⁽²⁾ pro kopírovací a grafický papír nebo rozhodnutí Komise 2012/448/EU ⁽³⁾ pro novinový papír a prokáže shodu s kritériem 2 ekoznačky EU – vlákna: udržitelné lesní obhospodařování – jak stanoví toto rozhodnutí Komise pro produkty ze zpracovaného papíru.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží specifikace dotčených produktů ze zpracovaného papíru, včetně obchodních názvů, množství a hmotnosti/m² používaného papíru. Shoda s kritérii 1, 2, 4 a 5 ekoznačky EU stanovenými rozhodnutím 2011/333/EU nebo rozhodnutím 2012/448/EU musí být prokázána pro každý základní papír předložením kopie platného osvědčení o ekoznačce EU pro použitý papír. Shoda s kritériem 2 – vlákna: udržitelné lesní obhospodařování – se prokáže pro každý základní papír platným certifikátem PEFC, FSC nebo rovnocenným certifikátem, nebo vlastním prohlášením v případě, že žadatel už platný certifikát ekoznačky EU pro použitý základní papír obdržel.

Část B – Základní Lepenka

Kritérium 1 – Emise do vody a ovzduší

a) CHSK, síra, NO_x, fosfor

Pro každý z těchto parametrů se emise z výroby papírenské vlákniny, papíru k laminování a lepenky, které se vypouští do ovzduší nebo do vody, vyjadřují pomocí bodů (P_{CHSK} , P_S , P_{NOx} , P_P) níže uvedeným způsobem.

Žádný z bodů P_{CHSK} , P_S , P_{NOx} , P_P nesmí překročit hodnotu 1,5.

Součet hodnot bodů ($P_{celkem} = P_{CHSK} + P_S + P_{NOx} + P_P$) nesmí překročit hodnotu 4,0.

Při výpočtu P_{CHSK} se postupuje níže popsáním způsobem (výpočty P_S , P_{NOx} , P_P se musí provádět přesně stejným způsobem).

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2011/333/EU ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU kopírovacímu a grafickému papíru (Úř. věst. L 149, 8.6.2011, s. 12).

⁽³⁾ 5 Rozhodnutí Komise 2012/448/EU ze dne 12. července 2012, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU novinovému papíru (Úř. věst. L 202, 28.7.2012, s. 26).

Pro každý druh použité papírenské vlákniny „i“ nebo pro každý použitý papír k laminování „i“ se určí vážené hodnoty příslušné emise CHSK ($CHSK_{vláknina,i}$ nebo $CHSK_{papír,i}$ vyjádřené v kg/tunu vzduchosuché vlákniny nebo papíru) odpovídající podílům použitého druhu papírenské vlákniny nebo papíru k laminování (papírenská vláknina „i“, nebo papír „i“, resp. tuna vzduchosuché vlákniny nebo papíru) a sečtou se dohromady. Vážené hodnoty emisí CHSK pro jednotlivé vlákniny nebo papíry k laminování se pak přičtou k naměřené hodnotě emisí CHSK z výroby lepenky, čímž se získá celková výše emisí CHSK, tedy $CHSK_{celk.}$

Vážená referenční hodnota CHSK pro výrobu vlákniny nebo papíru k laminování se vypočítá stejným způsobem, tedy jako součet vážených referenčních hodnot pro každou použitou vlákninu nebo papír k laminování, který se přičte k referenční hodnotě pro výrobu lepenky, čímž se získá celková referenční hodnota CHSK, tedy $CHSK_{ref. celk.}$. Referenční hodnoty pro každý typ použité vlákniny nebo papíru k laminování a pro výrobu lepenky jsou uvedeny v tabulce 1.

Celková hodnota emisí CHSK se nakonec vydělí celkovou referenční hodnotou emisí CHSK takto:

$$P_{COD} = \frac{COD_{celk.}}{COD_{ref. celk.}} = \frac{\sum_{i=1}^n [vláknina\ nebo\ papír\ k\ laminování,\ i \times COD_{vláknina\ nebo\ papír\ k\ laminování,\ i}] + COD_{strojna\ lepenku}}{\sum_{i=1}^n [vláknina\ nebo\ papír\ k\ laminování,\ i \times COD_{ref.\ vláknina\ nebo\ papír\ k\ laminování,\ i}] + COD_{ref.\ strojna\ lepenku}}$$

Tabulka 1

Referenční hodnoty emisí z různých typů vlákniny a z výroby lepenky

Druh vlákniny/lepenky	Emise (kg/t vzduchosuché vlákniny nebo papíru) (*)			
	CHSK _{referenční}	S _{referenční}	NO _x [*] referenční	P _{referenční}
Bělená buničina (kromě sulfitové)	18	0,6	1,6	0,045 (*)
Bělená buničina (sulfitová)	25,0	0,6	1,6	0,045
Nebělená buničina	10,0	0,6	1,6	0,04
Chemo-termomechanická vláknina (CTMP)	15,0	0,2	0,3	0,01
Termomechanická vláknina (TMP)/dřevovina	3,0	0,2	0,3	0,01
Vláknina z recyklovaných vláken	2,0	0,2	0,3	0,01
Laminovací bělený sulfátový papír	19	0,9	2,4	0,055
Laminovací nebělený sulfátový papír	11	0,9	2,4	0,055
Laminovací recyklovaný papír	3	0,5	1,1	0,02
Lepenka (neintegrované papírny, které veškerou použitou vlákninu nakupují)	1	0,3	0,8	0,01
Lepenka (integrované papírny)	1	0,3	0,7	0,01

(*) Výjimka z této úrovně až do výše 0,1 se udělí v případě, kdy lze prokázat, že vyšší úroveň P je způsobena fosforem, který se v dřevné vláknině přirozeně vyskytuje.

V případě společné výroby tepla a elektřiny ve stejném závodě se emise S a NO_x z výroby elektřiny mohou od celkového množství emisí odečíst. Pro výpočet podílu emisí pocházejících z výroby elektřiny lze použít tento výraz:

$$2 \times (\text{MWh(elektrická energie)}) / [2 \times \text{MWh(elektrická energie)} + \text{MWh(teplo)}]$$

Elektrická energie v tomto výpočtu je elektrická energie vyráběná v kogeneračním zařízení.

Teplo v tomto výpočtu je výsledné teplo dodané elektrárnou do výroby vlákniny/papíru k laminování/lepenky.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží podrobné výpočty dosvědčující splnění tohoto kritéria spolu s příslušnou průkaznou dokumentací, která zahrnuje zprávy o zkoušce založené na těchto metodách: CHSK: ISO 6060; NO_x: ISO 11564; S(oxid.): EPA č.8; S(red.): EPA č. 16 A; obsah S v ropných produktech: ISO 8754; obsah síry v uhlí: ISO 351; P: EN ISO 6878, APAT IRSA CNR 4110 nebo Dr Lange LCK 349.

Průkazná dokumentace zahrnuje údaje o četnosti měření a výpočet bodů pro CHSK, S a NO_x. Zahrnuje též všechny emise S a NO_x, které vznikají při výrobě vlákniny, papíru k laminování a lepenky, včetně páry uvolňované mimo výrobní závod, s výjimkou emisí spojených s výrobou elektřiny. Měření zahrnují regenerační kotle, vápenky, parní kotle a pece na spalování silně páchnoucích plynů. V úvahu se berou rovněž rozptýlené emise. Hlášené hodnoty emisí síry do ovzduší zahrnují jak emise oxidované síry, tak emise redukované síry (dimethylsulfid, methylmerkaptan, sirovodík apod.). Emise síry spojené s výrobou tepelné energie z ropy, uhlí a dalších externích paliv se známým obsahem síry se mohou místo měření zjistit výpočtem a musí se vzít v úvahu.

Měření emisí do vody se provádí na nefiltrovaných a neusazených vzorcích buď po čištění v závodě, nebo po čištění ve veřejné čistírně odpadních vod. Měření se vztahují na dvanáctiměsíční období výroby. V případě nového nebo přestavěného výrobního závodu se měření provádějí nejméně po dobu 45 po sobě následujících dnů stálého provozu. Měření musí být pro dané období reprezentativní.

Pokud v případě integrovaných závodů, u kterých je obtížné získat údaje o emisích zvláště pro vlákninu, papír k laminování a lepenku, je k dispozici pouze společný údaj z výroby vlákniny, papíru k laminování a lepenky, stanoví se hodnoty emisí pro vlákninu (vlákniny) jako nulové a do hodnoty pro papírnu se zahrne jak výroba vlákniny, tak výroba papíru k laminování a lepenky.

b) AOX

Hodnota váženého průměru AOX uvolňovaných při výrobě vlákniny použité do základu produktu nesmí překročit 0,170 kg/t vzduchosuché lepenky.

Emise AOX z každého jednotlivého druhu vlákniny použité v lepence nesmějí přesáhnout 0,250 kg/t vzduchosuché vlákniny.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží zprávy o zkoušce založené na těchto metodách: AOX ISO 9562 spolu s podrobnými výpočty, které dokládají splnění tohoto kritéria, a s příslušnou průkaznou dokumentací.

Průkazná dokumentace musí obsahovat údaje o četnosti měření. AOX se měří pouze v případě, že se při bělení vlákniny používají sloučeniny chloru. AOX se nemusí měřit v odtocích z neintegrované výroby lepenky, v odtocích z výroby vlákniny bez bělení ani tam, kde se bělení provádí látkami bez obsahu chloru.

Měření se provádějí na nefiltrovaných a neusazených vzorcích buď po čištění v závodě, nebo po čištění v komunální čistírně odpadních vod. Měření se vztahují na dvanáctiměsíční období výroby. V případě nového nebo přestavěného výrobního závodu se měření provádějí nejméně po dobu 45 po sobě následujících dní stálého provozu. Měření musí být pro dané období reprezentativní.

c) CO₂

Emise oxidu uhličitého z neobnovitelných zdrojů nesmí překročit 1 000 kg na tunu vyrobené lepenky včetně emisí z výroby elektrické energie (ať už ve výrobním závodě nebo mimo něj). U neintegrováných závodů (které všechny používané typy vlákniny nakupují) nesmí emise překročit 1 100 kg na tunu. Emise se vypočítávají jako součet emisí z výroby vlákniny a emisí z výroby lepenky.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží podrobné výpočty dokládající splnění tohoto kritéria spolu s příslušnou průkaznou dokumentací.

Žadatel předloží údaje o emisích oxidu uhličitého do ovzduší. Tyto údaje musí zahrnovat všechny neobnovitelné zdroje paliv použité při výrobě vlákniny a lepenky včetně emisí z výroby elektřiny (ať už ve výrobním závodě nebo mimo něj).

Při výpočtu emisí CO₂ z paliv se použijí tyto emisní faktory:

Tabulka 2

Palivo	emise CO ₂ z fosil. paliv	Jednotka
Uhlí	95	g CO ₂ z fosil. paliv/MJ
Ropa	73	g CO ₂ z fosil. paliv/MJ
Topný olej 1	74	g CO ₂ z fosil. paliv/MJ
Topný olej 2–5	77	g CO ₂ z fosil. paliv/MJ
LPG	69	g CO ₂ z fosil. paliv/MJ
Zemní plyn	56	g CO ₂ z fosil. paliv/MJ
Elektrická energie ze sítě	400	g CO ₂ z fosil. paliv/kWh

Výpočty nebo hmotnostní bilance se vztahují k dvanáctiměsíčnímu období výroby. V případě nového nebo přestavěného výrobního závodu jsou výpočty založeny na nejméně 45 po sobě následujících dnech stálého provozu. Výpočty musí být pro dané období reprezentativní.

Pro energii ze sítě se použije hodnota uvedená v tabulce výše (celoevropský průměr), pokud žadatel nepředloží dokumentaci stanovující průměrnou hodnotu svých dodavatelů elektřiny (smluvního dodavatele nebo vnitrostátní průměr); tuto průměrnou hodnotu pak může použít místo hodnoty uvedené v tabulce.

Množství energie z obnovitelných zdrojů ⁽¹⁾, která byla nakoupena a použita při výrobě, se do výpočtu emisí CO₂ nezapočítává: žadatel předloží odpovídající dokumentaci o tom, že je taková energie v papírně skutečně použita nebo nakoupena z externích zdrojů.

Kritérium B2 – Spotřeba energie

a) Elektrická energie

Spotřeba elektrické energie spojená s výrobou vlákniny, papíru k laminování a lepenky se vyjadřuje pomocí bodů (P_E) níže uvedeným způsobem.

Počet bodů P_E musí být nižší nebo roven 1,5.

⁽¹⁾ Podle definice ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

Výpočet P_E se provede takto.

Výpočet pro výrobu vlákniny nebo papíru k laminování: pro každou použitou vlákninu „i“ se příslušná spotřeba elektrické energie ($E_{\text{vláknina nebo papír k laminování, i}}$ vyjádřeno v kWh/t vzduchosuché vlákniny nebo papíru) vypočítá takto:

$$E_{\text{vláknina nebo papír k laminování, i}} = \text{interně vyrobená elektrická energie} + \text{nakoupená elektrická energie} - \text{prodaná elektrická energie}$$

Výpočet pro výrobu lepenky: Podobně se spotřeba elektrické energie na výrobu lepenky (E_{lepenka}) vypočítá takto:

$$E_{\text{lepenka}} = \text{interně vyrobená elektrická energie} + \text{nakoupená elektrická energie} - \text{prodaná elektrická energie}$$

Nakonec se vypočítané body pro výrobu vlákniny, papíru k laminování a lepenky sečtou podle níže uvedené rovnice a získá se celkový počet bodů (P_E):

$$P_E = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{vláknina nebo papír k laminování, i} \times E_{\text{vláknina nebo papír k laminování, i}}] + E_{\text{lepenka}}}{\sum_{i=1}^n [\text{vláknina nebo papír k laminování, i} \times E_{\text{ref. vláknina nebo papír k laminování, i}}] + E_{\text{ref. lepenka}}}$$

Pokud v případě integrovaných závodů, kde je obtížné získat údaje o spotřebě elektřiny zvlášť pro vlákninu, papír k laminování a lepenku, je k dispozici pouze společný údaj z výroby vlákniny, papíru k laminování a lepenky, stanoví se hodnoty spotřeby elektřiny pro vlákninu (vlákniny) jako nulové a do hodnoty pro papírnu se zahrne jak výroba vlákniny, tak výroba papíru k laminování a lepenky.

b) Palivo (teplo)

Spotřeba paliva spojená s výrobou vlákniny, papíru k laminování a lepenky se vyjadřuje pomocí bodů (P_F) níže uvedeným způsobem.

Počet bodů P_F musí být nižší nebo roven 1,5.

Výpočet P_F se provede takto.

Výpočet pro výrobu vlákniny nebo papíru k laminování: Pro každý použitý druh vlákniny „i“ se příslušná spotřeba paliva ($F_{\text{vláknina nebo papír k laminování, i}}$ vyjádřeno v kWh/t vzduchosuché vlákniny nebo papíru) vypočítá takto:

$$F_{\text{vláknina nebo papír k laminování, i}} = \text{interně vyrobené palivo} + \text{nakoupené palivo} - \text{prodané palivo} - 1,25 \times \text{interně vyrobená elektrická energie}$$

Poznámka:

Hodnota $F_{\text{vláknina nebo papír k laminování, i}}$ (a její příspěvek k P_F vláknina nebo papír k laminování, i) se nemusí počítat pro mechanickou vlákninu, pokud se nejedná o obchodní mechanickou vlákninu sušenou na vzduchu obsahující alespoň 90 % sušiny.

Množství paliva použitého na výrobu prodaného tepla se ve výše uvedené rovnici připočte k položce prodané palivo.

Výpočet pro výrobu lepenky: obdobně se vypočítá spotřeba paliva spojená s výrobou lepenky (F_{lepenka} , vyjádřená v kWh/t vzduchosuché vlákniny nebo papíru).

$$F_{\text{lepenka}} = \text{interně vyrobené palivo} + \text{nakoupené palivo} - \text{prodané palivo} - 1,25 \times \text{interně vyrobená elektrická energie}$$

Nakonec se vypočítané body pro výrobu lepenky sečtou podle níže uvedené rovnice a získá se celkový počet bodů (P_F):

$$P_F = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{vláknina nebo papír k laminování, } i \times F_{\text{vláknina nebo papír k laminování, } i}] + F_{\text{lepenka}}}{\sum_{i=1}^n [\text{vláknina nebo papír k laminování, } i \times F_{\text{ref.vláknina nebo papír k laminování, } i}] + F_{\text{ref.lepenka}}}$$

Tabulka 3

Referenční hodnoty pro elektrickou energii a palivo

Druh vlákniny	Palivo kWh/t vzduchosuché vlákniny nebo papíru $F_{\text{referenční}}$	Elektrická energie kWh/t vzduchosuché vlákniny nebo papíru $E_{\text{referenční}}$
Buničina	4000 (Poznámka: pro komerční vzduchosuchou buničinu obsahující alespoň 90 % sušiny může být tato hodnota o 25 % vyšší o energii potřebnou na sušení)	800
Mechanická vláknina	900 (Poznámka: tato hodnota platí pouze pro obchodní vzduchosuchou vlákninu obsahující alespoň 90 % sušiny)	1900
Chemo-termomechanická vláknina	1000	2000
Vláknina z recyklovaných vláken	1800 (Poznámka: pro obchodní vzduchosuchou vlákninu obsahující alespoň 90 % sušiny může být tato hodnota zvýšena o 25 % za energii potřebnou na sušení)	800
Sulfátový papír k laminování (bělený nebo nebělený)	6100	1600
Recyklovaný papír k laminování	3900	1600
Výroba lepenky	2100	800

Posuzování a ověřování (pro a) i b)): Žadatel předloží podrobné výpočty dokládající splnění tohoto kritéria spolu s veškerou související průkaznou dokumentací. Vykazované hodnoty proto musí zahrnovat celkovou spotřebu elektrické energie a paliva.

Žadatel započítá všechny vstupy energie rozdělené na teplo/paliva a elektřinu spotřebované během výroby vlákniny a lepenky včetně energie spotřebované při odstraňování tiskařské černi z odpadového papíru určeného k výrobě recyklované lepenky. Energie spotřebovaná při dopravě surovin ani při zpracování a balení se do výpočtů spotřeby energie nezahrnuje.

Celková tepelná energie zahrnuje všechna nakupovaná paliva. Zahrnuje rovněž tepelnou energii získanou při spalování výluhů a odpadů vyprodukovaných ve výrobním závodě (např. dřevní odpad, piliny, výluhy, papírový odpad a výmět), jakož i tepelnou energii získanou při interní výrobě elektrické energie, nicméně pro výpočet celkové tepelné energie žadatel bere v úvahu pouze 80 % tepelné energie pocházející z těchto zdrojů.

Elektrickou energií se rozumí čistá nakoupená elektrická energie odebíraná z rozvodné sítě a interní výroba elektrické energie měřená jako elektrický výkon. Elektrická energie použitá pro čištění odpadních vod se nemusí zahrnovat.

V případech, kdy se prostřednictvím elektrické energie vyrábí pára jako zdroj tepla, se vypočítá tepelná hodnota páry, potom se vydělí koeficientem 0,8 a přičte se k celkové spotřebě paliva.

Pokud v případě integrovaných závodů, u kterých je obtížné získat údaje o palivu (teple) zvlášť pro vlákninu, papír k laminování a lepenku, je k dispozici pouze společný údaj z výroby vlákniny, papíru k laminování a lepenky, stanoví se hodnoty pro paliva (teplo) pro vlákninu (vlákniny) jako nulové a do hodnoty pro papírnu se zahrne jak výroba vlákniny, tak výroba papíru k laminování a lepenky.

Kritérium B3 — Vyloučené nebo omezené látky a směsi

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží seznam chemických látek použitých při výrobě vlákniny a lepenky spolu s příslušnou dokumentací (například bezpečnostními listy). V tomto seznamu se uvedou množství a funkce všech látek použitých ve výrobním procesu a jejich dodavatelé.

a) Nebezpečné látky a směsi

V souladu s čl. 6 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ⁽¹⁾ nesmí lepenka obsahovat látky uvedené v článku 57 nařízení (ES) č. 1907/2006 ani látky nebo směsi, které splňují kritéria pro klasifikaci v třídách nebo kategoriích nebezpečnosti uvedených níže.

Seznam standardních vět o nebezpečnosti a vět o rizikovosti:

Standardní věta o nebezpečnosti ⁽¹⁾	R-věta ⁽²⁾
H300 Při požití může způsobit smrt	R28
H301 Toxický při požití	R25
H304 Při požití a vniknutí do dýchacích cest může způsobit smrt	R65
H310 Při styku s kůží může způsobit smrt	R27
H311 Toxický při styku s kůží	R24
H330 Při vdechování může způsobit smrt	R26
H331 Toxický při vdechování	R23
H340 Může vyvolat genetické poškození	R46
H341 Podezření na genetické poškození	R68
H350 Může vyvolat rakovinu	R45
H350i Může vyvolat rakovinu při vdechování	R49
H351 Podezření na vyvolání rakoviny	R40
H360F Může poškodit reprodukční schopnost	R60

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU (Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1)

Standardní věta o nebezpečnosti ⁽¹⁾	R-věta ⁽²⁾
H360D Může poškodit plod v těle matky	R61
H360FD Může poškodit reprodukční schopnost. Může poškodit plod v těle matky.	R60; R61; R60–61
H360Fd Může poškodit reprodukční schopnost. Podezření na poškození plodu v těle matky.	R60–R63
H360Df Může poškodit plod v těle matky. Podezření na poškození reprodukční schopnosti.	R61–R62
H361f Podezření na poškození reprodukční schopnosti	R62
H361d Podezření na poškození plodu v těle matky	R63
H361fd Podezření na poškození reprodukční schopnosti Podezření na poškození plodu v těle matky.	R62–63
H362 Může poškodit kojence prostřednictvím mateřského mléka	R64
H370 Způsobuje poškození orgánů	R39/23; R39/24; R39/25; R39/26; R39/27; R39/28
H371 Může způsobit poškození orgánů	R68/20; R68/21; R68/22
H372 Způsobuje poškození orgánů při prodloužené nebo opakované expozici.	R48/25; R48/24; R48/23
H373 Může způsobit poškození orgánů při prodloužené nebo opakované expozici.	R48/20; R48/21; R48/22
H400 Vysoce toxický pro vodní organismy	R50
H410 Vysoce toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R50–53
H411 Toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R51–53
H412 Škodlivý pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R52–53
H413 Může vyvolat dlouhodobé škodlivé účinky pro vodní organismy	R53
EUH059 Nebezpečný pro ozonovou vrstvu	R59
EUH029 Uvolňuje toxický plyn při styku s vodou	R29
EUH031 Uvolňuje toxický plyn při styku s kyselinami	R31
EUH032 Uvolňuje vysoce toxický plyn při styku s kyselinami	R32

Standardní věta o nebezpečnosti ⁽¹⁾	R-věta ⁽²⁾
EUH070 Toxický při styku s očima	R39–41
Na vláknninu nebo lepenku nesmí být použity žádné komerční barvicí přípravky, barviva, činidla pro povrchovou úpravu, pomocné materiály ani nátěrové hmoty, kterým byla v době podání žádosti přidělena nebo může být přidělena standardní věta o nebezpečnosti H317: Může vyvolat alergickou kožní reakci.	R43

⁽¹⁾ 1 Jak stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008.
⁽²⁾ 2 Jak je stanoveno ve směrnici Rady 67/548/EHS.

Použití látek nebo směsí, které po zpracování mění své vlastnosti (např. nejsou již biologicky dostupné, procházejí chemickou přeměnou), takže zjištěné riziko již nehrozí, jsou z výše uvedeného požadavku vyňaty.

Limity koncentrací pro látky nebo směsi, kterým může být přidělen nebo byla přidělena standardní věta o nebezpečnosti nebo R-věta a které splňují kritéria pro zařazení do třídy nebo kategorie nebezpečnosti, a pro látky splňující kritéria čl. 57 písm. a), b) nebo c) nařízení (ES) č. 1907/2006 nesmí překročit obecné nebo specifické koncentrační limity stanovené v souladu s článkem 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ⁽¹⁾. V případě, že jsou stanoveny specifické koncentrační limity, mají přednost před obecnými.

Koncentrační limity pro látky splňující kritéria čl. 57 písm. d), e) nebo f) nařízení (ES) č. 1907/2006 nesmí překročit 0,10 % hmotnostních.

Posuzování a ověřování: Žadatel musí prokázat splnění kritéria poskytnutím údajů o množství látek (kg/t vzduchsuché vyrobené lepenky) použitých v procesu a o tom, že látky uvedené v tomto kritériu nejsou obsaženy v konečném produktu v množství přesahujícím specifikované koncentrační limity. Koncentrace látek a směsí musí být uvedena v bezpečnostních listech v souladu s článkem 31 nařízení (ES) č. 1907/2006.

b) Látky uvedené v souladu s čl. 59 odst. 1 nařízení (ES) č. 1907/2006

Nesmí být udělena žádná výjimka ze zákazu stanoveného v čl. 6 odst. 6 nařízení (ES) č. 66/2010 týkající se látek identifikovaných jako látek vzbuzujících mimořádné obavy a zařazených do seznamu stanoveného podle článku 59 nařízení (ES) č. 1907/2006, přítomných ve směsích, v jakémkoli předmětu nebo v jakékoli homogenní části složeného předmětu v koncentracích vyšších než 0,10 %. Specifické koncentrační limity stanovené v souladu s článkem 10 nařízení (ES) č. 1272/2008 se použijí v případě koncentrací nižších než 0,10 %.

Posuzování a ověřování: Seznam látek identifikovaných jako látky vzbuzující mimořádné obavy a zařazených do seznamu látek pro případné zahrnutí podle článku 59 nařízení (ES) č. 1907/2006 je na této internetové adrese:

http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

Musí být zohledněn seznam platný k datu podání žádosti.

Žadatel musí prokázat splnění kritéria poskytnutím údajů o množství látek (kg/t vzduchsuché vyrobené lepenky) použitých v procesu a o tom, že látky uvedené v tomto kritériu nejsou obsaženy v konečném produktu v množství přesahujícím specifikované koncentrační limity. Koncentrace musí být uvedena v bezpečnostních listech v souladu s článkem 31 nařízení (ES) č. 1907/2006.

c) Chlor

Plynný chlor se nesmí použít jako bělicí činidlo. Tento požadavek se nevztahuje na plynný chlor související s výrobou a používáním oxidu chloričitého.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

Posouzení a ověřování: Žadatel předloží prohlášení výrobce (výrobců) vlákniny, že jako bělicí činidlo nebyl použit plyný chlor. Poznámka: ačkoli se tento požadavek týká i bělení recyklovaných vláken, připouští se, že tato vlákna mohla být bělena plyným chlorem ve svém předchozím životním cyklu.

d) Alkylfenoethoxyláty (APEO)

Do čistících chemických prostředků, prostředků odstraňujících tiskařskou čern, prostředků proti pění, dispergačních činidel nebo nátěrů se nesmějí přidávat alkylfenoethoxyláty nebo jiné deriváty alkylfenolu. Deriváty alkylfenolu jsou definovány jako látky, které při rozkladu produkují alkylfenoly.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení od dodavatele (dodavatelů) chemických látek, že do těchto látek nebyly přidány alkylfenoethoxyláty nebo jiné deriváty alkylfenolu.

e) Zbytkové monomery

Celkové množství zbytkových monomerů (kromě akrylamidu), kterým mohla být přiřazena nebo byla přiřazena kterákoliv z následujících R-vět (nebo jejich kombinace) a které jsou přítomny v nátěrech, retenčních prostředcích, tužidlech, vodu odpuzujících prostředcích nebo chemických látkách používaných při interním a externím čištění vod, nesmí překročit 100 ppm (vypočtených na základě jejich pevného obsahu):

Standardní věta o nebezpečnosti ⁽¹⁾	R-věta ⁽²⁾
H340 Může vyvolat genetické poškození	R46
H350 Může vyvolat rakovinu	R45
H350i Při vdechování může vyvolat rakovinu	R49
H351 Podezření na vyvolání rakoviny	R40
H360F Může poškodit reprodukční schopnost	R60
H360D Může poškodit plod v těle matky	R61
H360FD Může poškodit reprodukční schopnost. Může poškodit plod v těle matky.	R60; R61; R60–61
H360Fd Může poškodit reprodukční schopnost. Podezření na poškození plodu v těle matky.	R60–R63
H360Df Může poškodit plod v těle matky. Podezření na poškození reprodukční schopnosti.	R61–R62
H400 Vysoce toxický pro vodní organismy	R50
H410 Vysoce toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R50–53
H411 Toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R51–53
H412 Škodlivý pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R52–53
H413 Může vyvolat dlouhodobé škodlivé účinky pro vodní organismy	R53

⁽¹⁾ Jak stanoví nařízení (ES) č. 1272/2008.

⁽²⁾ Jak je stanoveno ve směrnici 67/548/EHS.

Koncentrace akrylamidu v nátěrech, retenčních prostředcích, tužidlech, vodu odpuzujících prostředcích nebo chemických látkách použitých při interním a externím čištění vod nesmí překročit 700 ppm (vypočtených na základě jejich pevného obsahu).

Príslušný subjekt může žadateli povolit výjimku z těchto požadavků, pokud jde o chemické látky použité při externím čištění vod.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení dodavatele (dodavatelů) chemických látek o splnění tohoto kritéria spolu s příslušnou dokumentací (například bezpečnostními listy).

f) Povrchově aktivní látky při odstraňování tiskařské černě

Všechny povrchově aktivní látky používané při odstraňování tiskařské černě musí být biologicky zcela rozložitelné.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení dodavatele (dodavatelů) chemických látek o splnění tohoto kritéria spolu s příslušnými bezpečnostními listy nebo zprávami o zkoušce pro každou povrchově aktivní látku, ve kterých se uvede použitá zkušební metoda, prahová hodnota a závěr; použijí se některé z následujících zkušebních metod a prahových hodnot: OECD 302 A–C (nebo rovnocenné normy ISO) s procentuální mírou rozkladu (včetně adsorpce) do 28 dnů nejméně 70 % pro 302 A a B a nejméně 60 % pro 302 C.

g) Biocidy

Aktivní komponenty v biocidech nebo biostatických činidlech používaných k ničení slizotvorných organismů v systémech oběhu vody obsahujících vlákna nesmějí být potenciálně schopny bioakumulace. Bioakumulační potenciál biocidů je charakterizován pomocí hodnoty rozdělovacího koeficientu oktanol/voda $\log P_{ow} < 3,0$ nebo experimentálně stanoveného biokoncentračního faktoru (BCF) ≤ 100 .

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení dodavatele (dodavatelů) chemických látek o splnění tohoto kritéria spolu s příslušnými bezpečnostními listy nebo protokoly o zkoušce, ve kterých se uvede použitá zkušební metoda, prahová hodnota a závěr, použijí se některé z následujících zkušebních metod a prahových hodnot: OECD 107, 117 nebo 305 A–E.

h) Azobarviva

V souladu s přílohou XVII nařízení (ES) č. 1907/2006 se nesmí používat azobarviva, která mohou uvolňovat některý z těchto aromatických aminů:

1. 4-aminobifenyl	R60/92/-67-1
2. benzidin	R60/92/-87-5
3. 4-chlor-o-toluidin	R60/95/-69-2
4. 2-naftylamin	R60/91/-59-8
5. o-aminoazotoluen	R60/97/-56-3
6. 2-amino-4-nitrotoluen	R60/99/-55-8
7. p-chloranilin	R60/106/-47-8
8. 2,4-diaminoanisol	R60/615/-05-4
9. 4,4'-diaminodifenylmethan	R60/101/-77-9
10. 3,3'-dichlorbenzidin	R60/91/-94-1
11. 3,3'-dimethoxybenzidin	R60/119/-90-4

12. 3,3'-dimethylbenzidin	R60/119/-93-7
13. 3,3'-dimethyl-4,4'-diaminodifenylmethan	R60/838/-88-0
14. p-kresidin	R60/120/-71-8
15. 4,4'-methylen-bis-(2-chloranilin)	R60/101/-14-4
16. 4,4'-oxydianilin	R60/101/-80-4
17. 4,4'-thiodianilin	R60/139/-65-1
18. o-toluidin	R60/95/-53-4
19. 2,4-diaminotoluen	R60/95/-80-7
20. 2,4,5-trimethylanilin	R60/137/-17-7
21. 4-aminoazobenzen	R60/60/-09-3
22. o-anisidin	R60/90/-04-0

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení dodavatele (dodavatelů) chemických látek o splnění tohoto kritéria.

i) Barviva s komplexně vázaným kovem nebo pigmenty

Barviva nebo pigmenty na bázi olova, mědi, chromu, niklu nebo hliníku se nesmí používat. Mohou se však používat barviva nebo pigmenty na základě ftalocyaninu měďnatého.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení dodavatele(dodavatelů) chemických látek o splnění kritéria.

j) Iontové nečistoty v barvivech

Obsah iontových nečistot v použitých barvivech nesmí překročit tyto hodnoty: Ag 100 ppm; As 50 ppm; Ba 100 ppm; Cd 20 ppm; Co 500 ppm; Cr 100 ppm; Cu 250 ppm; Fe 2 500 ppm; Hg 4 ppm; Mn 1 000 ppm; Ni 200 ppm; Pb 100 ppm; Se 20 ppm; Sb 50 ppm; Sn 250 ppm; Zn 1 500 ppm.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení o shodě.

Kritérium B4 – Nakládání s odpady

Všechny výrobní závody na výrobu vlákniny a lepenky musí mít systém nakládání s odpady (jak je definován příslušnými regulačními orgány daných výrobních závodů na výrobu vlákniny a lepenky) a zbytkových materiálů vznikajících při výrobě produktu, kterému byla udělena ekoznačka. K žádosti se přikládá dokumentace nebo vysvětlení systému, které musí povinně obsahovat informace alespoň o těchto bodech:

- postupy pro oddělování recyklovatelných materiálů z odpadového toku a jejich využití,
- postupy pro opětovné získávání materiálů určených k jiným účelům, jako je spalování pro výrobu průmyslové páry, vytápění nebo pro zemědělské využití,
- postupy nakládání s nebezpečnými odpady (jak jsou definovány regulačními orgány příslušnými pro dané provozy vyrábějící vlákninu nebo lepenku).

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží podrobný popis schváleného postupu pro nakládání s odpady ve všech příslušných závodech spolu s prohlášením o splnění kritéria.

Kritérium 2 — Vlákna: udržitelné obhospodařování lesů

Vláknenná surovina použitá pro výrobu lepenky může pocházet z recyklovaného nebo primárního vlákna.

Pro primární vlákna musí být k dispozici platná osvědčení o udržitelném obhospodařování lesů a vedení chronologické dokumentace vystavená nezávislou třetí stranou v rámci certifikačních systémů, jako jsou FSC, PEFC, nebo jejich ekvivalentu.

V případech, kdy certifikační systémy povolují mísit v produktu nebo ve skupině produktů certifikované a necertifikované materiály, nesmí však podíl necertifikovaného primárního materiálu přesáhnout 30 % celkové vláknenné suroviny. Uvedený necertifikovaný materiál musí projít ověřovacím systémem, který zajistí, že pochází z legálních zdrojů a splňuje veškeré další požadavky certifikačního systému na necertifikovaný materiál.

Certifikační orgány, které vydávají osvědčení o udržitelném obhospodařování lesů a/nebo provádějí certifikaci spotřebitelského řetězce, musí být akreditovány/uznány uvedeným certifikačním systémem.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží příslušnou dokumentaci, ve které jsou uvedeny typy, množství a původ vláken použitých při výrobě vlákniny a lepenky.

V případě, že jsou použita primární vlákna, musí být pro produkt k dispozici platná osvědčení o udržitelném obhospodařování lesů a provádění certifikace spotřebitelského řetězce vystavená nezávislou třetí stranou v rámci certifikačních systémů, jako jsou PEFC, FSC, nebo jejich ekvivalentu. Jestliže produkt nebo skupina produktů obsahuje necertifikovaný materiál, měl by být předložen důkaz, že podíl necertifikovaného materiálu je menší než 30 % a že prošel ověřovacím systémem, který zajišťuje, že pochází z legálních zdrojů a splňuje veškeré další požadavky certifikačního systému na necertifikovaný materiál.

V případě, že jsou použita recyklovaná vlákna, poskytne žadatel prohlášení, ve kterém uvede průměrné množství druhů sběrového papíru použitého v produktu je v souladu s normou EN 643 nebo jinou rovnocennou normou. Žadatel poskytne prohlášení, že do výpočtu procentního zastoupení nebyl zahrnut žádný zmetkový papír (z vlastní výroby nebo koupený).

Kritéria použitelná na procesy zpracování

Kritérium 3 – Vyloučené nebo omezení podléhající látky a směsi**a) Nebezpečné látky a směsi**

Spotřební materiál, který by se mohl dostat do konečného produktu ze zpracovaného papíru a který obsahuje látky a/nebo směsi splňující kritéria pro označení níže uvedenými standardními větami o nebezpečnosti či R-větami v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 či směrnicí Rady 67/548/EHS ⁽¹⁾ nebo látky uvedené v článku 57 nařízení (ES) č. 1907/2006, nesmí být k potisku, povrchové úpravě a konečné úpravě daného konečného produktu ze zpracovaného papíru použit.

Tento požadavek se nevztahuje na toluen pro použití při rotačním hlubotisku, pokud je instalován uzavřený či zapo-uzdržený systém či systém rekuperace či jiný rovnocenný systém pro kontrolu a sledování fugitivních emisí a účinnost zpětného zachycení je nejméně 92 %. UV laky a UV inkousty klasifikované H412/R52-53 jsou od tohoto požadavku rovněž osvobozeny.

Nepapírové části, které jsou součástí konečného produktu ze zpracovaného papíru, nesmějí obsahovat výše uvedené látky.

Seznam standardních vět o nebezpečnosti a vět o rizikovosti

Standardní věta o nebezpečnosti ⁽¹⁾	R-věta ⁽²⁾
H300 Při požití může způsobit smrt	R28
H301 Toxický při požití	R25

⁽¹⁾ Směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sbližování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek (Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1).

Standardní věta o nebezpečnosti ⁽¹⁾	R-věta ⁽²⁾
H304 Při požití a vniknutí do dýchacích cest může způsobit smrt	R65
H310 Při styku s kůží může způsobit smrt	R27
H311 Toxický při styku s kůží	R24
H330 Při vdechování může způsobit smrt.	R23 nebo R26
H331 Toxický při vdechování	R23
H340 Může vyvolat genetické poškození	R46
H341 Podezření na genetické poškození	R68
H350 Může vyvolat rakovinu	R45
H350i Může vyvolat rakovinu při vdechování	R49
H351 Podezření na vyvolání rakoviny	R40
H360F Může poškodit reprodukční schopnost	R60
H360D Může poškodit plod v těle matky	R61
H360FD Může poškodit reprodukční schopnost. Může poškodit plod v těle matky.	R60; R61; R60/61
H360Fd Může poškodit reprodukční schopnost. Podezření na poškození plodu v těle matky.	R60; R63
H360Df Může poškodit plod v těle matky. Podezření na poškození reprodukční schopnosti.	R61; R62
H361f Podezření na poškození reprodukční schopnosti	R62
H361d Podezření na poškození plodu v těle matky	R63
H361fd Podezření na poškození reprodukční schopnosti Podezření na poškození plodu v těle matky.	R62-63
H362 Může poškodit kojence prostřednictvím mateřského mléka.	R64
H370 Způsobuje poškození orgánů	R39/23; R39/24; R39/25; R39/26; R39/27; R39/28
H371 Může způsobit poškození orgánů	R68/20; R68/21; R68/22
H372 Způsobuje poškození orgánů při prodloužené nebo opakované expozici.	R48/25; R48/24; R48/23
H373 Může způsobit poškození orgánů při prodloužené nebo opakované expozici.	R48/20; R48/21; R48/22
H400 Vysoce toxický pro vodní organismy	R50
H410 Vysoce toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R50/53

Standardní věta o nebezpečnosti ⁽¹⁾	R-věta ⁽²⁾
H411 Toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R51/53
H412 Škodlivý pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R52/53
H413 Může vyvolat dlouhodobé škodlivé účinky pro vodní organismy	R53
EUH059 Nebezpečný pro ozonovou vrstvu	R59
EUH029 Uvolňuje toxický plyn při styku s vodou	R29
EUH031 Uvolňuje toxický plyn při styku s kyselinami	R31
EUH032 Uvolňuje vysoce toxický plyn při styku s kyselinami	R32
EUH070 Toxický při styku s očima	R39/41

⁽¹⁾ Jak stanoví nařízení (ES) č. 1272/2008.

⁽²⁾ Jak je stanoveno ve směrnici 67/548/EHS.

Látky nebo směsi, které při zpracování mění své vlastnosti (např. již nejsou biologicky dostupné, procházejí chemickou přeměnou), takže zjištěné nebezpečí již nehrozí, jsou od výše uvedeného požadavku osvobozeny.

Limity koncentrací pro látky, které by mohly být nebo jsou označeny některou z výše uvedených standardních vět o nebezpečnosti nebo R-vět, které splňují kritéria pro zařazení do některé třídy nebo kategorie nebezpečnosti, a limity koncentrací pro látky splňující kritéria čl. 57 písm. a), b) nebo c) nařízení (ES) č. 1907/2006 nesmí překročit obecné nebo specifické koncentrační limity stanovené v souladu s článkem 10 nařízení (ES) č. 1272/2008. V případě, že jsou stanoveny specifické koncentrační limity, mají přednost před obecnými.

Koncentrační limity pro látky splňující kritéria čl. 57 písm. d), e) nebo f) nařízení (ES) č. 1907/2006 nesmí překročit 0,10 % hmotnostních.

Posuzování a ověřování: Žadatel u látek, které ještě nejsou klasifikovány v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008, prokáže splnění těchto kritérií tím, že předloží: (i) prohlášení, že nepapírové části, které jsou součástí konečného produktu, neobsahují látky uvedené v těchto kritériích v koncentraci přesahující povolené limity; (ii) prohlášení, že žádný ze spotřebních materiálů použitých pro potisk, povrchovou a konečnou úpravu konečného produktu ze zpracovaného papíru neobsahuje látky uvedené v těchto kritériích v koncentraci překračující povolené limity; (iii) seznam veškerého spotřebního materiálu používaného pro potisk, konečnou a povrchovou úpravu daných produktů ze zpracovaného papíru. V tomto seznamu se uvedou množství, funkce a dodavatelé veškerého spotřebního materiálu používaného při výrobním procesu.

Žadatel musí prokázat splnění tohoto kritéria tak, že předloží pro každou látku alespoň prohlášení dodavatele(dodavatelů) chemických látek o tom, že nebyla zařazena do žádné z tříd nebezpečnosti odpovídajících standardním větám o nebezpečnosti podle výše uvedeného seznamu v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008, pokud to lze jako minimum stanovit z informací, které odpovídají požadavkům uvedeným v příloze VII nařízení (ES) č. 1907/2006. Toto prohlášení musí být doloženo souhrnnými informacemi o příslušných vlastnostech spojených se standardními větami o nebezpečnosti uvedenými v seznamu výše, a to s mírou podrobnosti stanovenou v oddílech 10, 11 a 12 přílohy II nařízení (ES) č. 1907/2006 (Požadavky na sestavení bezpečnostních listů).

Informace o inherentních vlastnostech látek mohou být získávány i jinak než zkouškami, například alternativními metodami, jako jsou metody in vitro, modely kvantitativních vztahů mezi strukturou a aktivitou nebo s využitím sdružování nebo analogického přístupu v souladu s přílohou XI nařízení (ES) č. 1907/2006. Sdílení příslušných údajů se velmi doporučuje.

Poskytnuté informace se musí vztahovat na formy nebo skupenství příslušné látky nebo směsi, které jsou použity v konečném produktu.

U látek uvedených v přílohách IV a V nařízení o REACH, na které se nevztahuje povinnost registrace na základě čl. 2 odst. 7 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 1907/2006 o REACH, bude prohlášení v tomto smyslu postačovat ke splnění výše stanovených požadavků.

Žadatel předloží náležitou dokumentaci týkající se účinnosti rekuperace zmíněného uzavřeného či zapouzdřeného systému/systému rekuperace nebo jakéhokoli obdobného systému, který byl instalován s cílem omezit vliv používání toluenu při rotačním hlubotisku na okolí.

b) Látky uvedené v souladu s čl. 59 odst. 1 nařízení (ES) č. 1907/2006

Nesmí být udělena žádná výjimka ze zákazu stanoveného v čl. 6 odst. 6 nařízení (ES) č. 66/2010 týkající se látek identifikovaných jako látek vzbuzujících mimořádné obavy a zařazených do seznamu stanoveného podle článku 59 nařízení (ES) č. 1907/2006, přítomných ve směsích v koncentracích vyšších než 0,1 %. Specifické koncentrační limity stanovené v souladu s článkem 10 nařízení (ES) č. 1272/2008 se použijí v případě koncentrací nižších než 0,10 %.

Posuzování a ověřování: Seznam látek identifikovaných jako látky vzbuzující mimořádné obavy a zařazených do seznamu látek pro případné zahrnutí podle článku 59 nařízení (ES) č. 1907/2006 je na této internetové adrese:

http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

Musí být zohledněn seznam platný k datu podání žádosti.

Žadatel musí prokázat splnění kritéria poskytnutím údajů o množství látek použitých pro potisk daných produktů ze zpracovaného papíru a prohlášení o tom, že látky, jichž se toto kritérium týká, nezůstávají v konečném produktu v množstvích překračujících stanovené koncentrační limity. Koncentrace musí být uvedena v bezpečnostních listech v souladu s článkem 31 nařízení (ES) č. 1907/2006.

c) Biocidy

Biocidy, buď jako součást formulace, nebo jako součást směsi obsažené ve formulaci, jež se používají k ochraně produktu a jsou označeny H410/R50-53 nebo H411/R51-53 v souladu se směrnicí 67/548/EHS, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES ⁽¹⁾ nebo nařízením (ES) č. 1272/2008, lze použít, pouze pokud se jejich bioakumulační potenciál vyznačuje hodnotou rozdělovacího koeficientu oktanol/voda $\log P_{ow} < 3,0$ nebo experimentálně zjištěným biokoncentračním faktorem (BCF) ≤ 100 .

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží kopie materiálových bezpečnostních listů pro všechny biocidy používané v různých fázích výroby spolu s dokumentací o koncentracích biocidů v konečném produktu.

d) Čisticí prostředky

Čisticí prostředky používané v tisku a/nebo dílčích procesech, které obsahují aromatický uhlovodík, jsou povoleny pouze tehdy, pokud jsou v souladu s kritériem 3 písm. b) a pokud je splněna jedna z těchto podmínek:

- i) množství aromatických uhlovodíků v používaných čisticích prostředcích nepřesahuje 0,10 % (hmot.),
- ii) množství ročně použitých čisticích prostředků na bázi aromatických uhlovodíků nepřesahuje 5 % celkového množství čisticích prostředků použitého v jednom kalendářním roce.

Toto kritérium se nevztahuje na toluen používaný jako čisticí prostředek v rotačním hlubotisku.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží bezpečnostní list pro každý čisticí prostředek používaný v příslušné tiskárně během roku, k němuž se uvedená roční spotřeba vztahuje. Dodavatelé příslušného čisticího prostředku předloží prohlášení o obsahu aromatických uhlovodíků v tomto prostředku.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES ze dne 31. května 1999 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných přípravků (Úř. věst. L 200, 30.7.1999, s. 1).

e) Alkylfenoethoxyláty – halogenovaná rozpouštědla – ftaláty

Do tiskařských inkoustů, barev, tonerů, adheziv nebo čisticích prostředků nebo jiných čisticích chemikálií používaných při potisku produktů ze zpracovaného papíru se nesmějí přidávat tyto látky:

- alkylfenoethoxyláty a jejich deriváty, z nichž se při rozkladu mohou uvolňovat alkylfenoly,
- halogenovaná rozpouštědla, která jsou v době podání žádosti zařazena do kategorií nebezpečnosti nebo rizikovitosti uvedených v kritériu 3 písm. a),
- ftaláty, které jsou v době podání žádosti označeny R-věťami H360F, H360D, H361f v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria.

f) Tiskařské barvy, tonery, inkousty, laky, fólie a lamináty

V tiskařských inkoustech, tonerech, lacích, fóliích a laminátech (ať už samostatně nebo jako součást jiného použitého přípravku) nesmějí být použity tyto těžké kovy nebo jejich sloučeniny: kadmium, měď (kromě ftalocyaninu měďnatého), olovo, nikl, šestimocný chrom, rtuť, arsen, rozpustné barium, selen, antimon. Kobalt lze použít pouze do výše 0,10 % (hmot.).

Složky smějí obsahovat stopy uvedených kovů do výše 0,010 % (hmot.) pocházející z nečistot obsažených v surovinách.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria, jakož i prohlášení od dodavatelů jednotlivých složek.

g) Kovové součásti

Kovové součásti nesmí být potaženy kadmiiem, chromem, niklem, rtutí, olovem, zinkem, cínem a jejich sloučeninami.

Přijatelná je povrchová úprava kovových povrchů malých dílů niklem nebo zinkem (jako jsou např. nýtky, očka a ploché spojky), pokud je to nezbytné z důvodu vysokého fyzického zatížení.

Při pokovování niklem a galvanizací zinkem je nutné čištění odpadních vod, použití technologie iontové výměny, membránových procesů nebo obdobné technologie za účelem recyklace chemických látek, a to v co největší míře.

Emise z povrchové úpravy musí být recyklovány a odstraněny. Systém musí být uzavřený bez odvodnění, kromě případu zinku, pokud jeho emise nepřekročí 0,50 mg/l.

Chemické látky použité k povrchové úpravě musí být v souladu s kritérii 3 písm. c) – biocidy a kritéria 3 písm. e) alkylfenoethoxyláty — halogenovaná rozpouštědla — ftaláty.

Tento požadavek se vztahuje na každý jednotlivý druh kovové součásti, která překračuje 10 % hmotnostních konečného produktu podkategorie závěsných desek, složek s kovovým rychloupínačem, kroužkových pořadačů a pákových pořadačů.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria.

Kritérium 4 – Recyklovatelnost

Příslušný produkt ze zpracovaného papíru musí být recyklovatelný. Nepapírové části daného produktu ze zpracovaného papíru musí jít snadno odstranit, aby bylo zajištěno, že nebudou bránit recyklaci.

- a) Látky zvyšující odolnost vůči vlhkosti smí být použity pouze tehdy, je-li možné prokázat, že je konečný produkt recyklovatelný.
- b) Nerozpustná adheziva lze použít pouze tehdy, je-li možné prokázat, že se dají odstranit.
- c) Laky včetně polyethylenu a/nebo polyethenu/polypropylenu, smí být použity pouze pro povrchovou úpravu a laminaci pořadačů, složek, sešitů, bloků a diářů.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží výsledek zkoušky recyklovatelnosti pro látky zvyšující odolnost vůči vlhkosti a zkoušky odstranitelnosti pro adheziva. Referenčními zkušebními metodami jsou metoda PTS-RH 021/97 (pro látky zvyšující odolnost vůči vlhkosti), metoda INGEDE č. 12 (pro odstranitelnost nerozpustných adheziv) nebo rovnocenné zkušební metody. Žadatel předloží prohlášení o tom, že produkty z potaženého nebo laminovaného zpracovaného papíru splňují kritérium 3 písm. c). Pokud se dá určitá část produktu ze zpracovaného papíru snadno odstranit (např. kovové spony závěsných desek nebo plastový obal nebo znovupoužitelný obal sešitu) může být zkouška recyklovatelnosti provedena bez této části. Snadná odstranitelnost nepapírových částí musí být prokázána prohlášením provozovny, která příslušný papír sbírá, provozovny, která příslušný papír recykluje nebo obdobné organizace. Lze použít též zkušební metody, u nichž kompetentní a nezávislý třetí subjekt prokáže, že vedou ke shodným výsledkům.

Kritérium 5 – Emise

a) Emise do vody

Voda z oplachování obsahující stříbro ze zpracování filmů, resp. z výroby ofsetových desek a fotochemické látky se nesmí vypouštět do čistíren odpadních vod.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s popisem procesů nakládání v daném místě s fotochemickými látkami a s vodou z oplachování obsahující stříbro. Zajišťuje-li zpracování filmů a/ nebo výrobu ofsetových desek externí subdodavatel, předloží tento subdodavatel prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s popisem postupů nakládání s fotochemickými látkami a postupů nakládání s vodou z oplachování obsahující stříbro ve svých prostorách.

Pokud se používá **hlubotisk**, nesmí množství Cr a Cu vypuštěné do čistírny odpadních vod překročit **45 mg** Cr na m² plochy válce tiskového stroje použité při tisku nebo **400 mg** Cu na m².

Posuzování a ověřování: Obsah Cr a Cu se musí v odpadních vodách z tiskáren tisknoucích hlubotiskem kontrolovat po čištění a před vypuštěním do kanalizace. Každý měsíc se odebere reprezentativní vzorek vypuštěné vody obsahující Cr a Cu. Alespoň jednou ročně provede akreditovaná laboratoř analytickou zkoušku za účelem stanovení obsahu Cr a Cu v reprezentativním vzorku těchto vzorků. Splnění tohoto kritéria se posoudí tak, že se obsah Cr a Cu stanovený roční analytickou zkouškou vydělí povrchem válce použitého pro tisk. Povrch válce použitý při tisku se vypočte vynásobením povrchu válce ($= 2\pi r l$, kde r je poloměr a l délka válce) počtem tiskařských produkcí za jeden rok (= počet různých tištěných). Referenčními zkušebními metodami pro Cr jsou: EN ISO 11885 (Jakost vod. Stanovení vybraných prvků atomovou emisní spektrometrií s indukčně vázaným plazmatem (ICP AES)) a EN 1233 (Jakost vod. Stanovení chromu. Metody atomové absorpční spektrometrie) a pro Cu: EN ISO 11885 (Jakost vod. Stanovení vybraných prvků atomovou emisní spektrometrií s indukčně vázaným plazmatem (ICP AES)).

b) Emise do ovzduší

Těkavé organické sloučeniny (VOC)

Musí být splněno následující kritérium:

$$(P_{\text{VOC}} - R_{\text{VOC}}) / P_{\text{papír}} < 5 \text{ [kg/t]}$$

kde:

P_{VOC} = celkové roční množství těkavých organických sloučenin obsažených v zakoupených chemických výrobcích použitých pro celkovou roční výrobu produktů ze zpracovaného papíru vyjádřené v kilogramech

R_{VOC} = celkové roční množství eliminovaných těkavých organických sloučenin, zachycených při tisku a prodaných nebo znovu použitých vyjádřené v kilogramech

$P_{\text{papír}}$ = celkové roční množství papíru zakoupeného a použitého pro výrobu zpracovaných produktů vyjádřené v tunách.

Pokud se v tiskárně nebo u zpracovatele používají různé technologie tisku, musí být toto kritérium splněno pro každou z těchto technologií.

P_{VOC} se vypočte z údajů na bezpečnostním listu, které se týkají obsahu těkavých organických sloučenin, nebo z obdobného prohlášení, které poskytne dodavatel chemických produktů.

R_{VOC} se vypočte z prohlášení o obsahu těkavých organických sloučenin v prodaných chemických výrobcích nebo z interní evidence (nebo jiného rovnocenného dokladu), kde je zaznamenáno roční množství zachycených těkavých organických sloučenin znovu v místě použitých.

Zvláštní podmínky pro heatsetový tisk:

- i) u heatsetového tisku s integrovanou přídavnou spalovací jednotkou místo sušicí jednotky se použije tato metoda výpočtu:

$P_{\text{VOC}} = 90 \%$ celkového ročního množství těkavých organických sloučenin obsažených ve vlhčících roztocích použitých pro roční produkci produktů ze zpracovaného papíru vyjádřeného v kilogramech + 85% celkového ročního množství těkavých organických sloučenin obsažených v čisticích prostředcích použitých pro roční produkci produktů ze zpracovaného papíru vyjádřeného v kilogramech.

- ii) heatsetového tisku bez integrované přídavné spalovací jednotky místo sušicí jednotky se použije tato metoda výpočtu:

$P_{\text{VOC}} = 90 \%$ celkového ročního množství těkavých organických sloučenin obsažených ve vlhčících roztocích použitých pro roční produkci produktů ze zpracovaného papíru vyjádřeného v kilogramech + 85% celkového ročního množství těkavých organických sloučenin obsažených v čisticích prostředcích použitých pro roční produkci produktů ze zpracovaného papíru vyjádřeného v kilogramech + 10% celkového ročního množství těkavých organických sloučenin obsažených v tiskařských inkoustech použitých pro roční produkci produktů ze zpracovaného papíru vyjádřeného v kilogramech.

V případě i) i ii) je přípustné použít při výpočtu i proporcionálně nižší množství než 90% a 85% , pokud je prokázáno, že více než 10% , respektive 15% celkového ročního množství těkavých organických sloučenin obsažených ve vlhčících roztocích nebo čisticích prostředcích použitých během roční produkce produktů ze zpracovaného papíru vyjádřeného v kilogramech je odstraněno v systému zpracování spalin ze sušení.

Posuzování a ověřování: Dodavatel příslušné chemikálie předloží prohlášení o obsahu těkavých organických sloučenin v daných alkoholech, čisticích prostředcích, inkoustech, vlhčících roztocích nebo jiných příslušných chemických výrobcích. Žadatel doloží, že výpočet byl proveden podle výše stanovených kritérií. Základem pro výpočet je výroba za dvanáct měsíců. V případě nového nebo přestavěného výrobního závodu se výpočty provedou za nejméně tři měsíce běžného provozu.

Kritérium 6 – Odpady

a) Nakládání s odpady

Zařízení, kde se produkty ze zpracovaného papíru vyrábějí, musí mít systém nakládání s odpady, včetně systému nakládání s rezidui z výroby produktů ze zpracovaného papíru, který odpovídá požadavkům příslušných místních a vnitrostátních regulačních orgánů.

Musí být předložena dokumentace nebo popis týkající se tohoto systému obsahující informace alespoň o těchto procesech:

- i) nakládání s recyklovatelnými materiály, které tvoří součást odpadu, jejich sběr, třídění a využití těchto materiálů,
- ii) poskytnutí materiálů pro další využití, například pro spalování pro výrobu průmyslové páry, vytápění nebo pro zemědělské využití,
- iii) nakládání s nebezpečnými odpady, jejich sběr, třídění a likvidace odpovídající požadavkům příslušných místních a vnitrostátních regulačních orgánů.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s popisem přijatých postupů nakládání s odpady. Žadatel v příslušných případech každoročně předloží příslušné prohlášení místnímu orgánu. Pokud likvidaci odpadů zajišťuje externí subdodavatel, musí prohlášení o splnění tohoto kritéria předložit i tento subdodavatel.

b) Odpadový papír

Množství odpadového papíru „X“ nesmí překročit:

- 20 % v případě obálek,
- 20 % v případě kancelářských potřeb,
- 10 % v případě papírových tašek,

kde X = roční množství odpadového papíru vyprodukovaného při zpracování (včetně konečné úpravy) produktů ze zpracovaného papíru s ekoznačkou vyjádřené v kilogramech, vydělené ročním množstvím papíru zakoupeného a použitého pro výrobu uvedeného produktu ze zpracovaného papíru nesoucího ekoznačku, vyjádřeným v tunách.

Do výpočtu hodnoty „X“ se nezahrnuje množství odpadového papíru vyprodukovaného při konečné úpravě produktů pro jinou tiskárnu.

Do výpočtu hodnoty „X“ je však nutné zahrnout množství odpadového papíru i v případě, že konečnou úpravu provádí externí dodavatel, a je nutné uvést, o jaké množství se jedná.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží popis výpočtu množství odpadového papíru spolu s prohlášením smluvního partnera, který papírový odpad z příslušné tiskárny odebírá. Je třeba uvést údaje o případném externím zadání a o výpočtu množství odpadového papíru vyprodukovaného při konečné úpravě. Základem pro výpočet je výroba za dvanáct měsíců. V případě nového nebo přestavěného výrobního závodu se výpočty provedou za nejméně tři měsíce běžného provozu.

Kritérium 7 – Spotřeba energie

Tiskárna nebo zpracovatel vytvoří seznam všech přístrojů a zařízení spotřebovávajících energii (včetně strojů, osvětlení, klimatizace, chlazení) a program opatření pro zlepšení energetické účinnosti.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží seznam přístrojů a zařízení spotřebovávajících energii spolu s programem pro zlepšení.

Kritérium 8 – Odborná příprava

Všechn personál, který se podílí na každodenním provozu, musí být odpovídajícím způsobem proškolen, aby bylo zajištěno dodržování a neustálé zlepšování požadavků ekoznačky.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s podrobnými informacemi o programu školení a jeho obsahu, jakož i o účastnících, druhu a termínu jednotlivých školení. Žadatel předloží příslušnému subjektu rovněž vzorek školicích materiálů.

Kritérium 9 – Vhodnost k použití

Produkt musí být vhodný ke svému účelu.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží náležitou dokumentaci v souladu s tímto kritériem. Žadatel může v opodstatněných případech vhodnost příslušných produktů ze zpracovaného papíru k danému účelu prokázat pomocí vnitrostátních nebo obchodních norem. V případě papírových odnosných tašek je referenční zkušební metodou EN 13590:2003.

Kritérium 10 – Informace uvedené na papírových odnosných taškách

Na papírových odnosných taškách musí být uvedena tato informace:

„Ušchovejte, prosím, tuto tašku pro opětovné použití“.

Posuzování a ověřování: Žadatel musí předložit vzorek grafického návrhu papírové odnosné tašky, na které jsou uvedeny požadované informace.

Kritérium 11 – Informace uvedené na ekoznačce EU

Volitelný štítek s textovým polem a tímto textem:

- Tento produkt je recyklovatelný.
- Při výrobě, potisku a zpracování papíru byly omezeny emise chemických látek do ovzduší a vody.

Aby se zabránilo riziku uvádění spotřebitelů v omyl a nevzbuzoval dojem, že ekoznačkou EU označená taška má i obsah označený ekoznačkou EU, papírové odnosné tašky jsou navrženy tak, aby se otevřely a naplnily v okamžiku nákupu nebo po něm, aby spotřebitel pochopil, že ekoznačka EU platí pouze pro papírovou odnosnou tašku, nikoli pro zboží do tašky vložené. Na ekoznačce EU vyznačené na tašce se uvede následující text „papírová odnosná taška s ekoznačkou EU“.

Pokyny pro používání dobrovolné značky s textovým polem lze nalézt v dokumentu Guidelines for the use of the EU Ecolabel logo (Pokyny k používání loga ekoznačky EU), který je k dispozici na internetové adrese:

<http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/promo/pdf/logo%20guidelines.pdf>

Posuzování a ověřování: Žadatel musí předložit vzorek daného produktu ze zpracovaného papíru, na kterém je zobrazen štítek, spolu s prohlášením o splnění tohoto kritéria.

III

(Jiné akty)

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 73/13/COL

ze dne 20. února 2013,

kterým se po osmdesáté deváté mění procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory vložení nové kapitoly o použití pravidel státní podpory ve vztahu k rychlému zavádění širokopásmových sítí

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO,

S OHLEDEM na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru ⁽¹⁾, a zejména na články 61 až 63 a protokol 26 k této dohodě,

S OHLEDEM na Dohodu mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ⁽²⁾, a zejména na čl. 5 odst. 2 písm. b) a článek 24 této dohody,

S ODKAZEM na procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory přijatá Kontrolním úřadem dne 19. ledna 1994 ⁽³⁾,

VZHLEDEM K TĚMTO DŮVODŮM:

podle článku 24 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru uplatňuje Kontrolní úřad ustanovení Dohody o EHP týkající se státní podpory,

podle čl. 5 odst. 2 písm. b) Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru vydá Kontrolní úřad oznámení nebo pokyny k záležitostem, jimiž se zabývá Dohoda o EHP, pokud to tato dohoda nebo Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru výslovně stanoví nebo pokud to Kontrolní úřad považuje za nezbytné,

dne 19. prosince 2012 přijala Evropská komise nové sdělení o použití pravidel státní podpory ve vztahu k rychlému zavádění širokopásmových sítí ⁽⁴⁾,

toto sdělení se týká i Evropského hospodářského prostoru,

v celém Evropském hospodářském prostoru je třeba zajistit jednotné uplatňování pravidel EHP pro státní podporu,

⁽¹⁾ Dále jen „Dohoda o EHP“.

⁽²⁾ Dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“.

⁽³⁾ Pokyny pro uplatňování a výklad článků 61 a 62 Dohody o EHP a článku 1 protokolu 3 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru, které byly přijaty a vydány Kontrolním úřadem ESVO dne 19. ledna 1994 a zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie* (dále jen „Úř. věst.“) L 231, 3.9.1994, s. 1 a v dodatku EHP č. 32, 3.9.1994, s. 1. Dále jen „pokyny pro státní podporu“. Aktualizované znění pokynů pro státní podporu je dostupné na internetových stránkách Kontrolního úřadu: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽⁴⁾ Sdělení Komise – Pokyny EU k použití pravidel státní podpory ve vztahu k rychlému zavádění širokopásmových sítí (Úř. věst. C 25, 26.1.2013, s. 1).

podle bodu II v položce „VŠEOBECNÉ“ na konci přílohy XV Dohody o EHP má Kontrolní úřad přijmout po konzultaci s Komisí právní akty odpovídající právním aktům přijatým Evropskou komisí,

byly provedeny konzultace s Evropskou komisí a státy ESVO,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pokyny pro státní podporu se mění vložením nové kapitoly o použití pravidel státní podpory ve vztahu k rychlému zavádění širokopásmových sítí. Nová kapitola je uvedena v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Pouze anglické znění je závazné.

V Bruselu dne 20. února 2013.

Za Kontrolní úřad ESVO

Oda Helen SLETNES
předsedkyně

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
členka kolegia

PŘÍLOHA

POUŽITÍ PRAVIDEL STÁTNÍ PODPORY VE VZTAHU K RYCHLÉMU ZAVÁDĚNÍ ŠIROKOPÁSMOVÝCH SÍTÍ ⁽¹⁾

1. ÚVOD

- 1) Dostupnost širokopásmového připojení má strategický význam jak pro evropský růst a inovace ve všech odvětvích hospodářství, tak pro sociální a územní soudržnost. Význam zavádění širokopásmového připojení zdůrazňuje strategie Evropské unie Evropa 2020 (dále jen „EU 2020“). Jedna z jejích stěžejních iniciativ, Digitální agenda pro Evropu (dále jen „DAE“) ⁽²⁾, znovu potvrzuje cíl strategie EU 2020 vybavit do roku 2013 všechny obyvatele Evropy základním širokopásmovým připojením a snažit se zajistit, aby do roku 2020 i) měli všichni Evropané přístup k výrazně rychlejšímu internetu (nad 30 Mb/s) a ii) nejméně 50 % evropských domácností mělo internetové připojení rychlejší než 100 Mb/s. V souladu se strategií EU 2020 a s DAE rovněž Kontrolní úřad ESVO (dále jen „Kontrolní úřad“) podporuje širokou dostupnost širokopásmových služeb pro všechny evropské občany a přístup k rychlejšímu internetu.
- 2) Odvětví elektronických komunikací prošlo důkladnou liberalizací a nyní podléhá odvětvové regulaci. Předpisový rámec EHP pro elektronické komunikace rovněž upravuje pravidla harmonizace týkající se širokopásmového přístupu ⁽³⁾. Pokud jde o stávající širokopásmové sítě, velkoobchodní trhy doposud ve většině států EHP podléhají regulaci *ex ante*. Při dalším zavádění širokopásmových sítí a zejména přístupových sítí nové generace (dále jen „sítě NGA“) ⁽⁴⁾ je vzhledem k jejich úloze v odvětví elektronických komunikací nadále nutný zásah vnitrostátních regulačních orgánů (dále jen „VRO“).
- 3) O to důležitější je, aby se veřejné prostředky v tomto odvětví vynakládaly obezřetně a aby Kontrolní úřad zajišťoval, že státní podpora doplňuje, a nikoliv nahrazuje investice účastníků trhu. Každý státní zásah by měl co nejvíce omezovat riziko vytěsnění soukromých investic, změn komerční motivace k investicím a v konečném důsledku narušení hospodářské soutěže v rozporu se společným zájmem EHP.
- 4) Tyto pokyny shrnují zásady politiky Kontrolního úřadu při uplatňování pravidel státní podpory podle Dohody o EHP na opatření, jež mají obecně podpořit zavádění širokopásmových sítí (oddíl 2). Objasňují uplatňování těchto zásad při posuzování opatření podpory na rychlé zavádění základních širokopásmových sítí a superrychlých přístupových sítí nové generace (sítí NGA) (oddíl 3). Kontrolní úřad bude tyto pokyny používat při posuzování státní podpory pro širokopásmové připojení. Posílí se tím právní jistota a transparentnost jeho rozhodování.

2. HLAVNÍ ZÁSADY POLITIKY KONTROLNÍHO ÚŘADU V OBLASTI STÁTNÍ PODPORY NA ŠIROKOPÁSMOVÉ PŘIPOJENÍ

- 5) Podle čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP „podpory poskytované v jakékoli formě členskými státy ES, státy ESVO nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi smluvními stranami, neslučitelné s fungováním této dohody“. Z toho vyplývá, že opatření se považuje za státní podporu, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - a) opatření musí být financováno ze státních prostředků;
 - b) musí poskytovat hospodářskou výhodu podnikům;

⁽¹⁾ Tato kapitola odpovídá sdělení Komise – Pokyny EU k použití pravidel státní podpory ve vztahu k rychlému zavádění širokopásmových sítí (Úř. věst. C 25, 26.1.2013, s. 1).

⁽²⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, KOM(2010) 245 v konečném znění, *Digitální agenda pro Evropu*, uznané v usnesení ze 37. zasedání Smíšeného parlamentního výboru EHP dne 26. října 2011.

⁽³⁾ Viz čl. 12 odst. 4 aktu uvedeného v bodě 5cl přílohy XI Dohody o EHP (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33)) (Úř. věst. L 116, 22.4.2004, s. 60 a dodatek EHP č. 20, 22.4.2004, s. 14), ve znění směrnice 2009/140/ES (směrnice o zlepšení právní úpravy) (Úř. věst. L 337, 18.12.2009, s. 37) (dosud nezačleněno do Dohody o EHP) a aktu uvedeného v bodě 5cl přílohy XI Dohody o EHP (nařízení (ES) č. 544/2009 (Úř. věst. L 167, 29.6.2009, s. 12); Úř. věst. L 334, 17.12.2009, s. 4 a dodatek EHP č. 68, 17.12.2009, s. 4).

⁽⁴⁾ Viz akt uvedený v bodě 26l přílohy XI Dohody o EHP (doporučení Komise ze dne 20. září 2010 o regulovaném přístupu k přístupovým sítím nové generace (NGA) (Úř. věst. L 251, 25.9.2010, s. 35) Úř. věst. L 341, 13.12.2012, s. 28 a dodatek EHP č. 70, 13.12.2012, s. 32.

- c) výhoda musí být selektivní a
- d) narušovat hospodářskou soutěž nebo hrozit narušením hospodářské soutěže;
- e) opatření musí ovlivňovat obchod uvnitř EHP.

2.1 Ustanovení čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP: existence podpory

- 6) **Použití státních prostředků:** převod státních prostředků může mít mnoho různých podob: přímé granty, slevy na dani ⁽⁷⁾, zvýhodněné půjčky nebo jiné typy preferenčních podmínek financování. Státní prostředky budou zahrnuty i v případech, kdy stát poskytuje věcnou dávku, například při investicích do budování (části) širokopásmové infrastruktury. Státní prostředky mohou být použity ⁽⁸⁾ na celostátní, regionální nebo místní úrovni.
- 7) **Podnik:** státní opatření na podporu investic do širokopásmového připojení se obvykle týkají výkonu hospodářské činnosti, jako je budování a provoz širokopásmové infrastruktury či zajišťování přístupu k této infrastruktuře nebo umožnění poskytování připojení koncovým uživatelům. Rovněž sám stát může vykonávat hospodářskou činnost, pokud provozuje či využívá širokopásmovou infrastrukturu (či její část) například prostřednictvím interní společnosti nebo v rámci státní správy. Hospodářskou činnost bude rovněž představovat budování infrastruktury širokopásmových sítí za účelem jejího budoucího komerčního využívání státem či dalšími provozovateli ⁽⁹⁾. Zavádění širokopásmové sítě pro nekomerční účely nemusí představovat státní podporu ⁽⁸⁾, jelikož výstavba sítě nezvýhodňuje žádný podnik ⁽⁹⁾. Pokud je však tato síť následně k dispozici provozovatelům širokopásmového připojení nebo investorům v této oblasti, pak se pravděpodobně o státní podporu jedná ⁽¹⁰⁾.
- 8) **Výhoda:** podpora je obvykle udělována přímo investorům do sítí, kteří jsou ve většině případů vybíráni na základě soutěžního zadávacího řízení. Pokud příspěvek státu není poskytován za obvyklých tržních podmínek, a tudíž podle zásady investora v tržním hospodářství (viz bod 11 níže) představuje státní podporu, soutěžním výběrovým řízením se zajistí, aby byla každá podpora omezena na minimální výši nezbytnou pro konkrétní projekt. Podpora se jím ale nevyloučí, jelikož veřejný orgán bude nadále dotovat vítězného uchazeče (například formou uhrazení části nákladů nebo věcného příspěvku) a účelem takového řízení je právě výběr příjemce podpory. Obdržená finanční podpora umožní vítěznému uchazeči provádět příslušnou obchodní činnost za podmínek, které by jinak na trhu nebyly k dispozici. Podpora může mít vedle přímého příjemce i nepřímé příjemce mezi dalšími provozovateli, kteří získají k dotované infrastruktuře velkoobchodní přístup ⁽¹¹⁾.
- 9) **Selektivita:** státní opatření na podporu zavádění širokopásmových sítí mají selektivní charakter v tom smyslu, že jsou zacílena na investory v oblasti širokopásmového připojení nebo další provozovatele, kteří působí pouze v určitých segmentech celkového trhu se službami elektronických komunikací. Pokud jde o podnikové koncové uživatele dotované sítě ⁽¹²⁾, opatření naopak selektivní být nemusí, pokud mají přístup k dotované infrastruktuře všechna odvětví ekonomiky. O selektivitu se bude jednat, pokud je zavedení širokopásmového připojení vyhrazeno určitým podnikům, například pokud státní podpora na zavádění širokopásmové sítě směřuje do předem určených podniků, jež nejsou vybrány podle obecných kritérií platných v celé oblasti, za niž orgán poskytující podporu zodpovídá ⁽¹³⁾.

⁽⁷⁾ Viz například rozhodnutí Komise ve věci N 398/05 – Maďarsko, *Daňové výhody pro rozvoj širokopásmových služeb*.

⁽⁸⁾ Prostředky veřejného podniku představují státní prostředky ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, jelikož podléhají kontrole veřejných orgánů. Věc C-482/99 *France v. Komise*, Sb. rozh. 2002, s. I-4397. V souladu s tímto rozsudkem bude nutné dále posuzovat, zda lze financování prostřednictvím veřejného podniku přičítat státu.

⁽⁹⁾ Věc T-443/08 a T-455/08 *Freistaat Sachsen a další v. Komise*, Sb. rozh. 2011, s. II-1311, body 93 až 95.

⁽⁸⁾ Viz například rozhodnutí Komise ve věci NN 24/07 – Česká republika, *Pražská městská bezdrátová síť*.

⁽⁹⁾ Podobně pokud je síť budována či pokud jsou širokopásmové služby pořizovány pro vlastní potřebu veřejné správy, nemusí tento zásah za určitých podmínek poskytovat hospodářskou výhodu podnikům. Viz rozhodnutí Komise ve věci N 46/07 – Spojené království, *Režim sítě velšského veřejného sektoru*.

⁽¹⁰⁾ Rozhodnutí Komise ve věci SA.31687 (N 436/10) – Itálie, *Širokopásmové připojení ve Friuli Venezia Giulia (Projekt Ermes)* a ve věci N 407/09 – Španělsko, *Xarxa Oberta*.

⁽¹¹⁾ Je pravděpodobné, že prospěch z dotace se alespoň částečně přenesou na další provozovatele, i když je pro ně velkoobchodní přístup zpoplatněn. Velkoobchodní ceny jsou totiž často regulovány. Cenová regulace vede k nižší ceně, než jaké by velkoobchodník mohl jinak dosáhnout na trhu (mohlo by se jednat o monopolní cenu, pokud by neexistovala hospodářská soutěž s jinými sítěmi). Pokud ceny nejsou regulovány, velkoobchodník bude v každém případě nucen upravit své ceny podle průměrných cen účtovaných v dalších oblastech, ve kterých probíhá intenzivnější hospodářská soutěž (viz bod 74 písm. h) níže), což pravděpodobně povede k nižší ceně, než jaké by velkoobchodník mohl jinak dosáhnout na trhu.

⁽¹²⁾ Dotace pro uživatele z řad domácností nespádají do působnosti čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP.

⁽¹³⁾ Příkladem může být podpora pro průmyslové zóny, viz například rozhodnutí Komise ve věci N 626/09 – Itálie, *NGA pro průmyslové zóny v Lucca*.

- 10) **Narušení hospodářské soutěže:** podle judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) finanční nebo věcná podpora narušuje hospodářskou soutěž, pokud posiluje postavení určitého podniku ve srovnání s jinými podniky ⁽¹⁴⁾. Vzhledem k poskytnutí státní podpory konkurenčnímu podniku mohou stávající provozovatelé omezit kapacitu nebo se potenciální provozovatelé mohou rozhodnout, že nevstoupí na nový trh nebo nebudou působit v určité zeměpisné oblasti. Je pravděpodobné, že se narušení hospodářské soutěže zvýší, má-li příjemce podpory tržní sílu. Pokud již má příjemce podpory na určitém trhu dominantní postavení, může opatření podpory toto dominantní postavení posílit dalším oslabením konkurenčního tlaku, který mohou vyvíjet jeho konkurenti.
- 11) **Vliv na obchod:** pokud má státní zásah potenciál ovlivnit poskytovatele služeb z jiných států EHP (a to i tím, že je odrazuje od toho, aby se v dotyčném státě EHP usadily), ovlivňuje také obchod, protože trhy se službami elektronických komunikací (velkoobchodní i maloobchodní trhy se širokopásmovým připojením) jsou otevřené hospodářské soutěži mezi provozovateli a poskytovateli služeb ⁽¹⁵⁾.

2.2 Neexistence podpory: použití zásady investora v tržním hospodářství

- 12) Dohoda o EHP v článku 125 uvádí, že „[t]ato dohoda se nijak nedotýká úpravy vlastnictví uplatňované ve smluvních stranách.“ Podle judikatury Soudního dvora týkající se odpovídajícího článku 345 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) vyplývá ze zásady rovného zacházení, že kapitál poskytnutý podniku, ať přímo, či nepřímo, státem za podmínek odpovídajících obvyklým tržním podmínkám nelze považovat za státní podporu. Pokud majetková účast nebo kapitálové vklady veřejného investora nejsou spojeny s dostatečnými vyhlídkami na výnosnost, a to ani v dlouhodobém horizontu, je daný zásah nutně pokládat za podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP a jeho slučitelnost s fungováním Dohody o EHP musí být posouzena pouze na základě kritérií stanovených v uvedeném článku ⁽¹⁶⁾.
- 13) Ve svém rozhodnutí ve věci města Amsterdamu Evropská komise (dále jen „Komise“) zkoumala použití zásady soukromého investora v tržním hospodářství v oblasti širokopásmového připojení ⁽¹⁷⁾. V rozhodnutí bylo zdůrazněno, že soulad veřejné investice s tržními podmínkami musí být doložen důkladně a komplexně, a to buď prostřednictvím významné účasti soukromých investorů, nebo prostřednictvím řádného obchodního plánu, z něhož vyplývá přiměřená návratnost investic. Pokud se projektu účastní soukromí investoři, je nutnou podmínkou, že budou muset převzít obchodní riziko spojené s danou investicí za stejných podmínek jako veřejný investor. Totéž se uplatní i na jiné formy státní podpory, jako jsou zvýhodněné půjčky či záruky ⁽¹⁸⁾.

2.3 Státní podpora na zavádění širokopásmového připojení jakožto služby obecného hospodářského zájmu – rozsudek ve věci Altmark a slučitelnost podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP

- 14) V některých případech mohou mít státy ESVO za to, že by poskytování širokopásmové sítě mělo být považováno za službu obecného hospodářského zájmu (dále jen „SOHZ“) ve smyslu čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP ⁽¹⁹⁾ a rozsudku *Altmark* ⁽²⁰⁾, a poskytovat na tomto základě veřejné financování. V takových případech se opatření států ESVO musí posuzovat podle pokynů Kontrolního úřadu k vyrovnávacím platbám za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu ⁽²¹⁾ a rámce Kontrolního úřadu pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby ⁽²²⁾, jakož i rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování

⁽¹⁴⁾ Věc C-310/99 *Italská republika v. Komise*, Sb. rozh. 2002, s. I-02289, bod 65.

⁽¹⁵⁾ Viz rozhodnutí Komise ve věci N 237/08 – Německo, *Podpora širokopásmového připojení v Dolním Sasku*.

⁽¹⁶⁾ Věc C-303/88, *Italská republika v. Komise*, Sb. rozh. 1991, s. I-1433, body 20–22.

⁽¹⁷⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 11. prosince 2007 ve věci C 53/06 – Nizozemsko, *Citynet Amsterdam – investice města Amsterdamu do přístupové sítě z optických kabelů* (Úř. věst. L 247, 16.9.2008, s. 27).

⁽¹⁸⁾ Pokyny Kontrolního úřadu ke státním zárukám (Úř. věst. L 274, 26.10.2000, dodatek EHP č. 48, 26.10.2000, s. 45), ve znění Úř. věst. L 105, 21.4.2011, s. 32, dodatku EHP č. 23, 21.4.2011, s. 1.

⁽¹⁹⁾ Podle judikatury musí být podniky pověřené provozováním služeb obecného hospodářského zájmu tímto úkolem pověřeny aktem veřejné moci. V této souvislosti může být úkolem poskytování služby obecného hospodářského zájmu subjekt pověřen na základě koncese k poskytování veřejných služeb; viz spojené věci T-204/97 a T-270/97 *EPAC – Empresa para a Agroalimentação e Cereais, SA v. Komise*, Sb. rozh. 2000, s. II-2267, bod 126 a věc T-17/02 *Fred Olsen, SA v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. II-2031, body 186 a 188–189.

⁽²⁰⁾ Věc C-280/00 *Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, Sb. rozh. 2003, s. I-7747. Dále jen „rozsudek *Altmark*“.

⁽²¹⁾ Viz <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-VI—Compensation-granted-for-the-provision-of-services-of-general-economic-interest.pdf> (dosud nezveřejněno).

⁽²²⁾ Viz <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-VI—Framework-for-state-aid-in-the-form-of-public-service-compensation.pdf> (dosud nezveřejněno).

Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu ⁽²³⁾ a nařízení Komise (EU) č. 360/2012 ze dne 25. dubna 2012 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu ⁽²⁴⁾. Tyto dokumenty (společně nazývané „balíček SOHZ“) se rovněž použijí na státní podporu na zavádění širokopásmového připojení. Níže uvedené je pouze ukázkou použití některých zásad vysvětlených v těchto dokumentech na financování širokopásmového připojení s ohledem na některá odvětvová specifika.

Definice SOHZ

- 15) Pokud jde o definici SOHZ, Kontrolní úřad již obecně objasnil, že státy ESVO nemohou připojit specifické závazky veřejné služby ke službám, které za podmínek odpovídajících státem vymezenému veřejnému zájmu, jako jsou cena, objektivní prvky kvality, kontinuita a přístup ke službě, již jsou nebo mohou být uspokojivě poskytovány podniky působícími v běžných tržních podmínkách ⁽²⁵⁾.
- 16) Pokud použijeme tuto zásadu na odvětví širokopásmového připojení, má Kontrolní úřad za to, že v oblastech, v nichž soukromí investoři již investovali do infrastruktury širokopásmové sítě (nebo v nichž dále síť rozšiřují) a ve kterých již poskytují konkurenční širokopásmové služby s dostatečným širokopásmovým pokrytím, nelze zřízení souběžné konkurenční a veřejně financované širokopásmové infrastruktury považovat za SOHZ ve smyslu čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP ⁽²⁶⁾. V případech, ve kterých lze prokázat, že soukromí investoři nejsou v situaci, aby v blízké budoucnosti ⁽²⁷⁾ poskytli přiměřené širokopásmové pokrytí všem občanům nebo uživatelům, a značná část populace tak zůstane bez připojení, však vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby podniku pověřenému provozem SOHZ lze poskytnout, jestliže jsou splněny podmínky výše uvedeného sdělení o SOHZ. V tomto ohledu by měly být sítě, jež se mají vzít v úvahu pro posouzení potřeby SOHZ, vždy srovnatelného druhu (tj. buď základní širokopásmové sítě, nebo sítě NGA).
- 17) Zavádění a provoz širokopásmové infrastruktury lze kromě toho posuzovat jako SOHZ, pouze pokud taková infrastruktura umožňuje všem uživatelům v dané oblasti – domácnostem i podnikům – univerzální připojení. Podpora na připojení pouze podniků by nestačila ⁽²⁸⁾.
- 18) Závazná povaha úkolů SOHZ navíc znamená, že poskytovatel sítě, jež má být zavedena, nebude moci odmítnout velkoobchodní přístup k infrastruktuře v rámci svého uvážení a/nebo na diskriminačním základě (např. z důvodu, že nemusí být komerčně výhodné poskytovat přístupové služby v dané oblasti).
- 19) Vzhledem ke stupni hospodářské soutěže, jenž byl dosažen od liberalizace odvětví elektronických komunikací v EHP, a zvláště pak hospodářské soutěže, která dnes existuje na maloobchodním trhu s širokopásmovým připojením, by měla být síť, jež je financována z veřejných zdrojů a byla zřízena v kontextu SOHZ, přístupná všem zúčastněným provozovatelům. Uznání úkolů SOHZ spojených se zaváděním širokopásmového připojení by proto mělo být založeno na poskytnutí pasivní ⁽²⁹⁾, neutrální ⁽³⁰⁾ a otevřené infrastruktury. Tato síť by měla poskytovat žadatelům o přístup všechny možné formy přístupu k síti a umožňovat účinnou hospodářskou soutěž na maloobchodní úrovni, a tím zajišťovat poskytování konkurenceschopných a dostupných služeb koncovým uživatelům ⁽³¹⁾.

⁽²³⁾ Akt uvedený v bodě 1h přílohy XV Dohody o EHP, rozhodnutí č. 66/2012 (Úř. věst. L 207, 2.8.2012, s. 46 a dodatek EHP č. 43, 2.8.2012, s. 56), (Úř. věst. L 7, 11.1.2012, s. 3–10).

⁽²⁴⁾ Akt uvedený v bodě 1ha přílohy XV Dohody o EHP, viz rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 225/2012 ze dne 7. prosince 2012, dosud nezveřejněno.

⁽²⁵⁾ Viz bod 48 pokynů Kontrolního úřadu k vyrovnávacím platbám za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu a bod 13 rámce pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby.

⁽²⁶⁾ Viz bod 49 pokynů Kontrolního úřadu k vyrovnávacím platbám za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu.

⁽²⁷⁾ Výraz „blízká budoucnost“ je třeba chápat jako období tří let v souladu s bodem 59 těchto pokynů.

⁽²⁸⁾ V souladu se zásadou obsaženou v bodě 50 pokynů Kontrolního úřadu k vyrovnávacím platbám za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu. Viz též rozhodnutí Komise N 284/05 – Irsko, Regionální širokopásmový program: Metropolitan Area Networks (MAN), fáze II a III a N 890/06 – Francie, Aide du Sicoval pour un réseau de très haut débit.

⁽²⁹⁾ Pasivní síťová infrastruktura je v podstatě fyzická infrastruktura sítě. Pro definici viz slovníček technických pojmů.

⁽³⁰⁾ Síť by měla být technologicky neutrální, a tudíž umožňovat žadatelům o přístup využívat všechny dostupné technologie s cílem poskytovat služby koncovým uživatelům.

⁽³¹⁾ V souladu s bodem 74 písm. g) těchto pokynů.

- 20) Úkoly SOHZ by se proto měly vztahovat jen na zavedení širokopásmové sítě poskytující univerzální připojení a na poskytování souvisejících služeb v oblasti velkoobchodního přístupu a neměly by zahrnovat maloobchodní komunikační služby ⁽³²⁾. Pokud je poskytovatel SOHZ rovněž vertikálně integrovaným provozovatelem širokopásmového připojení, měly by být zavedeny dostatečné pojistky, aby nedošlo ke střetu zájmů, nepřipustné diskriminaci a jakýmkoli dalším skrytým nepřímým výhodám ⁽³³⁾.
- 21) Jelikož je trh s elektronickými komunikacemi plně liberalizován, úkoly SOHZ spojené se zaváděním širokopásmového připojení nelze založit na přiznání zvláštního nebo výlučného práva poskytovateli SOHZ ve smyslu čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP.

Výpočet vyrovnávací platby a zpětného získání

- 22) Pro výpočet vyrovnávací platby za SOHZ se v plném rozsahu použijí zásady balíčku SOHZ. S ohledem na specifika odvětví širokopásmového připojení je však užitečné přidat vyjasnění pro SOHZ zaměřené na pokrytí nepřipojených sousedních míst či ploch (tzv. „bílá místa“) v širší oblasti, ve které někteří provozovatelé již svou vlastní síťovou infrastrukturu zavedli, nebo to mají v blízké budoucnosti v plánu. V případech, ve kterých se oblast, pro kterou je SOHZ svěřena, neomezuje jen na „bílá místa“, kvůli jejich velikosti či umístění, může být poskytovatel SOHZ nucen zavést síťovou infrastrukturu rovněž v rentabilních oblastech již pokrytých komerčními provozovateli. V takové situaci by jakákoli poskytnutá vyrovnávací platba měla pokrývat pouze náklady na zavádění infrastruktury v nerentabilních bílých místech s ohledem na příslušné příjmy a přiměřený zisk ⁽³⁴⁾.
- 23) Často může být vhodnější stanovit výši vyrovnávací platby předem, a tak pokrýt očekávaný nedostatek finančních prostředků v počátečním období, než výši vyrovnávací platby stanovit jen na bázi skutečně vzniklých nákladů a příjmů. V prvním případě je daný podnik většinou více motivován k postupnému omezování nákladů a rozvíjení činnosti ⁽³⁵⁾. Jestliže úkoly SOHZ spojené se zavedením širokopásmové sítě nespočívají v zavedení veřejně vlastněné infrastruktury, je třeba stanovit odpovídající mechanismy kontroly a zpětného získání (tzv. „*claw-back mechanism*“), aby se poskytovateli SOHZ zabránilo získat jakékoli neoprávněné výhody tím, že si po skončení platnosti koncese SOHZ ponechá vlastnictví sítě financované z veřejných prostředků.

2.4 Správní a regulační opatření na podporu zavádění širokopásmového připojení, která nespádají do působnosti pravidel EHP pro státní podpory

- 24) Státy ESVO si pro rychlejší zavádění širokopásmových sítí a zejména sítí NGA nemusí vybrat přímé financování společností, ale mohou zvolit jiný typ opatření. Tato opatření nemusí nutně zahrnovat státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP.

⁽³²⁾ Toto omezení ospravedlňuje skutečnost, že jakmile je zavedena širokopásmová síť poskytující univerzální přístup, jsou tržní síly obvykle dostatečné k tomu, aby byly komunikační služby poskytovány všem uživatelům za konkurenční ceny.

⁽³³⁾ Mezi tyto pojistky by měla patřit zejména povinnost odděleného účetnictví a případně rovněž založení strukturálně a právně odděleného subjektu od vertikálně integrovaného provozovatele. Takový subjekt by měl výlučnou odpovědnost za dodržení souladu s pravidly přidělených úkolů SOHZ a za jejich splnění.

⁽³⁴⁾ Je na státech ESVO, aby s ohledem na konkrétní prvky každého opatření sestavily nejvhodnější metodiku, která by zajistila, že poskytnuté vyrovnávací platby pokryjí v souladu se zásadami balíčku SOHZ pouze náklady na plnění úkolů SOHZ v bílých místech, a přitom zohlednila příslušné příjmy a přiměřený zisk. Přiznaná vyrovnávací platba by například mohla vycházet z porovnání příjmů z komerčního využívání infrastruktury v rentabilních oblastech již pokrytých komerčními provozovateli a příjmů z komerčního využívání v bílých místech. Případné zisky, jež přiměřené zisky přesahují, tj. zisky nad rámec průměrné návratnosti kapitálu při zavedení dané širokopásmové infrastruktury v odvětví, by bylo možné přidělit na financování SOHZ v nerentabilních oblastech, zatímco zbývající zisky by mohly být součástí přiznaných finančních vyrovnávacích plateb. Viz rozhodnutí Komise ve věci N 331/08, Francie – *THD Hauts de Seine*.

⁽³⁵⁾ Pokud však vývoj budoucích nákladů a příjmů doprovází vysoký stupeň nejistoty a asymetrie informací, může veřejný orgán upřednostnit modely výpočtu vyrovnávací platby, které nejsou zcela *ex ante*, ale spíše částečně *ex ante* a částečně *ex post* (např. použitím zpětného získání, které by umožnilo vyváženě sdílet neočekávané zisky).

- 25) Vzhledem k tomu, že velká část nákladů na zavádění sítí NGA obvykle vzniká v souvislosti se stavebně inženýrskými pracemi ⁽³⁶⁾, mohou se státy ESVO v souladu s předpisovým rámcem pro elektronické komunikace ⁽³⁷⁾ například rozhodnout, že usnadní proces získávání přístupových práv nebo že provozovatelům sítí uloží povinnost koordinovat své stavebně inženýrské práce a/nebo sdílet část infrastruktury. Ve stejném duchu mohou státy ESVO také vyžadovat, aby připojení vhodné pro NGA bylo součástí veškeré nové výstavby (včetně nových vodovodních, energetických, dopravních či kanalizačních sítí) a/nebo budov. Třetí strany mohou rovněž umístit na vlastní náklady svou pasivní síťovou infrastrukturu, kdykoli se provádějí obecné stavebně inženýrské práce. Tato příležitost by se měla nabízet transparentním a nediskriminačním způsobem všem zúčastněným provozovatelům a měla by být v zásadě otevřená pro všechny potenciální uživatele, nikoli jen pro provozovatele elektronických komunikací (tj. pro společnosti zajišťující rozvod elektřiny, plynu, vody apod.) ⁽³⁸⁾. K zavádění širokopásmového připojení pro komerční účely by mohla přispět také centralizovaná inventarizace stávající infrastruktury (dotované či jiné) ⁽³⁹⁾. Stávající infrastrukturou se nerozumí pouze telekomunikační infrastruktura, tedy např. drátové, bezdrátové či satelitní infrastruktury, ale také alternativní infrastruktury (kanalizace, šachty atd.) jiných odvětví (jako jsou veřejné služby) ⁽⁴⁰⁾.

2.5 Posouzení slučitelnosti podle čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP

- 26) Slučitelnost státních zásahů na podporu zavádění širokopásmového připojení, které splňují podmínky vymezené v oddíle 2.1, bude Kontrolní úřad obecně posuzovat podle čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP ⁽⁴¹⁾. Regionální a místní orgány dosud přijaly různé modely zásahů. Nevyčerpávající seznam těchto modelů je uveden v dodatku. Kromě modelů popsaných v dodatku mohou veřejné orgány rovněž vypracovat jiné modely podpory zavádění širokopásmového připojení ⁽⁴²⁾. U všech druhů zásahů je třeba uplatňovat veškerá kritéria slučitelnosti stanovená v těchto pokynech ⁽⁴³⁾.
- 27) Projekty státní podpory širokopásmového připojení mohou být realizovány v podporovaných oblastech ve smyslu čl. 61 odst. 3 písm. a) a c) Dohody o EHP a zvláštních pravidel pro regionální podporu ⁽⁴⁴⁾. V takovém případě může být podpora na širokopásmové připojení považována za podporu na počáteční investice ve smyslu pravidel pro regionální podporu. Jestliže opatření spadá do působnosti těchto pravidel a plánuje se udělení individuální *ad hoc* podpory jedinému podniku nebo podpory omezené na jednu oblast činnosti, je odpovědností státu ESVO doložit, že byly splněny podmínky uvedených pravidel. Znamená to především, že daný projekt přispívá k jednotné strategii regionálního rozvoje a že vzhledem ke svému charakteru a rozsahu nepovede k nepřijatelnému narušení hospodářské soutěže.

2.5.1 Přehled společných zásad slučitelnosti

- 28) Při posuzování podle čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP Kontrolní úřad zajistí, aby pozitivní dopad opatření podpory spočívající v dosažení cíle společného zájmu vyvážil jeho možné negativní vedlejší účinky, jako je narušení obchodu a hospodářské soutěže. Toto posouzení proběhne ve dvou fázích.

⁽³⁶⁾ Např. provádění výkopů, pokládání kabelů, instalace domovních rozvodů atd. V případě zavádění optických kabelů do domácích sítí by tyto náklady mohly činit až 70–80 % celkových investičních nákladů.

⁽³⁷⁾ Viz poznámka pod čarou 3.

⁽³⁸⁾ Viz též rozhodnutí Komise ve věci N 383/09 – Německo – *Změna N 150/2008 Širokopásmové připojení ve venkovských oblastech v Sasku*. Tato věc se týkala situace, kdy obecné stavebně inženýrské práce, jako je údržba silnic, nepředstavovaly státní podporu. Opatření provedená německými orgány představovala „obecné stavebně inženýrské práce“, které by stát v každém případě musel za účelem údržby provést. Možnost umístit při příležitosti údržby silnic – a na náklady provozovatelů – vedení a širokopásmovou infrastrukturu byla veřejně oznámena a nebyla omezena ani zaměřena na odvětví širokopásmového připojení. Nelze však vyloučit, že veřejné financování takových prací spadá pod pojem podpory podle čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, pokud se omezují nebo jasně zaměřují na odvětví širokopásmového připojení.

⁽³⁹⁾ Viz například „Infrastrukturatlas“ německých VRO, kde provozovatelé dobrovolně sdílejí informace o dostupných a případně znovu použitelných infrastrukturách.

⁽⁴⁰⁾ Je třeba připomenout, že předpisový rámec pro elektronické komunikace dává příslušným vnitrostátním orgánům možnost vyžádat si od podniků informace, které potřebují k tomu, aby spolu s vnitrostátními regulačními orgány mohly vypracovat podrobný přehled povahy, dostupnosti a zeměpisného umístění síťových prvků a zařízení a zpřístupnit jej zainteresovaným subjektům. Viz čl. 12 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES ze dne 25. listopadu 2009.

⁽⁴¹⁾ Viz například rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 231/11/KOL týkající se *rychlého vybudování přístupové sítě nové generace ve venkovských oblastech obce Tromsø* (Úř. věst. C 10, 2.1.2012, s. 5 a dodatek EHP č. 2, 12.1.2012, s. 3). Seznam všech rozhodnutí Komise přijatých podle pravidel státní podpory v oblasti širokopásmového připojení je k dispozici na stránce http://ec.europa.eu/competition/sectors/telecommunications/broadband_decisions.pdf.

⁽⁴²⁾ Například půjčky (na rozdíl od grantů) mohou být užitečným nástrojem k vyrovnávání nedostatku úvěrů na dlouhodobé investice do infrastruktury.

⁽⁴³⁾ Aniž by tím bylo dotčeno možné použití pokynů Kontrolního úřadu k regionální podpoře, na které odkazuje bod 27.

⁽⁴⁴⁾ Viz pokyny Kontrolního úřadu k vnitrostátní regionální podpoře použitelné *ratione temporis* (např. pokyny k vnitrostátní regionální podpoře na období 2007–2013 (Úř. věst. L 54, 28.2.2008, s. 1, dodatek EHP č. 11, 28.2.2008, s. 1)).

29) Zprv musí každé opatření podpory vyhovovat níže uvedeným nezbytným podmínkám. Pokud nebude dodržena jedna z následujících podmínek, povede to k tomu, že podpora bude prohlášena za neslučitelnou s fungováním Dohody o EHP.

- 1) Přispění k dosažení cílů společného zájmu
- 2) Neúspěch na trhu způsobený selháním trhu nebo zásadními nerovnostmi
- 3) Vhodnost státní podpory jako politického nástroje
- 4) Existence motivačního účinku
- 5) Omezení podpory na nezbytné minimum
- 6) Omezené negativní účinky
- 7) Transparentnost

30) Zadruhé – pokud jsou splněny všechny nezbytné podmínky, Kontrolní úřad posoudí pozitivní účinky opatření podpory při dosahování cíle společného zájmu oproti potenciálním negativním účinkům.

31) Jednotlivé kroky posouzení Kontrolního úřadu v oblasti širokopásmového připojení jsou podrobněji popsány v další části.

1) Přispění k dosažení cílů společného zájmu

32) Kontrolní úřad ohledně cíle společného zájmu posoudí, do jaké míry plánovaný zásah přispěje k dosažení výše uvedených cílů společného zájmu.

2) Neúspěch na trhu způsobený selháním trhu nebo zásadními nerovnostmi

33) K „selhání trhu“ dochází, pokud trhy ponechané samy sobě, bez zásahu, nepřinášejí společnosti efektivní výsledek. Může tomu tak být například v případě, kdy nejsou vynakládány určité investice, ačkoli hospodářský přínos pro společnost přesahuje náklady⁽⁴⁵⁾. V těchto případech může mít poskytnutí státní podpory pozitivní účinky a úpravou ekonomických pobídek pro podniky se může zvýšit celková účinnost. Jedna forma selhání trhu v odvětví širokopásmového připojení souvisí s kladnými externalitami. Tyto externality vznikají, pokud účastníci trhu neinternalizují celkový prospěch ze svých činností. Například dostupnost širokopásmových sítí vytváří prostor pro inovace a poskytování dalších služeb, z nichž bude mít užitek pravděpodobně více osob než jen přímí investoři a odběratelé napojení na síť. Výsledek trhu by tedy vedl k nedostatečným soukromým investicím do širokopásmových sítí.

34) Úspory z hustoty sítě vedou k tomu, že zavádění širokopásmových sítí je obecně rentabilnější na místech s vyšší a koncentrovanější potenciální poptávkou, tj. v hustě osídlených oblastech. Vzhledem k vysokým fixním nákladům investice se s poklesem hustoty osídlení výrazně zvyšují jednotkové náklady⁽⁴⁶⁾. Při zavádění v komerčních podmínkách lze proto širokopásmovými sítěmi se ziskem obvykle pokrýt pouze část obyvatelstva. Plošné a cenově dostupné širokopásmové připojení však přináší kladné externality, neboť může urychlit růst a inovace ve všech hospodářských odvětvích. Tam, kde trh nezajišťuje dostatečné pokrytí širokopásmovým připojením nebo kde podmínky přístupu nejsou přiměřené, může státní podpora tudíž přispět k nápravě takového selhání trhu.

⁽⁴⁵⁾ Skutečnost, že určitý podnik nemusí být schopen provést projekt bez podpory, však neznamená, že došlo k selhání trhu. Rozhodnutí podniku o tom, že nebude investovat do určitého projektu s nízkou výnosností nebo v regionu s omezenou tržní poptávkou a/nebo nízkou konkurenceschopností v oblasti nákladů, nemusí být například známkou selhání trhu, nýbrž trhu, který funguje dobře.

⁽⁴⁶⁾ Satelitní systémy mají rovněž jednotkové náklady, ale v širších fázích, a proto jsou více nezávislé na hustotě osídlení.

- 35) Druhý možný cíl společného zájmu souvisí s rovností. Vlády se mohou rozhodnout zasáhnout, aby vyrovnaly sociální nebo regionální rozdíly, které vznikly výsledkem působení trhu. V určitých případech lze státní podporu na širokopásmové připojení využít také k dosažení cílů v oblasti rovnosti, tj. jako způsobu, jak zlepšit přístup všech členů společnosti k základním komunikačním prostředkům a jejich účast ve společnosti, jakož i posílit svobodu projevu pro všechny členy společnosti, a tudíž zlepšit sociální a územní soudržnost.

3) Vhodnost státní podpory jako politického nástroje a forma opatření

- 36) Veřejný zásah na podporu širokopásmových sítí může probíhat na státní, regionální nebo místní úrovni ⁽⁴⁷⁾. Zásahy na různých úrovních je proto nezbytné koordinovat, aby se zabránilo zdvojení a nesoudržnosti. K zajištění soudržnosti a koordinovanosti místních zásahů je třeba zaručit vysokou úroveň transparentnosti místních iniciativ.
- 37) Státy ESVO se vyzývají, aby – kdykoli je to možné a s ohledem na své pravomoci a specifika – navrhovaly celostátní programy obsahující hlavní zásady, o které se opírají veřejné iniciativy, a stanovily nejdůležitější znaky plánovaných sítí ⁽⁴⁸⁾. Vnitrostátní rámcové programy pro rozvoj širokopásmových sítí zajišťují soudržnost při využívání veřejných prostředků, snižují administrativní zátěž pro menší orgány poskytující podporu a urychlují provádění jednotlivých opatření podpory. Státy ESVO se dále vyzývají, aby na centrální úrovni poskytly k provádění projektů širokopásmového připojení financovaných ze státních podpor jasné pokyny.
- 38) Při navrhování opatření státní podpory na širokopásmové sítě s pozitivním účinkem na hospodářskou soutěž hrají mimořádně důležitou úlohu vnitrostátní regulační orgány (VRO). Tyto orgány získaly technické a odborné znalosti na základě klíčové úlohy, kterou jim ukládá odvětvová regulace ⁽⁴⁹⁾. Mohou významně podpořit veřejné orgány, pokud jde o režimy státních podpor, a měly by být konzultovány při určování cílových oblastí, navrhování cen a podmínek pro velkoobchodní přístup a řešení sporů mezi zájemci o přístup a provozovatelem dotované infrastruktury. Státy ESVO se vyzývají, aby vnitrostátním regulačním orgánům poskytly prostředky, jež pro výkon této podpůrné činnosti potřebují. V případě potřeby by státy ESVO měly poskytnout vhodný právní rámec pro účast VRO v projektech státní podpory na širokopásmové připojení. Jak se již osvědčilo dříve, VRO by měly pro místní orgány vydat pokyny, které by obsahovaly doporučení k analýzám trhu, produktům velkoobchodního přístupu a zásadám stanovování cen s ohledem na předpisový rámec pro elektronické komunikace a související doporučení Kontrolního úřadu ⁽⁵⁰⁾.
- 39) Kromě VRO mohou užitečné poradenství – především ohledně rozsáhlých rámcových programů – poskytovat také vnitrostátní orgány pro ochranu hospodářské soutěže, a to s cílem přispět k zajišťování rovných podmínek pro provozovatele podávající nabídky a zabránit tomu, aby byl jednomu provozovateli přidělen nepřiměřeně vysoký podíl státních prostředků, čímž by se upevnilo jeho (zřejmě již nyní dominantní) postavení na trhu ⁽⁵¹⁾. Vedle VRO

⁽⁴⁷⁾ Pro informace o místním a regionálním financování viz rozhodnutí Komise ve věci SA 33420 (2011/N) – Německo, *Breitband Lohr am Main* a N 699/09 – Španělsko, *Desarrollo del programa de infraestructuras de telecomunicaciones en la Región de Murcia*.

⁽⁴⁸⁾ Členské státy EU často oznamují rámcové programy, v nichž je popsáno, za jakých podmínek je možné poskytnout místní nebo regionální financování na zavedení širokopásmového připojení. Viz například věc N 62/10 – Finsko, *Podpora budování sítí vysokorychlostního širokopásmového připojení v řídko osídlených oblastech Finska*, N 53/10 – Německo, *Rámcový program spolkové vlády na podporu kabelových vedení* nebo N 30/10 – Švédsko, *Státní podpora pro širokopásmové připojení v rámci programu rozvoje venkova*.

⁽⁴⁹⁾ Viz poznámka pod čarou 3.

⁽⁵⁰⁾ Viz například doporučení Kontrolního úřadu ze dne 5. listopadu 2008 o relevantních trzích produktů a služeb v odvětví elektronických komunikací, které připadají v úvahu pro regulaci *ex ante* podle aktu uvedeného v bodě 5cl přílohy XI Dohody o EHP (*směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací*), (Úř. věst. C 156, 9.7.2009, s. 18 a dodatek EHP č. 36, 9.7.2009, s. 1). Tím by se zvýšila transparentnost, snížila administrativní zátěž místních orgánů a také by se díky tomu nemusely VRO zabývat každým případem státní podpory individuálně.

⁽⁵¹⁾ Viz například *Avis n° 12-A-02 du 17.1.2012 relatif à une demande d'avis de la commission de l'économie, du développement durable et de l'aménagement du territoire du Sénat concernant le cadre d'intervention des collectivités territoriales en matière de déploiement des réseaux à très haut débit* (stanovisko francouzského orgánu pro hospodářskou soutěž v souvislosti se zaváděním širokopásmových sítí s velmi vysokou rychlostí).

zřizují některé státy EHP vnitrostátní kompetenční centra na pomoc malým místním úřadům při vytváření vhodných opatření státní podpory a zajišťování jednotného používání pravidel státní podpory uvedených v těchto pokynech⁽⁵²⁾.

- 40) Při ověřování vyváženosti opatření se dále požaduje, aby státní podpora měla řádnou formu, tedy byla *vhodným* politickým nástrojem pro řešení problému. Přestože regulace *ex ante* v mnoha případech usnadnila zavádění širokopásmového připojení v městských a hustěji osídlených oblastech, nemusí být vždy dostatečným nástrojem k zajištění nabídky širokopásmových služeb, zejména v oblastech s jejich nedostatečnou dostupností, kde je základní výnosnost takových investic nízká⁽⁵³⁾. Obdobně opatření na podporu širokopásmového připojení na straně poptávky (například poukázky pro koncové uživatele), mohou sice pozitivně přispět k rozšíření širokopásmového připojení⁽⁵⁴⁾, ale nemusí nedostatečnou dostupnost širokopásmového připojení vždy vyřešit⁽⁵⁵⁾. V některých situacích tedy může být veřejné financování jedinou možností, jak problém nedostatečné dostupnosti širokopásmového připojení překonat. Orgány poskytující podporu budou rovněž zohledňovat (opětovně) přidělování spektra vedoucí k případnému zavádění sítí v cílových oblastech, jímž by bylo cílů těchto orgánů dosaženo i bez poskytnutí přímých grantů.

4) Existence motivačního účinku

- 41) Pokud jde o *motivační účinek* podpory, je třeba přezkoumat, zda by dotčená investice do širokopásmové sítě nebyla provedena ve stejném časovém rámci i bez státní podpory. Pokud má provozovatel určité povinnosti související s pokrytím cílové oblasti⁽⁵⁶⁾, nemusí být způsobilý pro státní podporu, neboť je nepravděpodobné, že by taková podpora měla motivační účinek.

5) Omezení podpory na nezbytné minimum

- 42) Při posuzování *přiměřenosti* oznámených opatření (jak je podrobněji vysvětleno v dalších oddílech) bude Kontrolní úřad klást důraz na celou řadu podmínek potřebných pro to, aby byla poskytovaná státní podpora a případné narušení hospodářské soutěže co nejnižší.

6) Omezené negativní účinky

- 43) Změna chování příjemce podpory způsobená touto podporou však může mít rovněž negativní účinky na hospodářskou soutěž a obchod. Rozsah narušení hospodářské soutěže může být posouzen z hlediska účinků na konkurenty. Pokud konkurenti vidí, že výnosnost jejich původní investice se v důsledku uvedené podpory snižuje, mohou se rozhodnout omezit své vlastní budoucí investice nebo dokonce úplně odejít z trhu⁽⁵⁷⁾. Pokud je navíc pravděpodobné, že příjemcem podpory, který bude vybrán na základě soutěžního výběrového řízení, bude podnik, který má na trhu dominantní postavení nebo může takové postavení získat díky investici financované státem, mohlo by opatření podpory oslabit konkurenční tlak, který mohou konkurenti vyvíjet. Pokud státní podpora nebo podmínky, které jsou s podporou spojeny (včetně metody jejího financování, je-li nedílnou součástí této podpory), společně vedou k porušení práva EHP, nelze uvedenou podporu prohlásit za slučitelnou s fungováním Dohody o EHP⁽⁵⁸⁾.

7) Transparentnost

- 44) Podpora musí být udělena transparentním způsobem. Je nutné zejména zajistit, aby státy ESVO, hospodářské subjekty, zainteresovaná veřejnost a Kontrolní úřad měly snadný přístup ke všem relevantním aktům a souvisejícím informacím o podpoře, jež byla na jejich základě poskytnuta. Podrobnosti týkající se požadavků na transparentnost jsou popsány v bodě 74.

⁽⁵²⁾ Viz například rozhodnutí Komise ve věci N 237/08 *Podpora širokopásmového připojení v Dolním Sasku, Německo* nebo SA.33671 *Poskytování širokopásmového připojení ve Spojeném království, Spojené království*.

⁽⁵³⁾ Viz například rozhodnutí Komise N 473/07 – Itálie, *Širokopásmové připojení pro Alto Adige*, rozhodnutí N 570/07 – Německo, *Širokopásmové služby ve venkovských oblastech Bádenska-Württemberska*.

⁽⁵⁴⁾ Zejména tím, že se podpoří využívání již dostupných širokopásmových řešení, bez ohledu na to, zda se jedná o místně dostupné pozemní pevné či bezdrátové sítě, nebo obecně dostupná satelitní řešení.

⁽⁵⁵⁾ Viz například rozhodnutí Komise N 222/06 – Itálie, *Podpora na překonání zaostávání v oblasti digitalizace na Sardinii*.

⁽⁵⁶⁾ To se může týkat například provozovatelů mobilních technologií LTE (long-term evolution) či provozovatelů technologie LTE Advanced, pokud mají v licenčních podmínkách určité cíle ohledně pokrytí v cílové oblasti. Obdobně, pokud provozovatel pověřený povinností univerzální služby obdrží vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby, nemůže mu být poskytnuta další státní podpora na financování stejné sítě.

⁽⁵⁷⁾ Tento typ účinku lze označovat jako „vytěsnění“.

⁽⁵⁸⁾ Viz například věc C-156/98 *Německo v. Komise*, Sb. rozh. 2000, s. I-6857, bod 78 a věc C-333/07, *Régie Networks*, Sb. rozh. 2008, s. I-10807, body 94–116.

8) Obecné ověření vyváženosti a podmínky slučitelnosti, jejichž cílem je omezit narušení hospodářské soutěže

- 45) Pečlivě navržený režim státní podpory na širokopásmové síti by měl zaručit, že celkové účinky opatření budou pozitivní.
- 46) V této souvislosti mohou být účinky opatření státní podpory popsány jako změna činnosti v porovnání se situací, která by nastala bez poskytnutí podpory. Pozitivní účinky podpory přímo souvisejí se změnou chování příjemce podpory. Tato změna by měla umožnit dosažení požadovaného cíle společného zájmu. V odvětví širokopásmových sítí podpora vede k zavedení nové infrastruktury, která by jinak neexistovala, z čehož na trhu vyplynou dodatečné kapacity a větší rychlost, jakož i nižší ceny a lepší výběr pro spotřebitele, vyšší kvalita a inovace. Rovněž by měla za následek lepší přístup spotřebitelů ke zdrojům přístupným on-line, což by spolu s větší ochranou spotřebitele v této oblasti mohlo stimulovat zvyšování poptávky.
- 47) Dotovaná infrastruktura by měla umožnit dosažení „skokové změny“, pokud jde o dostupnost širokopásmových služeb. „Skoková změna“ může být prokázána, pokud v důsledku veřejného zásahu i) vybraný uchazeč provede nové rozsáhlé investice do širokopásmových sítí ⁽⁵⁹⁾ a ii) dotovaná infrastruktura přinese na trh nové významné možnosti, pokud jde o dostupnost a kapacitu ⁽⁶⁰⁾ širokopásmových služeb, rychlost a hospodářskou soutěž ⁽⁶¹⁾. Skoková změna se porovná se stávající sítí, jakož i s konkrétními plány na zavedení sítí.
- 48) Aby byly negativní účinky na hospodářskou soutěž omezeny na nejnižší možnou míru, musí být při přípravě opatření podpory splněna řada podmínek, jak je uvedeno níže v oddíle 3.4.
- 49) V zájmu dalšího omezení narušení hospodářské soutěže může Kontrolní úřad požadovat, aby byly některé režimy časově omezeny (obvykle na dobu čtyř let nebo méně) a aby byly hodnoceny s cílem ověřit i) splnění předpokladů a podmínek, jež vedly k rozhodnutí o slučitelnosti podpory, ii) účinnost opatření podpory s ohledem na její předem stanovené cíle, iii) dopad podpory na trhy a hospodářskou soutěž, aby se zajistilo, že po dobu trvání režimu podpory nedošlo k nežádoucím narušujícím účinkům, které by byly v rozporu se zájmy EHP ⁽⁶²⁾. Vzhledem k jejím cílům a v zájmu toho, aby se zamezilo vytvoření neúměrné zátěže pro státy ESVO, jakož i neúměrné zátěže v případě menších projektů podpory, se výše uvedené uplatní pouze na vnitrostátní režimy podpor a na velmi nákladné režimy podpor, jež se vyznačují novými vlastnostmi nebo předpokládají významné změny v oblasti trhu, technologií a předpisů. Hodnocení, které na základě společné metodologie ⁽⁶³⁾ provede odborník nezávislý na orgánu, jenž poskytuje státní podporu, se zveřejní. Hodnocení bude Kontrolnímu úřadu předloženo včas, aby bylo možno posoudit možné prodloužení opatření podpory, a v každém případě po uplynutí platnosti režimu. Přesný rozsah a způsoby hodnocení budou vymezeny v rozhodnutí o schválení daného opatření podpory. Jakékoli následné opatření podpory s podobným cílem vezme v úvahu výsledek uvedeného hodnocení v úvahu.
- 50) Pokud ověření vyváženosti prokáže, že negativní účinky převažují nad přínosy, může Kontrolní úřad podporu zakázat nebo požádat, aby bylo přijato nápravné opatření týkající se buď formy podpory, nebo narušení hospodářské soutěže, které z podpory vyplývá.

⁽⁵⁹⁾ Například marginální investice, jež souvisí pouze s modernizací aktivních složek sítě, by neměly být považovány za způsobitelné pro státní podporu. Obdobně, ačkoli by určité technologie zvyšující výkonnost měděného vedení (např. vektorizace) mohly zvýšit kapacitu stávajících sítí, nemusí vyžadovat rozsáhlé investice do nové infrastruktury, a tudíž by rovněž neměly být způsobitelné pro státní podporu.

⁽⁶⁰⁾ Například modernizace základní sítě vedoucí k vytvoření širokopásmové sítě NGA. Skokovou změnou by mohly být rovněž některé modernizace sítě NGA (jako je rozšíření optického připojení, které by toto připojení přiblížilo koncovému uživateli). V oblastech, kde jsou širokopásmové sítě již zavedeny, by uplatnění skokové změny mělo zajistit, že státní podpora nepovede ke zdvojení stávající infrastruktury. Obdobně by malá postupná modernizace stávajících infrastruktur, např. z 12 Mb/s na 24 Mb/s, pravděpodobně nepřinesla dodatečné kapacity služeb (a pravděpodobně by nepřiměřeně zvýhodnila stávajícího provozovatele).

⁽⁶¹⁾ Dotovaná síť by měla mít pozitivní účinek na hospodářskou soutěž, což znamená, že by měla umožnit účinný přístup na různých úrovních infrastruktury tak, jak je uvedeno v bodě 74 a v případě podpory na zavedení sítě NGA rovněž v bodě 76.

⁽⁶²⁾ Viz například rozhodnutí Komise ve věci SA.33671 – *Poskytování širokopásmového připojení ve Spojeném království, Spojené království*.

⁽⁶³⁾ Takovou společnou metodologii může poskytnout Kontrolní úřad.

3. POSUZOVÁNÍ STÁTNÍ PODPORY PRO ŠIROKOPÁSMOVÉ PŘIPOJENÍ

3.1 Typy širokopásmových sítí

- 51) Pro účely posouzení státní podpory rozlišují tyto pokyny mezi základními sítěmi a sítěmi NGA.
- 52) Mezi základní širokopásmové sítě lze zařadit několik různých technologických platform zahrnujících asymetrické digitální účastnické přípojky (až po ADSL2+), tradiční kabelové sítě (např. DOCSIS 2.0), mobilní sítě třetí generace (UMTS) a satelitní systémy.
- 53) V současné fázi vývoje trhů a technologií ⁽⁶⁴⁾ jsou sítě NGA přístupové sítě, které využívají zcela nebo zčásti optických prvků ⁽⁶⁵⁾ a které jsou schopné dodávat služby širokopásmového přístupu s dokonalejšími vlastnostmi ve srovnání se stávajícími základními širokopásmovými sítěmi ⁽⁶⁶⁾.
- 54) Sítě NGA mají mít alespoň následující vlastnosti: i) spolehlivé poskytování služeb při současném zajištění velmi vysoké rychlosti na účastníka – pomocí optického páteřního propojení (nebo rovnocenné technologie) v dostatečné blízkosti prostor uživatele tak, aby se zajistilo skutečné vysokorychlostní připojení, ii) podpora nejrozličnějších vyspělých digitálních služeb včetně konvergovaných služeb spočívajících plně na technologii IP a iii) podstatně vyšší rychlost odesílání dat (ve srovnání se základními širokopásmovými sítěmi). V současném stadiu vývoje trhu a technologií jsou sítěmi NGA: i) přístupové sítě z optických vláken (FTTx) ⁽⁶⁷⁾, ii) vyspělé modernizované kabelové sítě ⁽⁶⁸⁾ a iii) některé vyspělé bezdrátové přístupové sítě, díky kterým lze účastníkovi poskytnout spolehlivé vysokorychlostní připojení ⁽⁶⁹⁾.
- 55) Je třeba mít na paměti, že v dlouhodobějším výhledu se předpokládá, že sítě NGA stávající základní širokopásmové sítě nahradí, a nikoli pouze zdokonalí. Vzhledem k tomu, že sítě NGA vyžadují jinou síťovou architekturu, která nabízí podstatně kvalitnější širokopásmové služby, než jaké jsou k dispozici dnes, a poskytují četné služby, které současné širokopásmové sítě nepodporují, je pravděpodobné, že se v budoucnosti budou objevovat významné rozdíly mezi oblastmi, které budou pokryty sítěmi NGA, a těmi, které jimi pokryty nebudou ⁽⁷⁰⁾.
- 56) Státy ESVO mohou samy rozhodovat o podobě svého zásahu za předpokladu, že je takový zásah v souladu s pravidly státní podpory. V některých případech se mohou státy ESVO rozhodnout financovat takzvané sítě nové generace (NGN), tj. sítě páteřního propojení (backhaul), jež nedosahují ke koncovému uživateli. Sítě páteřního propojení jsou pro maloobchodní telekomunikační operátory nezbytným předpokladem pro poskytování přístupových služeb koncovým uživatelům. Tento typ sítí je schopen podporovat jak základní sítě, tak sítě typu NGA ⁽⁷¹⁾: záleží na (investičním) rozhodnutí telekomunikačních operátorů, který typ infrastruktury „poslední míle“ chtějí na síť páteřního propojení napojit ⁽⁷²⁾. Veřejné orgány mohou rovněž rozhodnout, že provedou pouze stavebně

⁽⁶⁴⁾ V důsledku rychlého technologického vývoje mohou být v budoucnu služby NGA poskytovány také prostřednictvím jiných technologií.

⁽⁶⁵⁾ Koaxiální, bezdrátové a mobilní technologie využívají do jisté míry podpůrnou infrastrukturu složenou z vláken. Konceptně se tak podobají kabelové síti, u níž se v jedné části poslední míle pro poskytnutí služby využívá měděného kabelu namísto optického vlákna.

⁽⁶⁶⁾ Konečné připojení ke koncovému uživateli může být zajištěno jak pomocí kabelových, tak i bezdrátových technologií. Vzhledem k rychlému vývoji vyspělých bezdrátových technologií – jako jsou technologie LTE Advanced – a vzhledem ke stále většímu rozšíření technologií LTE nebo Wi-Fi na trhu by mohlo být pevné bezdrátové připojení nové generace (založené například na mobilní – popřípadě upravené – širokopásmové technologii) schůdnou alternativou pro určité kabelové sítě NGA (například FTTCab), pokud jsou splněny určité podmínky. Protože jsou bezdrátová média „sdílená“ (rychlost na uživatele závisí na počtu připojených uživatelů v dotčené oblasti) a svou podstatou podléhají proměnlivým podmínkám životního prostředí, je možné, že bude muset být příští generace pevných bezdrátových sítí zaváděna s určitým stupněm hustoty a/nebo s vyspělými konfiguracemi (například směrové antény a/nebo více antén), aby se spolehlivě zajistila minimální rychlost downloadu na účastníka, kterou lze od NGA očekávat. Přístupová bezdrátová síť nové generace založená na upravené mobilní širokopásmové technologii musí uživatelům také zajistit požadovanou úroveň kvality služeb v pevném místě a zároveň zajistit poskytnutí služby v dané oblasti zájmu všem ostatním mobilním účastníkům.

⁽⁶⁷⁾ Termínem FTTx se odkazuje na FTTC, FTTN, FTTP, FTTH a FTTB.

⁽⁶⁸⁾ Použije se alespoň standard pro kabelové modemy „DOCSIS 3.0“.

⁽⁶⁹⁾ Viz například rozhodnutí Komise ve věci SA.33671 – *Poskytování širokopásmového připojení ve Spojeném království, Spojené království*.

⁽⁷⁰⁾ Jestliže dnes rozdíly mezi oblastmi, kde je k dispozici pouze úzkopásmový (vytáčený) Internet, a oblastmi se širokopásmovým připojením znamenají, že první z nich považujeme za „bílé“ místo, měla by být obdobně za „bílé místo z hlediska NGA“ považována i oblast, která postrádá širokopásmovou infrastrukturu nové generace, i když v ní může být zavedena jedna základní širokopásmová infrastruktura.

⁽⁷¹⁾ Důležitou vlastností páteřní infrastruktury sítí nové generace – ve srovnání s dalšími sítěmi, které nedosahují ke koncovému uživateli (jako např. FTTC) – je to, že je tato infrastruktura otevřená vzájemnému propojení s ostatními sítěmi.

⁽⁷²⁾ Rozhodnutí Komise ve věci N 407/09 – Španělsko – *Optická vlákna Katalánsko (Xarxa Oberta)*.

inženýrské práce (například výkopy na pozemcích ve veřejném vlastnictví či výstavbu kabelovodů) s cílem umožnit a zrychlit instalaci vlastních síťových prvků dotčenými provozovateli. Veřejné orgány mohou kromě toho vzít v úvahu také satelitní řešení, pokud se takové řešení jeví jako vhodné.

3.2 Rozlišování mezi bílými, šedými a černými místy v případě základních širokopásmových sítí

- 57) Při posuzování selhání trhu a cílů týkajících se spravedlivého přístupu je možné rozlišovat mezi typy oblastí, na něž se lze zaměřit. Toto rozlišení je vysvětleno v oddílech níže. Pokud je veřejný zásah omezen na část páteřního propojení sítě, bude v rámci identifikace cílových oblastí při posuzování státní podpory zohledněna jak situace na trzích s páteřním propojením, tak situace na přístupových trzích ⁽⁷³⁾.
- 58) Níže budou popsána různá standardní odůvodnění veřejných zásahů v těchto zeměpisných oblastech.
- 59) Aby se zjistilo, zda je daná zeměpisná oblast bílým, šedým nebo černým místem – jak je popsáno níže, musí orgán poskytující podporu určit, zda v cílové oblasti existuje širokopásmová infrastruktura. Aby bylo možné dále zajistit, že veřejný zásah nenaruší soukromé investice, orgány poskytující podporu by měly také ověřit, zda soukromí investoři mají v blízké budoucnosti konkrétní plány na zavedení vlastní infrastruktury. Výraz „blízká budoucnost“ je třeba chápat jako období tří let ⁽⁷⁴⁾. Pokud orgán poskytující podporu využije pro zavedení dotované infrastruktury delšího časového období, stejného časového období by mělo být rovněž využito na posouzení existence investičních plánů komerčních provozovatelů.
- 60) Orgán poskytující podporu by měl zveřejnit souhrn plánovaného opatření podpory a vyzvat zúčastněné strany k předložení připomínek za účelem ověření toho, že žádný soukromý investor v blízké budoucnosti neplánuje zavést vlastní infrastrukturu.
- 61) Existuje riziko, že pouhé „vyjádření zájmu“ ze strany soukromého investora by mohlo vést k prodlevě při zavádění širokopásmových služeb v cílové oblasti, pokud by následně k této investici nedošlo a veřejný zásah by byl zároveň odložen. Orgán poskytující podporu by proto mohl před odkladem veřejného zásahu vyžadovat od soukromého investora určité závazky. Tyto závazky by měly zajistit, aby během tří let nebo během delšího období stanoveného pro podporovanou investici bylo dosaženo – pokud jde o pokrytí – výrazného pokroku. Dále může po příslušném provozovateli vyžadovat, aby uzavřel odpovídající smlouvu, ve které budou závazky týkající se zavedení širokopásmové infrastruktury uvedeny. Tato smlouva může stanovovat určité dílčí cíle, které by bylo třeba v průběhu tříletého období splnit ⁽⁷⁵⁾, a podávání zpráv o dosaženém pokroku. Pokud nebude daný dílčí cíl splněn, může orgán poskytující podporu pokračovat ve svých plánech týkajících se veřejného zásahu. Toto pravidlo se vztahuje jak na základní síť, tak na síť NGA.

3.2.1 „Bílá místa“: podpora cíle územní soudržnosti a hospodářského rozvoje

- 62) „Bílá místa“ jsou oblasti, ve kterých neexistuje žádná širokopásmová infrastruktura a není pravděpodobné, že by v nich v blízké budoucnosti vznikla. Kontrolní úřad uznává, že státy ESVO prostřednictvím finanční podpory na poskytování širokopásmových služeb v oblastech, v nichž není širokopásmové připojení v současnosti k dispozici, sledují skutečné cíle soudržnosti a hospodářského rozvoje, a jejich zásahy tak budou pravděpodobně v souladu se společným zájmem za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v oddíle 3.4 ⁽⁷⁶⁾.

⁽⁷³⁾ Rozhodnutí Komise ve věci N 407/09 – Španělsko – Optická vlákna Katalánsko (Xarxa Oberta) a SA. 33438 – Polsko, Širokopásmová síť pro východní Polsko.

⁽⁷⁴⁾ Toto tříleté období by začínalo okamžikem zveřejnění plánovaného opatření podpory.

⁽⁷⁵⁾ Provozovatel by měl být v tomto ohledu schopen prokázat, že během období tří let pokryje podstatnou část dotyčného území a obyvatelstva. Orgán poskytující podporu může například po provozovateli, jenž projevuje zájem o vybudování své vlastní infrastruktury v cílové oblasti, požadovat, aby do dvou měsíců předložil věrohodný obchodní plán, podpůrnou dokumentaci (jako jsou smlouvy o bankovním úvěru) a podrobný harmonogram zavádění sítě. Investice by pak měla být zahájena během dvanácti měsíců, kdy již bude získána většina přístupových práv potřebných k realizaci projektu. Další dílčí cíle ohledně pokroku v rámci daného opatření mohou být sjednány pro každé období šesti měsíců.

⁽⁷⁶⁾ Viz například rozhodnutí Komise ve věci N 607/09 – Irsko, Dosah širokopásmového připojení ve venkovských oblastech nebo ve věci N 172/09 – Slovinsko, Rozvoj širokopásmového připojení ve Slovinsku.

3.2.2 „Šedá místa“: potřeba podrobnějšího posouzení

- 63) „Šedá místa“ jsou oblasti, ve kterých působí jeden provozovatel sítě a v jejichž případě není pravděpodobné, že by v nich v blízké budoucnosti vznikla další síť⁽⁷⁷⁾. Jeden provozovatel sítě⁽⁷⁸⁾ nutně neznamená, že nedochází k selhání trhu nebo že neexistuje problém se soudržností. Pokud má provozovatel tržní sílu (monopol), může poskytovat občanům služby, u nichž není poměr kvality a ceny optimální. Některé kategorie uživatelů nemusí mít k dispozici odpovídající služby nebo jsou maloobchodní ceny těchto služeb při neexistenci regulovaných tarifů pro velkoobchodní přístup vyšší než ceny stejných služeb nabízených v oblastech či regionech dané země, v nichž probíhá intenzivnější hospodářská soutěž, ale které jsou jinak srovnatelné. Pokud navíc existují jenom omezené vyhlídky na to, že na trh vstoupí alternativní provozovatelé, může být financování alternativní infrastruktury vhodným opatřením⁽⁷⁹⁾.
- 64) Na druhou stranu v oblastech, kde již jeden provozovatel širokopásmové sítě působí, by dotace na vybudování alternativní sítě mohly narušit tržní dynamiku. Státní podpora na zavádění širokopásmových sítí v „šedých místech“ je proto opodstatněná pouze tehdy, může-li být jasně prokázáno přetrvávající selhání trhu. Bude nezbytné provést podrobnější analýzu a důkladné posouzení slučitelnosti.
- 65) Šedá místa by mohla být považována za způsobilá pro státní podporu za předpokladu, že jsou splněny podmínky slučitelnosti uvedené v oddíle 3.4, a pokud se prokáže, že i) nejsou nabízeny žádné cenově dostupné nebo dostatečné služby odpovídající potřebám uživatelů z řad občanů či podniků⁽⁸⁰⁾ a že ii) k dosažení stejných cílů nejsou k dispozici opatření méně narušující hospodářskou soutěž (včetně regulace *ex ante*).
- 66) Při rozhodování, zda jsou předpoklady i) a ii) splněny, Kontrolní úřad zejména posoudí, zda:
- a) na trhu existují celkově nepřiměřené podmínky, a to mimo jiné posouzením úrovně aktuálních cen širokopásmového připojení, druhu služeb nabízených koncovým uživatelům (domácnostem a podnikům) a podmínek, které jsou s nimi spojovány;
 - b) při neexistenci regulace *ex ante* vynucované VRO není třetím stranám nabízen účinný přístup k síti nebo zda jsou podmínky přístupu nepříznivé pro účinnou hospodářskou soutěž;
 - c) celkové překážky vstupu brání možnému vstupu dalších provozovatelů elektronických komunikací na trh⁽⁸¹⁾ a
 - d) uvedené problémy nebylo možné vyřešit přijetím opatření či uložením nápravných opatření vůči stávajícímu poskytovateli sítě ze strany příslušného VRO nebo orgánu pro ochranu hospodářské soutěže.

⁽⁷⁷⁾ Stejná společnost může v téže oblasti odděleně provozovat jak pevnou, tak mobilní síť, to však „barvu“ dané oblasti nemění.

⁽⁷⁸⁾ Situace v oblasti hospodářské soutěže je posuzována podle počtu existujících provozovatelů infrastruktury. V rozhodnutí Komise N 330/2010 – Francie, *Programme national Très Haut Débit* bylo objasněno, že být v rámci jedné sítě (včetně zpřístupnění účastnického vedení – LLU, Local Loop Unbundling) působí několik maloobchodních poskytovatelů, není daná oblast „černým místem“, nýbrž se stále jedná o „šedé místo“, jelikož tam existuje pouze jedna infrastruktura. Zároveň bude existence konkurenčních provozovatelů (na maloobchodní úrovni) považována za známku toho, že daná oblast, i když jde o „šedé místo“, nemusí být problematická z hlediska existence selhání trhu. Problémy týkající se přístupu a kvality služby bude třeba přesvědčivě doložit.

⁽⁷⁹⁾ Ve svém rozhodnutí N 131/05 – Spojené království, *Projekt širokopásmového připojení FibreSpeed ve Walesu* musela Komise posoudit, zda lze finanční podporu poskytnutou velšskými orgány na výstavbu otevřené optické sítě nezávislé na poskytovateli, která propojuje 14 obchodních parků, prohlásit za slučitelnou přesto, že v cílových místech již poskytoval služby stávající provozovatel sítě, který nabízel pronajaté okruhy za regulované ceny. Komise zjistila, že pronajaté okruhy nabízené stávajícím provozovatelem byly velice drahé, takže malé a střední podniky si je prakticky nemohly dovolat. Viz též rozhodnutí Komise N 890/06 – Francie, *Aide du Sicoval pour un réseau de très haut débit* a rozhodnutí Komise N 284/05 – Irsko, *Regionální širokopásmový program: Metropolitan Area Networks (MAN), fáze II a III*.

⁽⁸⁰⁾ Kromě specifikací uvedených v bodě 66 by mohly orgány poskytující podporu zohlednit ukazatele, jako jsou: míra rozšíření služeb s nejvyšším stupněm výkonnosti, mimořádně vysoké ceny za vysoce účinné služby (včetně pronajatých okruhů pro koncové uživatele, jak je vysvětleno v předešlé poznámce pod čarou), jež odrážejí od samotného používání a od inovací, nebo rozvoj služeb elektronické veřejné správy vyžadujících větší výkonnost, než je výkonnost stávající sítě. Pokud velká část uživatelů z řad občanů a podniků již v cílové oblasti využívá adekvátní dostupnosti, musí se zajistit, aby veřejný zásah nevedl k neoprávněné výstavbě nové infrastruktury, která by nahradila infrastrukturu stávající. V tomto případě se může veřejný zásah omezit na opatření zaměřená pouze na odstranění nedostatků.

⁽⁸¹⁾ Například zda byla již existující širokopásmová síť vybudována na základě přednostního využití kabelovodů nebo přednostního přístupu ke kabelovodům, k nimž ostatní provozovatelé sítě nemají přístup či které s nimi nejsou sdíleny.

- 67) Ověření slučitelnosti popsané v oddíle 3.4 bude provedeno pouze u šedých míst, jež splňují výše uvedená kritéria způsobilosti.

3.2.3 „Černá místa“: státní zásah není nutný

- 68) Jestliže v dané zeměpisné oblasti působí nebo v blízké budoucnosti budou působit alespoň dvě základní širokopásmové sítě různých poskytovatelů a širokopásmové služby jsou zde poskytovány za konkurenčních podmínek (hospodářská soutěž založená na vlastní infrastruktuře⁽⁸²⁾), lze mít za to, že nedochází k žádnému selhání trhu. Proto existuje jen velmi malý prostor k tomu, aby se státním zásahem dosáhlo dalších přínosů. Státní podpora na financování výstavby další širokopásmové sítě se srovnatelnou kapacitou naopak zpravidla povede k nepřijatelnému narušení hospodářské soutěže a k vytěsnění soukromých investorů. Neexistuje-li tedy jasně prokázané selhání trhu, bude Kontrolní úřad na opatření financující zavedení další širokopásmové infrastruktury v „černém místě“ pohlížet negativně⁽⁸³⁾.

3.3 Rozlišování mezi bílými, šedými a černými místy v případě sítí NGA

- 69) Rozlišení mezi „bílými“, „šedými“ a „černými“ místy – výše uvedené v oddíle 3.2 – má význam i pro posouzení toho, zda je s fungováním Dohody o EHP podle čl. 61 odst. 3 písm. c) slučitelná státní podpora na sítě NGA.
- 70) V současnosti mohou určité vyspělé základní širokopásmové sítě podporovat po modernizaci aktivního zařízení i některé širokopásmové služby, které budou v budoucnu pravděpodobně nabízeny prostřednictvím sítí NGA (jako jsou služby „triple play“). Přesto se mohou objevit nové produkty nebo služby, které nebudou nahraditelné ani na straně nabídky, ani na straně poptávky a které budou vyžadovat kapacitu, spolehlivost a podstatně vyšší rychlost stahování a odesílání dat pokračující fyzikální horní mez základní širokopásmové infrastruktury.

3.3.1 „Bílá místa z hlediska NGA“

- 71) Pro účely posouzení státní podpory na sítě NGA by se oblast, kde sítě NGA v současnosti neexistují a kde ani není pravděpodobné, že by je během tří let v souladu s body 59 až 61 vybudovali soukromí investoři, měla pokládat za „bílé místo z hlediska NGA“. Taková oblast je způsobilá pro státní podporu na sítě NGA za předpokladu, že jsou splněny podmínky slučitelnosti uvedené v oddíle 3.4 a 3.5.

3.3.2 „Šedá místa z hlediska NGA“

- 72) Za „šedé místo z hlediska NGA“ by se měla považovat oblast, ve které existuje nebo se v nadcházejících třech letech bude zavádět pouze jedna síť NGA⁽⁸⁴⁾ a kde žádný provozovatel v nadcházejících třech letech neplánuje zavedení další sítě NGA. Při posuzování otázky, zda by v dané oblasti mohli jiní investoři vybudovat další síť NGA, je třeba brát v potaz veškerá stávající regulační nebo legislativní opatření, která mohla snížit překážky pro zavádění takových sítí (přístup ke kabelovým sítím, sdílení infrastruktury apod.). Kontrolní úřad bude muset provést podrobnější analýzu s cílem ověřit, zda je státní zásah nutný, jelikož je s ním v takových oblastech spojeno vysoké riziko vytěsnění stávajících investorů a narušení hospodářské soutěže. Kontrolní úřad v tomto ohledu provede své posouzení na základě podmínek slučitelnosti stanovených v těchto pokynech.

3.3.3 „Černá místa z hlediska NGA“

- 73) Pokud v dané oblasti existují nebo budou v nadcházejících třech letech zavedeny alespoň dvě sítě NGA různých provozovatelů, oblast je třeba považovat za „černé místo z hlediska NGA“. Kontrolní úřad bude mít za to, že státní podpora na další, veřejně financovanou, rovnocennou síť NGA v těchto oblastech pravděpodobně vážně naruší hospodářskou soutěž, a je tudíž podle čl. 61 odst. 3 písm. c) neslučitelná s fungováním Dohody o EHP.

⁽⁸²⁾ Taková situace se považuje za konkurenční šedé místo, pokud je přítomna pouze jedna infrastruktura, a to i v případě, že tuto infrastrukturu využívá – zpřístupněním účastnického vedení (LLU) – několik provozovatelů elektronických komunikací. Ve smyslu těchto pokynů ji nelze považovat za „černé místo“. Viz rovněž rozhodnutí Komise ve věci SA.31316 – *Programme national „Très haut débit“*, Francie.

⁽⁸³⁾ Viz rozhodnutí Komise ze dne 19. července 2006 o podpoře C 35/05 (ex N 59/05) – *Nizozemsko, Zbudování širokopásmové sítě v Appingedamu* (Úř. věst. L 86, 27.3.2007, s. 1). V tomto rozhodnutí Komise poznamenala, že síly hospodářské soutěže na daném trhu nebyly náležitě zohledněny a že konkrétně nizozemský trh se širokopásmovým připojením se vyznačuje rychlým vývojem a poskytovatelé elektronických komunikačních služeb, včetně provozovatelů kabelových služeb a poskytovatelů internetových služeb, na něm zavádějí širokopásmové služby s velmi vysokou kapacitou bez jakékoli státní podpory.

⁽⁸⁴⁾ Stejná společnost může v témže místě odděleně provozovat jak pevnou, tak bezdrátovou síť NGA, to však „barvu“ daného místa nemění.

3.4 Forma opatření a nutnost omezit narušení hospodářské soutěže

74) Jakákoli státní podpora na zavedení širokopásmového připojení by měla splňovat všechny zásady slučitelnosti uvedené v oddíle 2.5, mimo jiné ohledně cíle společného zájmu, existence selhání trhu, vhodnosti a motivačního účinku opatření. Pokud jde o omezení narušení hospodářské soutěže – kromě prokázání toho, jak se ve všech případech dosáhne „skokové změny“ (v bílých, šedých a černých místech) ⁽⁸⁵⁾ – musí být splněny následující nezbytné podmínky, aby se prokázala přiměřenost opatření. Při nesplnění některé z těchto podmínek by bylo pravděpodobně třeba provést důkladné posouzení ⁽⁸⁶⁾, které by mohlo vést k závěru, že podpora je neslučitelná s fungováním Dohody o EHP.

- a) *Podrobné zmapování a analýza pokrytí*: státy ESVO by měly – pokud možno ve spolupráci s příslušnými vnitrostátními orgány – jasně vymezit, na které zeměpisné oblasti se budou daná opatření podpory vztahovat ⁽⁸⁷⁾. Konzultace s VRO se doporučuje, není však povinná. Osvědčilo se vytvoření centrální databáze infrastruktury dostupné na vnitrostátní úrovni, čímž se zvyšuje transparentnost a snižují náklady na provádění menších, místních projektů. Státy ESVO mohou samy vymezit cílové oblasti, avšak je jim doporučeno, aby před zahájením zadávacího řízení vzaly v úvahu hospodářské podmínky příslušných regionů ⁽⁸⁸⁾.
- b) *Veřejná konzultace*: státy ESVO by měly přiměřeně propagovat hlavní znaky opatření a seznam cílových oblastí tím, že zveřejní relevantní informace o projektu a vyzvou zúčastněné strany k podání připomínek. Zveřejněním na centrální internetové stránce na vnitrostátní úrovni se v zásadě zajistí, že jsou tyto informace zpřístupněny všem zúčastněným stranám. Také ověřením výsledků mapování ve veřejné konzultaci státy ESVO omezí na minimum narušení hospodářské soutěže se stávajícími poskytovateli a se subjekty, které již mají připraveny investiční plány pro blízkou budoucnost, a umožní těmto investorům plánovat jejich činnost ⁽⁸⁹⁾. Podrobné zmapování a důkladné konzultace zajistí nejen vysoký stupeň transparentnosti, ale slouží také jako základní nástroj pro vymezení „bílých“, „šedých“ a „černých“ míst ⁽⁹⁰⁾.
- c) *Soutěžní výběrové řízení*: vždy, když orgán poskytující podporu vybere pro účely zavedení a provozování dotované infrastruktury dalšího provozovatele ⁽⁹¹⁾, musí být výběrové řízení v souladu s charakterem a zásadami směrnic EU o veřejných zakázkách ⁽⁹²⁾. Zajistí se tím transparentnost pro všechny investory, kteří se chtějí ucházet o provedení a/nebo správu dotovaného projektu. Rovněž a nediskriminační zacházení se všemi účastníky a objektivní hodnotící kritéria jsou nezbytnými podmínkami. Soutěžní zadávací řízení umožňuje snížit rozpočtové náklady a minimalizovat možnou státní podporu, přičemž zároveň omezuje selektivní povahu opatření, protože

⁽⁸⁵⁾ Viz bod 47.

⁽⁸⁶⁾ Podrobné posouzení by si mohlo vyžádat zahájení řízení podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 k Dohodě mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora.

⁽⁸⁷⁾ Toto mapování by mělo být provedeno na základě domácností, které se nacházejí v dosahu určité infrastruktury sítí, a nikoli na základě skutečného počtu domácností nebo zákazníků, kteří jsou na síť napojeni jako odběratelé.

⁽⁸⁸⁾ Například příliš malé cílové oblasti nemusí účastníkům trhu poskytovat dostatečné hospodářské pobídky, aby se ucházeli o podporu, zatímco příliš velké oblasti mohou znamenat horší výsledek výběrového řízení, pokud jde o hospodářskou soutěž. Několik výběrových řízení by rovněž umožnilo různým potenciálním podnikům využít státní podporu, a tím zabránit, aby se tržní podíl jednoho (již dominantního) provozovatele díky opatření státní podpory ještě posílil tím, že zvýhodní velké účastníky trhu nebo že odradí od technologií, které by byly konkurenceschopné hlavně v menších cílových oblastech.

⁽⁸⁹⁾ Lze-li prokázat, že stávající provozovatelé neposkytli veřejným orgánům smysluplné informace pro účely nutného zmapování, bude nutné, aby tyto orgány vycházely z jakýchkoli jim dostupných informací.

⁽⁹⁰⁾ Viz například rozhodnutí Komise ve věci N 266/08 – Německo, *Širokopásmové připojení ve venkovských oblastech Bavorska*.

⁽⁹¹⁾ Rozdílná situace nastane tehdy, když se veřejný orgán rozhodne zavést a spravovat síť přímo (nebo prostřednictvím subjektu, který je v jeho výlučném vlastnictví), jako je tomu např. v rozhodnutí Komise ve věci N 330/2010 – Francie, *Programme national Très Haut Débit* a SA.33807 (2011/N) – Itálie, *Národní plán širokopásmových služeb*. V takových případech, aby se dosáhlo téhož výsledku hospodářské soutěže, kterého bylo dosaženo od liberalizace odvětví elektronických komunikací v Unii, a zvláště pak hospodářské soutěže, která dnes existuje na maloobchodním trhu s širokopásmovým připojením, platí pro dotované síť, jež jsou spravovány státem, následující: i) provozovatelé sítí ve veřejném vlastnictví omezí svou činnost na předem stanovené cílové oblasti a nebudou expandovat do jiných komerčně zajímavých regionů, ii) veřejný orgán omezí svou činnost tak, aby udržel pasivní infrastrukturu a zajistil k ní přístup, avšak nebude se účastnit hospodářské soutěže s komerčními provozovateli na maloobchodní úrovni a iii) povede se oddělené účetnictví mezi finančními prostředky použitými na provoz sítí a ostatními prostředky, které má veřejný orgán k dispozici.

⁽⁹²⁾ Akt uvedený v bodě 2 přílohy XVI Dohody o EHP (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114), Úř. věst. L 245, 7.9.2006, s. 22 a dodatek EHP č. 44, 7.9.2006, s. 18.

volba příjemce podpory není známa předem⁽⁹³⁾. Státy ESVO zajistí transparentní řízení⁽⁹⁴⁾ a umožní hospodářskou soutěž⁽⁹⁵⁾, přičemž využijí zvláštní centrální internetové stránky na vnitrostátní úrovni, kde zveřejní všechna probíhající zadávací řízení týkající se opatření státní podpory na širokopásmové připojení⁽⁹⁶⁾.

- d) *Ekonomicky nejvýhodnější nabídka*: orgán poskytující podporu může v rámci soutěžního zadávacího řízení stanovit kvalitativní kritéria pro přidělení zakázky, na jejichž základě jsou předložené nabídky posuzovány. K příslušným kritériím pro přidělení zakázky může například patřit dosažené zeměpisné pokrytí⁽⁹⁷⁾, udržitelnost technologického přístupu nebo dopad navrhovaného řešení na hospodářskou soutěž⁽⁹⁸⁾. Tato kvalitativní kritéria a požadovaná částka podpory musí být vzájemně vyvážené. Za účelem snížení výše poskytnuté podpory by měl při obdobných, pokud ne identických kvalitativních podmínkách, účastník s nejnižší požadovanou podporou v zásadě získat v rámci celkového posouzení jeho nabídky více prioritních bodů. Zadavatel by měl vždy předem vymezit relativní váhu, kterou bude mít každé zvolené (kvalitativní) kritérium.
- e) *Technologická neutralita*: jelikož k poskytování širokopásmových služeb existují různá technologická řešení, v zadávacím řízení by se neměla upřednostňovat ani vylučovat žádná konkrétní technologie či síťová platforma. Uchazeči by měli mít právo navrhnout zajištění požadovaných širokopásmových služeb pomocí libovolné technologie nebo kombinace technologií, které považují za nejvhodnější. Orgán poskytující podporu tak má právo vybrat na základě objektivních kritérií zadávacího řízení nejvhodnější technologické řešení nebo kombinaci technologií. Za pomoci kombinace technologií lze v zásadě dosáhnout univerzálního pokrytí větších cílových oblastí.
- f) *Využití stávající infrastruktury*: jelikož opětovné použití stávající infrastruktury patří mezi hlavní nákladové faktory při zavádění širokopásmových sítí, státy ESVO by měly uchazeče vybízet k využívání dostupné stávající infrastruktury, aby se zabránilo zbytečnému zdvojování zdrojů a souvisejícímu plýtvání a snížila se částka veřejných prostředků. Každý provozovatel, který vlastní nebo spravuje infrastrukturu (nezávisle na tom, je-li tato infrastruktura skutečně využívána) v cílové oblasti a který se hodlá zúčastnit zadávacího řízení, by měl splňovat tyto podmínky: i) během veřejné konzultace informuje orgán poskytující podporu a VRO o této infrastruktuře, ii) poskytne ostatním uchazečům veškeré relevantní informace v okamžiku, který by těmto uchazečům umožňoval zahrnout tuto infrastrukturu do svých nabídek. Státy ESVO by měly na vnitrostátní úrovni zřídit databázi s informacemi o dostupnosti stávajících infrastruktur, které lze opětovně využít při zavádění širokopásmových sítí.
- g) *Velkoobchodní přístup*: nepostradatelnou součástí každého státního opatření na podporu širokopásmového připojení je účinný velkoobchodní přístup třetích stran k dotované širokopásmové infrastruktuře. Velkoobchodní přístup zejména umožňuje ostatním provozovatelům soutěžit s vybraným účastníkem zadávacího řízení (pokud ten působí i na maloobchodní úrovni), a tím posiluje možnosti volby a hospodářskou soutěž v oblastech, kterých se opatření týká, a současně brání vzniku regionálních monopolů na poskytování služeb. Jelikož se tato podmínka uplatňuje pouze na příjemce státní podpory, nezávisí na předchozí analýze trhu ve smyslu článku 7

⁽⁹³⁾ Viz například rozhodnutí Komise N 475/07 – Irsko, *Vnitrostátní režim širokopásmových služeb*, rozhodnutí Komise N 157/06 – Spojené království, *Širokopásmový projekt Digitální region jižní Yorkshire*.

⁽⁹⁴⁾ Pokud je předmětem takového soutěžního výběrového řízení veřejná zakázka, na kterou se vztahují směrnice EU o veřejných zakázkách 2004/17/ES (akt uvedený v bodě 4 přílohy XVI Dohody o EHP, Úř. věst. L 245, 7.9.2006, s. 22 a dodatek EHP č. 44, 7.9.2006, s. 18) nebo 2004/18/ES (akt uvedený v bodě 2 přílohy XVI Dohody o EHP, Úř. věst. L 245, 7.9.2006, s. 22 a dodatek EHP č. 44, 7.9.2006, s. 18), oznámení o zahájení zadávacího řízení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*, aby se zajistila hospodářská soutěž na úrovni celé EHP v souladu s požadavky těchto směrnic. Ve všech ostatních případech se informace o zadávacím řízení zveřejní alespoň na celostátní úrovni.

⁽⁹⁵⁾ V případě, že na základě soutěžního výběrového řízení není vybrán dostatečný počet uchazečů, výpočet nákladů navrhovaný vítězným uchazečem může být ověřen externím auditorem.

⁽⁹⁶⁾ Pokud není z technických důvodů proveditelné zřídit vnitrostátní internetové stránky, měly by být zavedeny internetové stránky regionální. Takové regionální internetové stránky by měly být navzájem propojeny.

⁽⁹⁷⁾ Podle definice zeměpisné oblasti uvedené ve vyhlášení soutěžního výběrového řízení.

⁽⁹⁸⁾ Například topologie sítě umožňující plné a účinné zpřístupnění by mohly získat více bodů. Je třeba poznamenat, že v tomto stadiu rozvoje trhu je topologie přímého spojení mezi dvěma body (point-to-point) z hlediska dlouhodobé hospodářské soutěže výhodnější než topologie přímého spojení mezi bodem a více body (point-to-multipoint), zatímco náklady na zavedení jsou srovnatelné především v městských oblastech. Sítě point-to-multipoint budou moci poskytovat plné a účinné zpřístupnění až po standardizaci přístupu k síti WDM-PON (wavelength-division-multiplexed passive optical network, pasivní optická síť s vlnovým dělením) a zahrnutí požadavku na tento přístup do platných předpisových rámců.

rámcové směrnice ⁽⁹⁹⁾. Povinnosti poskytovat velkoobchodní přístup předepsané pro dotované sítě by měly být sladěny s portfoliem povinností poskytování přístupu stanovených podle odvětvové regulace ⁽¹⁰⁰⁾. V zásadě by dotované společnosti měly nabízet širší škálu produktů velkoobchodního přístupu než společnosti pověřené VRO v rámci odvětvové regulace u subjektů s významnou tržní silou ⁽¹⁰¹⁾, neboť příjemce podpory nevyužívá k zavádění své vlastní infrastruktury pouze své vlastní zdroje, nýbrž i peníze daňových poplatníků ⁽¹⁰²⁾. Tento velkoobchodní přístup by měl být zaručen co nejdříve před zahájením provozu sítě ⁽¹⁰³⁾.

Účinný velkoobchodní přístup k dotované infrastruktuře ⁽¹⁰⁴⁾ by měl být nabízen po dobu nejméně sedmi let. Pokud VRO na konci sedmiletého období označí podle platného předpisového rámce provozovatele předmětné infrastruktury za provozovatele s významnou tržní silou na zvláštním dotčeném trhu, měla by být v souladu s předpisovým rámcem pro elektronické komunikace ⁽¹⁰⁵⁾ uložena povinnost poskytnout přístup. VRO nebo dalším příslušným vnitrostátním orgánům se doporučuje, aby pro orgány poskytující podporu uveřejnily pokyny k zásadám stanovování podmínek a tarifů pro velkoobchodní přístup. V zájmu poskytnutí účinného přístupu se tyto přístupové podmínky uplatní na celou dotovanou síť včetně těch jejích částí, kde se již používá stávající infrastruktura ⁽¹⁰⁶⁾. Povinnosti poskytnout přístup se prosazují nezávisle na změně vlastnických vztahů, na správě nebo provozu dotované infrastruktury.

- h) *Stanovení ceny za velkoobchodní přístup*: stanovení referenční hodnoty je významným nástrojem pro zajištění toho, aby byly prostřednictvím udělené podpory napodobeny tržní podmínky existující na jiných, konkurenčních trzích se širokopásmovým připojením. Cena za velkoobchodní přístup by měla vycházet ze zásad, které pro stanovování cen zavede VRO, a z referenčních hodnot a měla by zohledňovat podporu, kterou obdržel provozovatel sítě ⁽¹⁰⁷⁾. Pro stanovení referenční hodnoty se použijí průměrné zveřejněné velkoobchodní ceny, které jsou účtovány v jiných srovnatelných částech dané země nebo EHP, ve kterých probíhá intenzivnější hospodářská soutěž, nebo, pokud uvedené zveřejněné ceny nejsou k dispozici, ceny, které byly již stanoveny či schváleny VRO pro dotčené trhy nebo služby. Pokud nejsou k dispozici zveřejněné nebo regulované ceny pro určité produkty velkoobchodního přístupu, které by mohly sloužit ke stanovení referenční hodnoty, měly by ceny být stanovovány podle zásad nákladové orientace v souladu s metodikou, která je vypracována podle odvětvového regulačního rámce ⁽¹⁰⁸⁾. Vzhledem ke složitosti stanovování referenčních cen velkoobchodního přístupu se státy ESVO vyzývají, aby udělily VRO mandát a poskytly mu potřebný počet pracovníků, kteří by v těchto záležitostech udělovali orgánům poskytujícím podporu poradenství. Podrobný popis projektu podpory by měl být VRO zaslán nejméně dva měsíce před oznámením, tak aby tento orgán měl k dispozici dostatek času na vydání stanoviska. Pokud VRO získá tuto pravomoc, měl by orgán poskytující podporu požádat VRO o poradenství při stanovování cen a podmínek velkoobchodního přístupu. Kritéria stanovování referenčních hodnot by měla být jasně uvedena v zadávací dokumentaci.
- i) *Sledování a mechanismus zpětného získání (claw-back)*: orgány poskytující podporu pozorně sledují provádění projektů širokopásmového připojení po celou dobu trvání projektu. Je-li provozovatel vybrán na základě soutěžního výběrového řízení, není zpravidla tolik zapotřebí monitorovat následný vývoj výnosnosti projektu. V řadě případů může být vhodné stanovit výši podpory předem s cílem pokrýt očekávaný nedostatek finančních prostředků v počátečním období nežli výši podpory stanovovat na bázi skutečně vzniklých nákladů a příjmů. V prvním případě je daný podnik většinou více motivován k postupnému omezování nákladů a rozvíjení činnosti. Pokud však vývoj budoucích nákladů a příjmů doprovází vysoký stupeň nejistoty a značná asymetrie informací, může veřejný orgán upřednostnit modely financování, které nejsou zcela *ex ante*, ale spíše částečně

⁽⁹⁹⁾ Viz poznámka pod čarou 3. Pokud navíc státy ESVO zvolí model řízení, v jehož rámci dotovaná širokopásmová infrastruktura nabízí pouze velkoobchodní služby přístupu třetím stranám a nenabízí maloobchodní služby, pravděpodobné narušení hospodářské soutěže se dále omezí, protože takovým modelem řízení sítě je možné se vyhnout potenciálně složitým otázkám stlačování marží a skrytých forem diskriminace v přístupu. Viz například SA.30317 Vysokorychlostní širokopásmové připojení v Portugalsku.

⁽¹⁰⁰⁾ Pokud se opatření státní podpory vztahuje na financování nových prvků pasivní infrastruktury, jako jsou kabelovody nebo stožáry, měl by být i k nim poskytnut časově neomezený přístup. Viz například rozhodnutí Komise ve věci N 53/2010 – Německo – *Rámcový program spolkové vlády na podporu kabelových vedení*, N 596/09 – Itálie – *Překlenutí digitální propasti v Lombardii*, N 383/09 – Německo – *Změna N 150/08 Širokopásmové připojení ve venkovských oblastech v Sasku*, N 330/2010 – Francie – *Programme national Très Haut Débit*.

⁽¹⁰¹⁾ Například pro síť NGA by referenčním bodem měl být seznam produktů přístupu obsažený v doporučení o NGA.

⁽¹⁰²⁾ Je-li státní podpora poskytována na financování výstavby kabelovodů, měly by mít tyto kabelovody dostatečnou kapacitu na obsluhu několika kabelových sítí a umožňovat řešení point-to-multipoint i point-to-point.

⁽¹⁰³⁾ Pokud provozovatel sítě poskytuje rovněž maloobchodní služby v souladu s doporučením o NGA, znamenalo by to obvykle poskytnutí přístupu nejméně šest měsíců před zahájením těchto maloobchodních služeb.

⁽¹⁰⁴⁾ Účinný velkoobchodní přístup k dotované infrastruktuře může být poskytován prostřednictvím produktů velkoobchodního přístupu podrobně popsanych v dodatku II.

⁽¹⁰⁵⁾ Viz poznámka pod čarou 3.

⁽¹⁰⁶⁾ Například využívání velkoobchodního přístupu třetími stranami nemůže být omezeno pouze na maloobchodní širokopásmové služby.

⁽¹⁰⁷⁾ Rozsah, v jakém je přihlíženo k výši podpory, se může lišit v závislosti na konkurenční situaci v daném soutěžním výběrovém řízení a v dané cílové oblasti. Referenční hodnota by proto představovala horní mez velkoobchodní ceny.

⁽¹⁰⁸⁾ Aby provozovatelé uměle nenavýšovali náklady, doporučuje se státům ESVO uzavírat zakázky, které podniky motivují k tomu, aby postupem času své náklady snižovali. Například na rozdíl od zakázek s nákladově kalkulovanou cenou by zakázka s pevně stanovenou cenou představovala pro podnik pobídku k postupnému snižování nákladů.

ex ante a částečně *ex post* (např. použitím zpětného získání, aby bylo umožněno vyrovnané sdílení neočekávaných zisků). Aby malé místní projekty nebyly nepřiměřeně zatěžovány, lze pro mechanismus zpětného získání zavést určitý minimální limit. Státy ESVO by tedy měly mechanismus zpětného získání uplatnit v případě, přesahuje-li výše podpory na daný projekt 10 milionů EUR ⁽¹⁰⁹⁾. Orgány poskytující podporu mohou předpokládat, že jakýkoli dodatečný zisk zpětně získaný od vybraného uchazeče by se mohl použít na další rozšíření širokopásmové sítě v rámci režimu, a to za stejných podmínek jako u původního opatření podpory. Povinnost vítězného uchazeče vést oddělené účetnictví, pokud jde o získanou dotaci, umožní orgánům poskytujícím podporu lépe sledovat jak provádění režimu, tak veškerý dodatečný zisk ⁽¹¹⁰⁾.

- j) *Transparentnost*: státy ESVO na centrální internetové stránce zveřejní k opatřením státní podpory alespoň tyto informace: úplné znění schváleného režimu podpory a jeho prováděcí ustanovení, název či jméno příjemce podpory, výši podpory, intenzitu podpory a použitou technologii. Tyto informace se zveřejní poté, co bude přijato rozhodnutí o poskytnutí podpory, budou uchovávány po dobu nejméně deseti let a budou bez omezení přístupny veřejnosti. Příjemce podpory je povinen poskytnout oprávněným třetím stranám úplný a nediskriminační přístup k informacím o své infrastruktuře (mj. včetně kabelovodů, rozvodných skříní a optických kabelů) vybudované na základě opatření státní podpory ⁽¹¹¹⁾. Ostatní provozovatelé se tak budou moci o možnosti přístupu k této infrastruktuře snadno přesvědčit a budou zajištěny veškeré relevantní informace o širokopásmové síti pro centrální rejstřík širokopásmových infrastruktur, pokud ve státě ESVO taková databáze existuje, a/nebo pro VRO.
- k) *Podávání zpráv*: počínaje dnem, kdy se síť začne používat, by měl orgán poskytující státní podporu po dobu trvání daného opatření předkládat Kontrolnímu úřadu ESVO každé dva roky klíčové informace o projektech podpory ⁽¹¹²⁾. V případě vnitrostátních nebo regionálních rámcových programů by vnitrostátní nebo regionální orgány měly konsolidovat informace o jednotlivých opatřeních a poskytnout je Kontrolnímu úřadu. Kontrolní úřad může při přijímání rozhodnutí podle těchto pokynů žádat předložení dalších zpráv ohledně udělené podpory.

3.5 Podpora rychlého zavádění sítí NGA

- 75) Stejně jako u politiky, která se uplatňuje pro zavádění základních širokopásmových sítí, může i státní podpora ve prospěch zavedení sítě NGA představovat vhodný a opodstatněný nástroj, je-li splněno několik základních podmínek. Zatímco komerční provozovatelé přijímají investiční rozhodnutí o sítích NGA na základě očekávané výnosnosti, musí volba, kterou činí veřejný orgán, zohlednit rovněž veřejný zájem na financování otevřené a neutrální platformy, na níž bude o poskytování služeb koncovým uživatelům schopno soutěžit více provozovatelů.
- 76) Opatření na podporu zavádění sítí NGA musí splňovat podmínky slučitelnosti uvedené v oddílech 2.5 a 3.4. Kromě toho musí být splněny následující podmínky, jež zohledňují specifické situace, ve kterých bude k veřejným investicím do sítí NGA docházet.
- a) *Velkoobchodní přístup*: vzhledem k ekonomické stránce sítí NGA je nanejvýš důležité zajistit účinný velkoobchodní přístup pro další provozovatele. Platí to zejména v oblastech, kde spolu již soutěží provozovatelé základních širokopásmových sítí ⁽¹¹³⁾ a kde je nutno zajistit, aby byla zachována situace tržní soutěže, která existovala před provedením zásahu. Podmínky přístupu popsané v oddíle 3.4 jsou specifikovány níže. Dotovaná síť proto musí nabízet přístup za spravedlivých a nediskriminačních podmínek všem provozovatelům, kteří o něj požádají,

⁽¹⁰⁹⁾ Zpětné získání není nutné v případě čistě velkoobchodních infrastruktur ve veřejném vlastnictví, které spravuje veřejný orgán pouze za účelem poskytování spravedlivého a nediskriminačního přístupu všem provozovatelům, pokud jsou splněny podmínky stanovené v poznámce pod čarou 93.

⁽¹¹⁰⁾ Osvědčilo se sledování a zpětné získávání prostředků po dobu minimálně sedmi let a rozdělení jakéhokoli dodatečného zisku (tj. zisku vyššího než zisk uvedený v původním obchodním plánu nebo průměrný zisk v odvětví) mezi příjemce a veřejné orgány podle intenzity podpory.

⁽¹¹¹⁾ Tyto informace by měly být pravidelně aktualizovány (například jednou za šest měsíců) a musí být k dispozici v nechráněných formátech.

⁽¹¹²⁾ Tyto informace by měly zahrnovat alespoň: údaje, které již byly zveřejněny podle bodu 74 písm. j), a dále datum, kdy se síť začne používat, produkty velkoobchodního přístupu, počet subjektů usilujících o přístup k síti a poskytovatelů služeb na síti, počet domů v dosahu sítě a míru využití sítě.

⁽¹¹³⁾ Včetně provozovatelů LLU.

a poskytovat jim možnost účinného a úplného zpřístupnění účastnického vedení⁽¹¹⁴⁾. Mimoto musí mít další provozovatelé přístup nejen k aktivní, ale i k pasivní⁽¹¹⁵⁾ síťové infrastruktuře⁽¹¹⁶⁾. Kromě přístupu k bitovému toku a zpřístupnění účastnického vedení a jeho úseků by povinnost poskytovat přístup proto měla zahrnovat i právo k používání kabelovodů a stožárů, nenasvícených vláken či rozvodných skříní⁽¹¹⁷⁾. Účinný velkoobchodní přístup by měl být poskytován po dobu nejméně sedmi let a právo přístupu ke kabelovodům či stožárům by nemělo být časově omezeno. Tímto požadavkem nejsou dotčeny ani obdobné regulační povinnosti, které může uložit VRO na zvláštním dotčeném trhu za účelem podpory účinné hospodářské soutěže, ani opatření přijatá během uvedené lhůty nebo po jejím uplynutí⁽¹¹⁸⁾.

V oblastech s nízkou hustotou osídlení, kde je nabídka širokopásmových služeb omezená, nebo v případě malých místních společností by povinnost nabízet všechny typy produktů přístupu mohla nepřiměřeně zvýšit investiční náklady⁽¹¹⁹⁾, aniž by přinesla významné výhody z hlediska větší konkurence⁽¹²⁰⁾. V takové situaci lze stanovit, že se produkt přístupu vyžadující nákladné zásahy do dotované infrastruktury, se kterými se jinak nepočítalo (např. společné umístění v mezilehlých distribučních bodech), budou nabízet pouze v případě přiměřené poptávky ze strany dalšího provozovatele. Poptávka se považuje za přiměřenou, pokud i) subjekt usilující o přístup předloží ucelený obchodní plán, v němž odůvodní vývoj produktu na dotované síti, a ii) jiný provozovatel ve stejné zeměpisné oblasti dosud nenabízí srovnatelný přístupový produkt za stejnou cenu jako za produkt v hustěji osídlených oblastech⁽¹²¹⁾.

Předchozí odstavec naopak nelze použít v hustěji osídlených oblastech, kde lze očekávat rozvoj konkurence v oblasti infrastruktury. V těchto oblastech by tedy měla dotovaná síť podporovat všechny druhy produktů přístupu k síti, jež mohou provozovatelé potřebovat⁽¹²²⁾.

- b) *Spravedlivé a nediskriminační zacházení*: dotovaná infrastruktura musí umožňovat poskytování konkurenceschopných a cenově dostupných služeb koncovým uživatelům konkurenčními provozovateli. V případech, kdy je provozovatel sítě vertikálně integrován, musí být zavedeny dostatečné pojistky, aby nedocházelo ke střetu zájmů, nepřípustné diskriminaci vůči subjektům usilujícím o přístup a poskytovatelům obsahu ani k jakýmkoli dalším skrytým nepřímým výhodám. V témže duchu by měla kritéria pro zadání zakázky obsahovat ustanovení, že uchazečům, kteří nabízejí čistě velkoobchodní model, čistě pasivní model či oba uvedené modely, budou přiděleny body navíc.

⁽¹¹⁴⁾ V této fázi rozvoje trhu může být účinně zpřístupněna topologie přímého spojení mezi dvěma body (point-to-point). Pokud vybraný uchazeč zavádí síť vycházející z topologie přímého spojení mezi bodem a více body (point-to-multipoint), musí mít jasně stanovenou povinnost umožňovat účinné zpřístupnění účastnického vedení prostřednictvím vlnového dělení (WDM, wavelength division multiplexing), jakmile bude tento přístup standardizovaný a komerčně dostupný. Dokud není zpřístupnění účastnického vedení prostřednictvím vlnového dělení účinné, musí vybraný uchazeč poskytovat subjektům usilujícím o přístup virtuální produkt zpřístupnění účastnického vedení, který se co nejvíce blíží zpřístupnění fyzickému.

⁽¹¹⁵⁾ Pokud další provozovatelé, jako nepřímí příjemci podpory, získají přístup na velkoobchodní úrovni, mohou být nuceni sami poskytovat přístup k bitovému toku. Například v rozhodnutí Komise ve věci N 330/2010 – Francie, *Programme national Très Haut Débit* byl požadován rovněž aktivní přístup navzdory skutečnosti, že podpora byla udělena pouze na pasivní infrastrukturu.

⁽¹¹⁶⁾ Jako je například zařízení v objektech zákazníka nebo jiné zařízení nutné k provozu sítě. Ukáže-li se, že je pro účely poskytnutí účinného přístupu nezbytné zmodernizovat určité části sítě, je nutno tuto skutečnost uvést v plánech orgánů poskytujících podporu, např.: stanovit, že kabelovody musí mít náležitou kapacitu, zvětšit rozměry rozvodných skříní pro účely účinného zpřístupnění účastnického vedení atd.

⁽¹¹⁷⁾ Striktní povinnost poskytovat přístup je o to důležitější, že je třeba řešit dočasné nahrazování mezi službami nabízenými stávajícími provozovateli ADSL a těmi, které jsou nabízeny provozovateli budoucích sítí NGA. Povinnost poskytovat přístup zajistí, aby konkurenční provozovatelé ADSL mohli převést své zákazníky do sítě NGA, jakmile bude dotovaná síť dokončena, a tedy aby mohli začít s plánováním vlastních budoucích investic bez konkurenčního znevýhodnění. Viz například N 461/09 – Spojené království, *Širokopásmové připojení nové generace Cornwall & Scillské ostrovy*.

⁽¹¹⁸⁾ V tomto ohledu by mělo být zohledněno možné přetrvávání zvláštních tržních podmínek, které odůvodňovaly poskytnutí podpory na předmětnou infrastrukturu.

⁽¹¹⁹⁾ Nepřiměřené navýšení nákladů musí orgán poskytující podporu doložit podrobnými a objektivními kalkulacemi nákladů.

⁽¹²⁰⁾ Viz například rozhodnutí Komise ve věci N 330/2010 – Francie, *Programme national Très Haut Débit* a ve věci SA.33671 – *Poskytování širokopásmového připojení ve Spojeném království, Spojené království*.

⁽¹²¹⁾ Jiné podmínky může Kontrolní úřad akceptovat na základě analýzy přiměřenosti s ohledem na specifika daného případu a celkové zvážení všech aspektů. Viz například rozhodnutí Komise ve věci N 330/2010 – Francie, *Programme national Très Haut Débit* a ve věci SA.33671 – Spojené království, *Poskytování širokopásmového připojení ve Spojeném království*. Jsou-li tyto podmínky splněny, měl by být přístup poskytnut ve lhůtě, jež je pro daný trh obvyklá. Ve sporném případě by orgán poskytující podporu měl požádat VRO nebo jiný příslušný vnitrostátní orgán o poradenství.

⁽¹²²⁾ Například pasivní pevná síť musí být schopna v závislosti na volbě provozovatelů podporovat topologie point-to-point i point-to-multipoint. Zejména v případě hustěji obydlených oblastí, jež jsou způsobilé pro státní podporu, by nebylo pokládáno za žádoucí ve veřejném zájmu poskytovat podporu na investice do prosté modernizace stávajících sítí, jež nepřinášejí rovněž „skokovou změnu“ v oblasti hospodářské soutěže.

- 77) Zvlášť pozitivní účinky na hospodářskou soutěž vykazují projekty státní podpory, jež jsou zaměřeny na financování sítí páteřního propojení ⁽¹²³⁾ nebo se omezují na stavební práce, k nimž mají přístup všichni provozovatelé a technologie. K těmto účinkům bude při posuzování projektů přihlédnuto.

3.6 Podpora na superrychlé širokopásmové síť

- 78) S ohledem na cíle uvedené v úvodu, zejména dosažení toho, aby 50 % internetových připojení mělo rychlost vyšší než 100 Mb/s, a s ohledem na skutečnost, že zejména v městských oblastech mohou být vyšší nároky na výkonnost v porovnání s tím, co jsou komerční investoři ochotni v blízké budoucnosti nabídnout, by veřejný zásah mohl být odchylně od bodu 73 a v rámci výjimky povolen v případě sítí NGA, jež jsou schopny zajistit superrychlé připojení, jehož výkon by výrazně převyšoval 100 Mb/s.
- 79) V „černých místech z hlediska NGA“ by mohl být tento zásah povolen pouze v případě, je-li na základě níže uvedených kumulativních kritérií doloženo splnění podmínky „skokové změny“, kterou vyžaduje bod 47:
- a) stávající nebo plánované ⁽¹²⁴⁾ síť NGA nedosahují optickými prvky až k objektům koncových uživatelů ⁽¹²⁵⁾;
 - b) tržní situace se nevyvíjí tak, že by v souladu s body 59 až 61 měly být v blízké budoucnosti podle investičních plánů komerčních provozovatelů poskytovány na konkurenční bázi superrychlé služby ⁽¹²⁶⁾ o rychlosti vyšší než 100 Mb/s;
 - c) očekává se poptávka po takových kvalitativních vylepšeních ⁽¹²⁷⁾.
- 80) V situaci popsané v předchozím odstavci musí každá nová dotovaná síť splňovat podmínky slučitelnosti stanovené v bodech 74 a 76. Orgán poskytující podporu musí dále prokázat, že:
- a) ve srovnání s ověřitelnými vlastnostmi a výkonností stávajících či plánovaných sítí se dotovaná síť vyznačuje výrazně dokonalejšími technologickými vlastnostmi a vyšší výkonností ⁽¹²⁸⁾ a
 - b) dotovaná síť bude založena na otevřené architektuře, jež bude provozována pouze jako velkoobchodní síť, a
 - c) podpora nevede k nadměrnému narušení hospodářské soutěže s jinými technologiemi NGA, jež byly v nedávné době předmětem významných investic do nové infrastruktury, které v týchž cílových oblastech uskutečnily tržní subjekty ⁽¹²⁹⁾.
- 81) Teprve po splnění těchto dodatečných podmínek může být veřejné financování takových sítí považováno v rámci ověření vyváženosti za slučitelné. Jinými slovy by toto financování muselo vést k podstatnému, udržitelnému, nikoliv jen přechodnému technologickému pokroku, jež bude mít pozitivní účinek na hospodářskou soutěž, aniž by současně mělo neúměrný odrazující účinek na soukromé investice.

Závěrečná ustanovení

- 82) Tyto pokyny se použijí od prvního dne po jejich přijetí. Kontrolní úřad použije tyto pokyny na všechna oznámená opatření podpory, u nichž musí přijmout rozhodnutí poté, co byly pokyny přijaty, a to i tehdy, pokud projekty byly oznámeny před jejich přijetím.

⁽¹²³⁾ Viz bod 56. Zásahy, jež překračují úroveň centrálního úřadu, budou pokládány již za NGA, a nikoli za NGN. Viz rozhodnutí Komise ve věci SA.34031 – *Širokopásmové připojení nové generace ve Valle d'Aosta*.

⁽¹²⁴⁾ Na základě věrohodných investičních plánů pro blízkou budoucnost tří let v souladu s body 59 až 61.

⁽¹²⁵⁾ Síť NGA například nedosahují svými optickými prvky k objektům koncových uživatelů v případě sítí FTTN (fibre-to-the-nodes), kde jsou optická vlákna instalována pouze k uzlům (rozvodným skříním). Také některé kabelové sítě obdobně vedou optická vlákna pouze k rozvodným skříním a pro připojení koncových uživatelů používají koaxiální kabely.

⁽¹²⁶⁾ Například v oblasti, kde je zavedena síť FTTC či rovnocenná síť a modernizovaná kabelová síť (alespoň DOCSIS 3.0), jsou tržní podmínky obecně pokládány za dostatečně konkurenční, aby se mohly vyvinout směrem k poskytování superrychlých služeb bez nutnosti veřejného zásahu.

⁽¹²⁷⁾ Viz například ukazatele v poznámkách pod čarou 81 a 82.

⁽¹²⁸⁾ Viz body 59 až 61.

⁽¹²⁹⁾ O takový případ by se jednalo zpravidla tehdy, pokud by doba návratnosti investice, kterou tržní subjekty realizovaly, nedosahovala v důsledku podpory – při zohlednění běžné doby odpisování – přiměřené délky. Přihlíženo bude zejména k následujícím (vzájemně propojeným) faktorům: objem investice, doba, jež uplynula od její realizace, minimální doba, za niž má být z investice získán adekvátní výnos, pravděpodobný účinek zavedení nové dotované superrychlé sítě na počet předplatitelů, kteří využívají stávajících sítí NGA, a relativní výše předplatného.

- 83) V souladu s použitelnými pravidly Kontrolního úřadu pro posouzení protiprávní státní podpory ⁽¹³⁰⁾ použije Kontrolní úřad na protiprávní podporu pravidla platná v okamžiku poskytnutí podpory. Proto bude uplatňovat tyto pokyny na protiprávní podporu poskytnutou po jejich zveřejnění.
- 84) Kontrolní úřad tímto na základě čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP navrhuje státům ESVO, aby přijaly vhodná opatření a změnily v případě potřeby své stávající režimy podpory, tak aby zajistily jejich soulad s ustanoveními těchto pokynů do dvanácti měsíců po jejich přijetí.
- 85) Státy ESVO se vyzývají, aby daly výslovný bezpodmínečný souhlas s těmito navrhovanými vhodnými opatřeními ve lhůtě dvou měsíců od data přijetí těchto opatření. Pokud Kontrolní úřad neobdrží odpověď, bude předpokládat, že daný stát ESVO s navrženými opatřeními nesouhlasí.
- 86) Kontrolní úřad tyto pokyny přezkoumá v souladu s budoucími revizemi příslušného sdělení Komise – Pokyny Společenství k použití pravidel státní podpory ve vztahu k rychlému zavádění širokopásmových sítí ze strany Komise.
-

⁽¹³⁰⁾ Úř. věst. L 73, 19.3.2009, s. 23, dodatek EHP č. 15, 19.3.2009, s. 1. Viz <http://www.efasurv.int/?1=1&showLinkId=15119&1=1>.

Dodatek I

Typické zásahy v rámci podpory širokopásmového připojení

V rámci své rozhodovací praxe Komise zjistila, že některé mechanismy financování používané členskými státy EU při podpoře zavádění širokopásmového připojení a posuzované podle čl. 107 odst. 1 SFEU, který odpovídá čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, se vyskytují opakovaně. Následující výčet je pouze ilustrativní. Nejde o vyčerpávající přehled, jelikož veřejné orgány mohou vypracovat jiné způsoby podpory zavádění širokopásmového připojení nebo se mohou od popísaných modelů odchýlit. Opatření zpravidla zahrnují státní podporu, ledaže by investice byla provedena v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství (viz oddíl 2.2).

1. **Finanční přiděly** („uhrazení části nákladů“⁽¹⁾): ve většině případů, jež Komise posuzovala, udělil stát EHP⁽²⁾ investorům⁽³⁾ v oblasti širokopásmového připojení přímý peněžní grant na vybudování, správu a komerční využití širokopásmové sítě⁽⁴⁾. Tyto granty obvykle představují státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, jelikož jsou financovány ze státních prostředků a zvýhodňují investory při provádění obchodní činnosti za podmínek, které by na trhu nebyly k dispozici. V takovém případě jsou příjemci podpory jak provozovatelé sítě přijímající grant, tak poskytovatelé služeb elektronických komunikací usilující o velkoobchodní přístup k dotované síti.
2. **Věcná podpora**: v jiných případech státy EHP podporují zavádění širokopásmového připojení financováním zavedení úplné širokopásmové sítě (nebo jejích částí), jež je pak k dispozici investorům v oblasti elektronických komunikací, kteří tyto síťové prvky využijí pro vlastní projekty zavádění širokopásmového připojení. Tato podpora může mít mnoho různých forem, přičemž nejčastěji se jedná o poskytnutí pasivní širokopásmové infrastruktury ze strany států EHP provedením stavebně inženýrských prací (například výkopových prací na silnici) nebo pokládkou kabelovodů nebo nenasvícených vláken⁽⁵⁾. Tato forma podpory zvýhodňuje jak investory v oblasti širokopásmového připojení, kteří ušetří příslušné investiční náklady⁽⁶⁾, tak poskytovatele služeb elektronických komunikací, kteří usilují o velkoobchodní přístup k dotované infrastruktuře.
3. **Státem provozovaná širokopásmová síť nebo její části**: o státní podporu se může jednat i v případě, kdy stát – namísto poskytnutí podpory investorovi v oblasti širokopásmového připojení – vybuduje širokopásmovou síť (nebo její části) a provozuje ji přímo prostřednictvím subjektu veřejné správy nebo interní společnosti⁽⁷⁾. V rámci tohoto modelu zásahu se obvykle vybuduje pasivní síťová infrastruktura ve veřejném vlastnictví, jež je zpřístupněna provozovatelům širokopásmového připojení, kteří k síti získají nediskriminační velkoobchodní přístup. Provozování sítě a poskytování velkoobchodního přístupu k ní za protiplnění představuje hospodářskou činnost ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP. Vybudování širokopásmové sítě za účelem jejího komerčního využívání představuje podle judikatury hospodářskou činnost, tzn. o státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP se může jednat už v okamžiku vybudování širokopásmové sítě⁽⁸⁾. Poskytovatelé služeb elektronických komunikací usilující o velkoobchodní přístup k veřejně provozované síti budou rovněž považováni za příjemce podpory.
4. **Širokopásmová síť spravovaná držitelem koncese**: státy EHP mohou rovněž financovat zavedení širokopásmové sítě, jež zůstane ve veřejném vlastnictví, ale jejíž provoz bude prostřednictvím soutěžního zadávacího řízení nabídnut komerčnímu provozovateli, který bude síť spravovat a využívat na velkoobchodní úrovni⁽⁹⁾. Rovněž v tomto případě

⁽¹⁾ Jedná se o rozdíl mezi investičními náklady a očekávanými zisky soukromých investorů.

⁽²⁾ Nebo jiný veřejný orgán poskytující podporu.

⁽³⁾ Výrazem „investoři“ se rozumějí podniky či provozovatelé sítí elektronických komunikací, kteří investují do vybudování a zavedení širokopásmové infrastruktury.

⁽⁴⁾ O uhrazení části nákladů jde například v rozhodnutích Komise ve věci SA.33438 a.o – Polsko – Širokopásmová síť pro východní Polsko, SA.32866 – Řecko – Rozvoj širokopásmového připojení v řeckých venkovských oblastech, SA.31851 – Itálie – Širokopásmové připojení Marche a N 368/09 – Německo – Změna režimu státní podpory na širokopásmové připojení N 115/08 – Širokopásmové připojení ve venkovských oblastech Německa.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise ve věci N 53/2010 – Německo – Rámcový program spolkové vlády na podporu kabelových vedení a N 596/09 – Itálie – Překlenutí digitální propasti v Lombardii. Viz rovněž N 383/09 – Německo – Změna N 150/08 – Širokopásmové připojení ve venkovských oblastech v Sasku.

⁽⁶⁾ Stavební náklady a další investice do pasivní infrastruktury mohou činit až 70 % celkových nákladů na projekt širokopásmového připojení.

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Komise ve věci N 330/2010 – Francie – Programme national Très Haut Débit, jež se týkalo různých způsobů zásahu. Jedním z nich byl případ, kdy územně správní celky (collectivités territoriales) mohou provozovat vlastní širokopásmové sítě jako režijní provoz.

⁽⁸⁾ Věc T-443/08 a T-455/08 Freistaat Sachsen v. Komise, Sb. rozh. 2011, s. II-1311.

⁽⁹⁾ Rozhodnutí Komise ve věci N 497/2010 – Spojené království, SHEFA – 2 Interconnect, N 330/2010 – Francie, Programme national Très Haut Débit a N 183/09 – Litva, Projekt RAIN.

může opatření vzhledem ke skutečnosti, že síť je budována za účelem jejího komerčního využívání, představovat státní podporu. Provozovatel, jenž síť spravuje a využívá, stejně jako další poskytovatelé služeb elektronických komunikací usilující o velkoobchodní přístup k síti budou rovněž považováni za příjemce podpory.

Dodatek II

Slovníček technických pojmů

Pro účely těchto pokynů se použijí následující definice. Tyto definice platí, aniž jsou dotčeny další změny na trhu, v technologiích a právních předpisech.

Přístupový úsek (access segment): úsek připojení mezi sítí páteřního propojení (backhaul) a objektem koncového uživatele (účastnická přípojka, „poslední míle“).

Sít' páteřního propojení (backhaul network): část širokopásmové sítě, jež představuje mezičlánek mezi páteřní sítí a přístupovou sítí a po níž jsou přenášena data do a z globální sítě.

Přístup k bitovému toku (bit-stream access): poskytovatel velkoobchodního přístupu instaluje vysokorychlostní přístupové spojení s objekty zákazníka a zpřístupní jej třetím stranám.

Nenasvícená vlákna (dark fibre): vlákna bez připojených přenosových systémů.

Kabelovod (duct): podzemní potrubí či vedení používané k umístění (optických, měděných nebo koaxiálních) kabelů širokopásmové sítě.

Plné zpřístupnění (full unbundling): fyzické zpřístupnění poskytuje přístup k přístupové lince koncového zákazníka a umožňuje přenosovým systémům konkurenta přímý přenos dat přes tuto linku. Za rovnocenné fyzickému zpřístupnění lze v některých případech pokládat zpřístupnění virtuální.

FTTH (fibre to the home): síť, jež optickými vlákny dosahuje k objektu koncového uživatele, tj. přístupová síť sestávající z vedení optických vláken jak přírodního, tak koncového úseku přístupové sítě (včetně zavedení sítě do budov).

FTTB (fibre to the building): síť, jež dosahuje optickými vlákny k objektu koncového uživatele, tj. vlákna jsou zavedena do budovy, ve které jsou však použity měděné, koaxiální nebo LAN kabely.

FTTN (fibre to the nodes): vedení optického vlákna končí v rozvodné skříni, jež se nachází až několik kilometrů od objektu zákazníka, koncový úsek připojení pak tvoří měděné vedení (sítě typu „fibre to the cabinet“ či síť VDSL) nebo koaxiální vedení (v kabelových sítích nebo sítích DOCSIS 3). FTTN se často považuje za přechodné řešení na cestě k plnému FTTH.

Neutrální síť (neutral networks): síť, jež podporují všechny typy síťových topologií. V případě sítě FTTH musí být infrastruktura schopna podporovat jak topologii point-to-point, tak topologii point-to-multipoint.

Přístupová síť nové generace (Next Generation Access Network): přístupové síť, které využívají zcela nebo zčásti optických prvků a které jsou schopné dodávat služby širokopásmového přístupu s dokonalejšími vlastnostmi ve srovnání se stávajícími základními širokopásmovými sítěmi.

Pasivní síť (passive network): širokopásmová síť bez aktivních komponentů. Obvykle se skládá z infrastruktury inženýrských sítí, kabelovodů, nenasvícených vláken a rozvodných skříní.

Pasivní velkoobchodní přístup (passive wholesale access): přístup k přenosovému médium bez elektronických komponentů.

Přímé spojení mezi bodem a více body (point-to-multipoint): síťová topologie, v níž se jednotlivé vyhrazené účastnické linky seskupují v mezilehlém pasivním uzlu (např. v rozvodné skříni) do sdílené linky. Dané seskupení (agregace) může být buď pasivní (s rozbočovači jako např. v architektuře PON), nebo aktivní (jako je FTTC).

Přímé spojení mezi dvěma body (point-to-point): síťová topologie, v níž účastnické linky zůstávají vyhrazeny ve všech úsecích od zákazníka po „metropolitní prezenční bod“ (Metropolitan Point of Presence).

Produkty velkoobchodního přístupu (wholesale access products): přístup umožňuje provozovateli používat zařízení jiného provozovatele. Prostřednictvím dotované sítě lze poskytnout tyto produkty velkoobchodního přístupu:

- **síť FTTH/FTTB:** přístup ke kabelovodům, přístup k nenasvíceným vláknům, zpřístupnění účastnického vedení (zpřístupnění WDM-PON nebo ODF (optical distribution frame)) a přístup k bitovému toku,
 - **kabelové sítě:** přístup ke kabelovodům a k bitovému toku,
 - **sítě FTTC:** přístup ke kabelovodům, zpřístupnění úseků účastnického vedení a přístup k bitovému toku,
 - **pasivní síťová infrastruktura:** přístup ke kabelovodům, přístup k nenasvíceným vláknům a/nebo zpřístupnění účastnického vedení. V případě integrovaného provozovatele: povinnosti poskytovat přístup (jež se liší od přístupu k pasivní infrastruktuře) musí být uloženy v souladu s ustanoveními v doporučení o NGA,
 - **širokopásmové sítě založené na ADSL:** zpřístupnění účastnického vedení a přístup k bitovému toku,
 - **mobilní nebo bezdrátové sítě:** přístup k bitovému toku, sdílení fyzických stožárů a přístup k sítím páteřního propojení,
 - **satelitní platforma:** přístup k bitovému toku.
-

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS